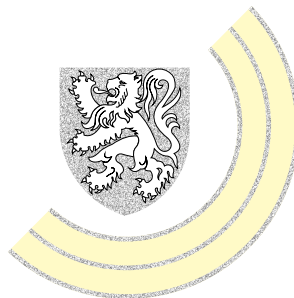

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

18 november 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET CENTRA VOOR LEERLINGENBEGELEIDING

MOTIE BELANGENCONFLICT – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE – STEMMING

Inhoud

Nr. 15

Woensdag 18 november 1998
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de indienstneming van langdurig werklozen bij overheidsbestellingen	1
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de uitbetaling van de bouwpremie	2
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het conformiteitsattest voor woningen gebouwd vóór 1919	3
Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het gebrek aan bedrijventerreinen in Antwerpen	4
Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het opsporen van bouw misdrijven via anonieme klachten	6
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de houding van de Vlaamse regering in verband met de voorstellen van de Europese Commissie inzake goederenvervoer via het spoor	7
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bedrijfszekerheid van de binnenvaart op het kanaal Gent-Oostende	8
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de inplanting van windmolens in Vlaanderen	9
Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de noodlanding van een Nigeriaans vrachtvliegtuig in Oostende	10
Actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over opvangcentra voor vluchtelingen	11
Actuele vraag van de heer Freddy De Vilder tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, over de sluiting van de huisvuilverbrandingsoven in Harelbeke	
Actuele vraag van de heer Peter Desmet tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, over de sluiting van de huisvuilverbrandingsoven in Harelbeke	12
Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, over de geplande aanleg van een klasse II-stort in Bassily	14
Actuele vraag van de heer Gilbert Bossuyt tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de naamgeving van Vlaamse overheidsgebouwen	15
Actuele vraag van de heer Etienne De Groot tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de mogelijke vestiging van de Nederlandse Genderkliniek in Vlaanderen	16

Actuele vraag van de heer Emiel Verrijken tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de beursintroductie van Vlaamse obligaties	17
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de afstemming van het universitair onderwijsaanbod op de onderwijsvraag in de samenleving	18
Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de vervanging door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van de vertegenwoordigers namens de inrichtende overheid in de participatieraden	20
Ontwerp van decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding	
– 1160 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking (Voortzetting)	21
Sprekers : de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heren Kris Van Dijck, Ludo Sannen en René Swinnen, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Gilbert Vanleenhove en Felix Strackx, minister Wivina Demeester-De Meyer en minister Eddy Baldewijns	
Artikelsgewijze bespreking	35
Hoofdelijke stemming	87
Motie van mevrouw Yolande Avontroodt en de heer Chris Vandenbroeke betreffende een belangenconflict	
– 1205 (1998-1999) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	88
Met redenen omklede motie van de heren Karel De Gucht en Jean-Marie Bogaert tot besluit van de op 29 oktober 1998 door de heer Karel De Gucht in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het dossier van de scheepskredieten en de inzagemoogelijkheid van een aantal documenten uit dit dossier door het Parlement	
– 1216 (1998-1999) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	90
Regeling van de werkzaamheden	91

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Jan Béghin, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeyns, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Lieven Dehandschutter, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaeene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Peter Dufaux, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Van-

velthoven, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jan Caubergs, Gerda Raskin, Chris Vandenbroeke : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt : buitenslands ;

Johan Malcorps : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Leo Goovaerts, Roeland Van Wallegem.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de indienstneming van langdurig werklozen bij overheidsbestellingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de indienstneming van langdurig werklozen bij overheidsbestellingen.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we vernemen dat de Vlaamse overheid een aantal overheidsbestellingen en -opdrachten wil uitbesteden. Men zou de kans te baat willen nemen om daarvoor maximaal langdurig werklozen in te schakelen. Het lijkt me een erg zinvolle benadering om per miljoen frank aan bestellingen de verplich-

Doomst

ting in te bouwen om daartoe een bepaald aantal langdurig werklozen in te schakelen.

Ik veronderstel dat de toepassing van dit principe op Vlaams niveau is verbonden met de uitwerking van de begroting voor 1999. Stemmen uit de sector van ruimtelijke ordening en vervoer beweren echter dat de onderhoudsopdrachten waarvoor langdurig werklozen zouden worden ingeschakeld, op de lange baan worden geschoven. Is dat juist? En is de richtlijn al gegeven om bij de uitwerking van de diverse begrotingen het algemene, lovenswaardige principe toe te passen?

Moet men niet overwegen om ook de provinciën en gemeenten te suggereren dit principe toe te passen? De laatste aanbestedingen in het kader van de begroting van 1998 zijn onlangs gebeurd. Men is volop bezig met de uitwerking van de begroting voor 1999. Hier en daar zijn die gemeentelijke begrotingen al goedgekeurd. Het zou interessant zijn om dus zo snel mogelijk richtlijnen te geven.

Mijn cruciale vraag is echter wat er gebeurt als men niet tegemoetkomt aan deze verplichting. In hoeverre kan men de verplichting opleggen om deze norm bij aanbestedingen te hanteren?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : De vraag van de heer Doomst heeft verschillende aspecten. Eigenlijk valt deze problematiek uiteen in twee dossiers. Er is het dossier van het onderhoud van de gewestwegen. Dat dossier zal door de Vlaamse regering worden afgewerkt. Daartoe is in de begroting in de nodige budgetten voorzien. Men kiest er voor de toepassing van het principe vanaf 1 januari 1999. De regering heeft gisteren in dat verband de nodige beslissingen getroffen. Het gaat om een bedrag van 4 miljoen frank. We voorzien ook in de mogelijkheid om langdurig werklozen in dienst te nemen via de WEP-privé-programma's en de WEP+-programma's. Daarnaast heb je dan het feit dat we werk zouden maken van een tewerkstellingsparagraaf. Dat was ook in het verslag van de armoede voorzien en trouwens ook al bij CAO-bedongen. Dit was de oorspronkelijke naam van de sociale clause waar we toe zijn gekomen. De mogelijkheid is bijgevolg voorzien om, daar waar de reglementering dit toelaat, dit in te schrijven in het bestek. We hebben dit juridisch grondig laten onderzoeken om daar in de toekomst geen problemen rond te krijgen. Er bestaat geen twijfel dat dit

alles mogelijk is conform de bestaande reglementering.

De regering dient nu nog te beraadslagen over een omzendbrief die de lokale besturen, zowel gemeentebesturen als OCMW's, zullen ontvangen. Het gaat hier duidelijk om een aanbeveling voor de lokale besturen. Het wordt niet verplicht. Tegelijkertijd wordt in die omzendbrief tevens het volledige kader geschetst en hoort er een precieze tekst bij die kan worden opgenomen in uw bestek, zodanig dat daar geen verdere discussies of moeilijkheden rond kunnen ontstaan.

Er is duidelijk gesteld dat de sociale paragraaf niet als een gunningscriterium mag worden gebruikt. Dit mag uitdrukkelijk niet; de wetgever is hieromtrent duidelijk. Er moet wel nog worden bekeken om welk bedrag het precies gaat voor de lokale besturen. Het initiatief dat nu een eerste keer is genomen met betrekking tot de gewestelijke overheid zal alleszins een verlengde krijgen voor de lokale besturen en de OCMW's. De verwachting is dat de Vlaamse regering hierover binnen de komende weken een definitief besluit zal nemen.

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : Betekent dit dat de omzendbrief voor het einde van dit jaar bij de besturen zal aankomen?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Aangezien dit van toepassing wordt voor het gewest met ingang van 1 januari 1999, is het tevens de bedoeling om de omzendbrief nog voor het einde van het jaar te verzenden, zodat men er vanaf 1 januari onmiddellijk gebruik van kan maken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de uitbetaling van de bouwpremie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de uitbetaling van de bouwpremie.

Voorzitter

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, sinds een tweetal maanden wachten ongeveer 2.000 eigenaars van sociale woningen, met andere woorden 2.000 gezinnen, tevergeefs op de maandelijkse tussenkomst in hun leninglast, de zogenaamde bouwpremie. U beseft ongetwijfeld dat het hierdoor voor heel wat gezinnen financieel zeer moeilijk wordt om het einde van de maand te halen. Ik had dan ook graag van u gehoord hoe het zover is kunnen komen, wat u hieraan zult doen en wanneer deze gezinnen weer hun maandelijkse uitbetaling zullen ontvangen.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Laat me eerst zeggen dat de titel van het krantenartikel die u net hebt geciteerd, niet correct was. Dit gebeurt in de pers waarschijnlijk nog, maar hier zijn de gevolgen toch niet onbelangrijk. Men gaf in het bewuste artikel de indruk dat het over 2.000 sociale woningen zou gaan. Dit is niet zo. Het gaat om het geheel van premies voor het aankopen, bouwen en renoveren van woningen. Het systeem dat tussenkomsten in leninglasten regelt, werd trouwens nog tijdens de vorige regeringsperiode opgestart. Het is ondertussen op kruissnelheid gekomen. Dit systeem slaat terug op een periode van drie jaar, eventueel verlengbaar voor een periode van drie jaar indien men aan de inkomensvoorwaarden blijft voldoen. Dit betekent dat dit systeem nu het zesde jaar van toepassing is. De kruissnelheid ligt vrij hoog. Wij konden vroeger ook niet weten om welke bedragen het hierbij precies zou gaan.

Dit zegt tegelijkertijd ook iets over de bouwsector. Wat bouwen betreft, en dit geldt ook voor het volledige renovatiebeleid dat we hebben aangemoedigd, zijn wij in onze opzet geslaagd. Men maakt in belangrijke mate gebruik van deze systemen.

Er is nu een probleem met de uitbetalingen gedurende twee maanden in de loop van dit jaar. De regering heeft al beslist, bij het opstellen van de begroting voor 1999, om hierom 420 miljoen frank aan supplementaire kredieten toe te kennen. De regering zal volgende week ook een herverdelingsoperatie goedkeuren waardoor deze problemen van de baan zullen zijn. De nodige kredieten zullen ook voor dit jaar beschikbaar worden gesteld. De administratie kreeg de opdracht onmid-

dellijk tot uitbetaling over te gaan, zodra deze herverdeling volgende week zal zijn gebeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het conformiteitsattest voor woningen gebouwd vóór 1919

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het conformiteitsattest voor woningen gebouwd vóór 1919.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 1 november trad het conformiteitsattest in werking. De principes van het conformiteitsattest werden al vastgelegd in de Vlaamse Wooncode. Het conformiteitsattest is een uitstekend instrument om de kwaliteit van de woningbouw op termijn te verbeteren. Op zich is er dus geen probleem. Dat is ook niet het geval voor de maatregelen die aan het attest kunnen worden gekoppeld wanneer de eigenaar van een ongeschikte woning niet wil meewerken, zodat het sociaal beheer oordeelt dat het recht van voorkoop van toepassing is. Tot hier is dit een heel positief verhaal.

Het stelsel van de conformiteitsattesten is echter bijzonder technisch en veelomvattend. Het was dan ook een wijze beslissing om in fases te werken en niet alle woningen ineens aan te pakken. Er zijn immers meer dan 300.000 woningen die in aanmerking komen voor verbetering. In een eerste fase zullen de woningen van voor 1919 worden aangepakt.

Het is een groot probleem dat het uitvoeringsbesluit pas in het Staatsblad verscheen op 30 oktober. Dat is pas twee dagen voor de inwerkingtreding. Talrijke gemeentebesturen zitten met de handen in het haar, vooral de kleinere gemeenten die weinig of geen knowhow hebben op het vlak van huisvesting en het technisch kwalificeren van woningen. Ze kregen zelfs niet de kans om personeel daarvoor op te leiden. In sommige

Decaluwé

Vlaamse gemeenten dreigt dit dan ook in het honderd te lopen.

Mijnheer de minister, kunnen er geen begeleidende maatregelen worden genomen? Is het mogelijk een goede campagne op te zetten om de gemeentebesturen te informeren, zodat deze goede maatregel toch nog een kans krijgt? Er is immers een concrete oplossing nodig voor de talrijke kleine gemeenten die over onvoldoende knowhow beschikken en die enkel op de hoogte zijn van de formulieren die werden gepubliceerd in het Staatsblad.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Decaluwé verwees naar de Vlaamse Wooncode, die al ruime tijd geleden werd goedgekeurd in dit Vlaams Parlement en waarin de basis werd gelegd voor dit conformiteitsattest en de kwaliteitsnormen. Hij verwees ook naar het uitvoeringsbesluit dat op 1 november in werking is getreden. Er werd toen ook al een actuele vraag gesteld over de informatie.

Midden oktober hebben we, vooruitlopend op de publicatie in het Staatsblad, de gemeenten in kennis gesteld van de reglementering. Tegelijk werd de administratie gevraagd een aantal informatiesessies te organiseren, in de eerste plaats voor de gemeentelijke huisvestingsambtenaren. Die sessies hebben plaatsgevonden in de loop van september en oktober, dus duidelijk ter voorbereiding van wat zou volgen. De gemeentelijke huisvestingsambtenaren kregen dus vrij veel informatie.

Ook de burger zal worden geïnformeerd, want zowel voor de huurder als de verhuurder is een belangrijk aspect verbonden aan het conformiteitsattest. Voor de verhuurder is het belangrijk dat hij een conformiteitsattest krijgt, omdat het aangeeft dat zijn woning over voldoende kwaliteit beschikt. Wat meteen betekent dat hem dan ook geen verdere zaken ten laste kunnen worden gelegd. In die zin moet er verder informatie worden gegeven aan de burger.

We hebben de gemeentelijke huisvestingsambtenaren hierbij betrokken. Ik kan u de data geven van de verscheidene sessies die op dat vlak hebben plaatsgevonden. De administratie heeft regelmatig overleg gepleegd op het vlak van huisvesting. Tegelijkertijd vindt ook overleg plaats met de pro-

vinciale diensten en de bevoegde leden van de bestendige deputatie. Deze diensten worden ook betrokken bij de verdere informatieverstrekking. Maar ik zal zeker en vast vragen aan de administratie om nog een aantal activiteiten te ontwikkelen, vooral op het vlak van informatie en sensibilisering.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Natuurlijk is zijn benadering vrij theoretisch. Er zijn enorm veel kleine gemeentebesturen die slechts op papier over een huisvestingsambtenaar beschikken, maar niet in de praktijk. De persoon in kwestie is immers vaak ook emancipatie- of milieu-ambtenaar. Deze gemeentebesturen hebben in feite niet genoeg tijd gehad om zich daarop voor te bereiden qua organisatie. Ik wil erop aandringen dat de minister creatief zoekt naar begeleidende maatregelen, vooral in die kleinere gemeenten. Hij moet toelaten dat er conformiteitsattesten worden afgeleverd, zodat er geen juridische problemen ontstaan tussen eigenaars, huurders en gemeentebesturen.

Minister Leo Peeters : Er is inderdaad nog een bijkomend facet. De mogelijkheid wordt overwogen om tot intergemeentelijke samenwerking over te gaan. U weet dat ik dit op een aantal plaatsen reeds heb besproken. Onder meer op een aantal plaatsen in West-Vlaanderen wil men een dergelijke samenwerking aangaan. Het voordeel daarvan is dat er iemand komt die alle kennis vergaart en voor verschillende gemeenten kan werken. Op die wijze moet niet elke gemeente investeren in een vaste opleiding tot huisvestingsambtenaar. Op dat vlak kunnen we dus de intergemeentelijke samenwerking aanmoedigen. De huisvestingssector zal dit ook doen ten aanzien van die gemeenten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het gebrek aan bedrijventerreinen in Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Beysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams

Voorzitter

minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het gebrek aan bedrijventerreinen in Antwerpen.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, uit uw bezoek aan Antwerpen in het begin van dit jaar heb ik een van uw gevleugelde uitspraken onthouden : 'Kiezen voor economie is ook kiezen voor mensen.' U voegde daar nog aan toe dat, als het in Antwerpen goed gaat, het ook goed gaat in Vlaanderen.

Helaas moet ik vaststellen dat het op het vlak van de werkgelegenheid in Antwerpen niet zo goed gaat. De provincie Antwerpen telt 51.000 werklozen, waarvan er 30.000 in het arrondissement Antwerpen en niet minder dan 20.000 in de stad Antwerpen wonen. Hoe dichter men de stad nadert, hoe meer ontnuchterend de cijfers worden. Tijdens hetzelfde bezoek verklaarde u nog dat u van Antwerpen de Flanders' Logistic Valley zou maken. Dat klonk heel goed, maar daartoe moeten dan ook de nodige voorwaarden worden vervuld. U weet net zo goed als ik dat men minstens 10 hectare nodig heeft wanneer men een logistiek bedrijf wil vestigen. Dat is nu precies waar het in de Antwerpse regio aan ontbreekt, omdat men die percelen vrijwel niet meer vindt. Dit betekent dat we sinds de zomer reeds 800 arbeidsplaatsen hebben zien teloorgaan omdat kandidaat-investeerders, die zich bereid hadden verklaard zich in Antwerpen te vestigen, moesten uitwijken.

Als voorzitter van een intercommunale heb ik deze situatie aan den lijve ervaren. Het is wellicht enigszins cynisch om te zeggen dat het volgende u goed uitkomt. Ik heb een nieuwe vestiging, goed voor een arbeidscreatie van 150 personen, naar Mechelen zien verhuizen. Daarom komt het u goed uit. De oorzaak was niet zozeer een gebrek aan ruimte, maar wel het probleem van de slechte bereikbaarheid. Toch was de arbeidscapaciteit in Antwerpen de grootste van alle onderzochte sites.

De alarmklok die de GOM-Antwerpen gisteren heeft geluid moet ook hier worden gehoord. Mijnheer de minister-president, ik juich toe dat u de ambitie hebt om van Antwerpen Flanders' Logistic Valley te maken. Ik hoop echter dat u ook bereid bent om voldoende inspanningen te leveren om dat daadwerkelijk te realiseren. Daarom stel ik u de

volgende vraag. Wat kunt u op korte termijn doen om Antwerpen meer bedrijfsruimte te geven ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Beysen, wat goed is voor Antwerpen, is goed voor de rest van Vlaanderen. Eén derde van onze economie is immers rechtstreeks of onrechtstreeks gebonden aan de activiteiten in Antwerpen en omgeving.

Het zou ons nu te ver leiden om de werkgelegenheids- en werkloosheidscijfers dieper te analyseren. Ik wil wel het volgende zeggen. In vergelijking met 1995 is de werkloosheid in het algemeen gedaald met bijna 30 percent. Deze daling is vrij gelijklopend in de diverse arrondissementen. Ook in de Antwerpse regio is er dus zeker een gunstige tendens. Alles kan echter beter. Ook in Antwerpen is er dus nog ruimte voor verbetering.

Ik kom nu bij dat idee om mogelijkheden te onderzoeken voor het oprichten en ontwikkelen van de logistieke vallei Flanders' Logistic Valley. Dit is in de eerste plaats gericht op het versterken van een kennis- en expertisepoort in Antwerpen. De transport- en distributieactiviteiten ter plaatse tonen aan dat Antwerpen in dat verband een belangrijke roeping kan hebben. Er is trouwens heel wat knowhow aanwezig in de Universiteit Antwerpen. Men beschikt over heel wat deskundigen. In complementariteit met andere valleien die zich momenteel ontwikkelen, is er op dit vlak dus zeker een opdracht voor Antwerpen weggelegd. Het concept van Flanders' Logistic Valley is dus een kennis- en expertisecentrum en een bindmiddel tussen allen die nadenken over multimodaal verkeer, vervoer, mobiliteit, enzovoort. Dit zal op zich geen grote ruimte innemen.

Ten tweede moeten we gezamenlijk een aantal behoeften inzake regionale bedrijventerreinen invullen. We zullen in alle openheid moeten nagaan wat in de toekomst nog strikt watergebonden activiteit is, en wat minder strikt watergebonden activiteit is. Als er nu nog een aantal terreinen open liggen vlak aan het water, zullen we moeten nagaan hoe daar regionale bedrijventerreinen een mogelijkheid zullen krijgen, ook al hebben ze misschien niet die direct watergebonden functie. Ik pleit er dus voor om die discussie open te trekken, want anders riskeren we geblokkeerd te raken.

Ten derde wordt er voor Antwerpen een nieuwe gewestplanwijziging voorbereid. U weet dat er

Van den Brande

voor de tweede spoorweguitgang een gewestplanwijziging moet worden doorgevoerd. Ik pleit ervoor dat de betrokken gemeentebesturen, de GOM en iedereen die bijkomende bedrijfsterreinen tot stand wil brengen tot een consensus kan komen. De resultaten moeten dan hun weg vinden in de nieuwe gewestplanwijziging.

De recente gewestplanwijziging kwam er na afwegen. Antwerpen is een dichtbevolkt gebied ; de schaarse ruimte moet ons zorgzaam doen omspringen met leven en wonen enerzijds en met de industrieel-economische activiteit anderzijds. Dit is niet alleen een theoretische bekommernis, we zullen er creatief aan meewerken. Er is een bijzondere opdracht voor Antwerpen weggelegd. De Vlaamse regering moet hiertoe haar bijdrage leveren.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijnheer de voorzitter, de uitspraken die de minister-president over Antwerpen doet in Brussel verheugen me. Ze worden ook genotuleerd, dat is belangrijk.

De eerste gewestplanwijziging die werd goedgekeurd helt over naar een bepaalde richting. Het gaat inderdaad om een afweging. Ik hoop dat het herexamen dat u mag afleggen naar aanleiding van de tweede gewestplanwijziging een overhelling naar de andere richting tot gevolg zal hebben. Anders wordt het catastrofaal.

Mijnheer de minister-president, ik wil u parafrazeren : als het fataal afloopt met Antwerpen, loopt het ook fataal af met Vlaanderen. Ik ben geen doemdenker, maar men moet de ruimte creëren en de bereikbaarheid verzekeren zodat het evenwicht waar we allemaal naar streven kan worden bereikt. Op die manier is er kans om te investeren in de belangrijkste economische regio van Vlaanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het opsporen van bouwmisdrijven via anonieme klachten.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het opsporen van bouwmisdrijven via anonieme klachten.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de afdeling Bouwinspectie van de Vlaamse administratie voor Ruimtelijke Ordening is exclusief belast met het handhavingsbeleid van eventuele inbreuken op de wetgeving over ruimtelijke ordening. We stellen vast dat steeds vaker een beroep wordt gedaan op anonieme klachten om na te gaan of er inbreuken zijn op de wetgeving over ruimtelijke ordening.

De afdeling Bouwinspectie heeft in juli jongstleden een richtlijn gestuurd aan de gemachtigde ambtenaren. Zij bezorgen dit op hun beurt aan de gemeentebesturen en sporen hen zo aan om in te gaan op anonieme klachten.

Wordt dit beleid gesteund door de regering ? Werd het ingegeven door een personeelsgebrek bij de afdeling Bouwinspectie ? Ik heb de indruk dat de Vlaamse administratie op deze manier haar toevlucht neemt tot een ethische en maatschappelijk betwistbare techniek. Heeft de minister de bedoeling om via anonieme klachten, waar de betrokkene niet van op de hoogte is, een handhavingsbeleid te voeren ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is nog de vraag of dit wel een bewust beleid is. We hoeven ons deze vraag niet eens te stellen, en moeten slechts de wet volgen. In een omzendbrief van september 1975 wees de toen bevoegde overheid erop dat ze wettelijk verplicht is in te gaan op een anonieme klacht. Volgens informatie waarover ik beschik, is slechts een minderheid van de klachten anoniem. Ik begrijp evenwel uw bekommernis. We mogen niet evolueren naar een maatschappij waarin zoiets wordt gebruikt als middel voor afrekeningen.

We moeten ook duidelijk de verantwoordelijkheden verdelen ; dat staat ook in het pact met de steden en de gemeenten. De hogere overheid, in dit geval de Vlaamse, is in hoofdzaak verantwoordelijk en we moeten dit voor een keer niet afschuiven naar de steden en de gemeenten. Zij zijn daarvoor geen vragende partij. Ik ben er wel absoluut voor-

Stevaert

stander van dat zij de eerstelijnszorg op zich nemen, die erop gericht is om nieuwe bouwmisdrijven te voorkomen. Dat moet een prioritaire opdracht zijn van de steden en gemeenten.

Inzake de bestaande bouwovertradingen hebben we echter geen keuze. De wet stelt duidelijk dat een anonieme klacht moet worden voorgelegd aan het parket. We hebben daar echter wel een omschrijving van gemaakt. Op een heel vage anonieme klacht hoeft niet te worden ingegaan, bijvoorbeeld wanneer iemand schrijft dat in een bepaalde gemeente alles is toegelaten.

Op dit moment worden heel wat klachten wel ondertekend. Dat heeft waarschijnlijk te maken met de stijgende maatschappelijke gevoeligheid daaromtrent. U mag er echter honderd procent zeker van zijn dat het niet de bedoeling is om op het Vlaamse niveau het handhavingsbeleid totaal door te schuiven naar de steden en de gemeenten. Dat zou geen correcte opstelling zijn en het zou een onterecht verwachtingspatroon creëren tegenover burgemeesters en schepenen. Dat wensen we niet.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, het is duidelijk dat de wet moet worden toegepast. Daarover ging mijn vraag echter niet.

Vinden we het systeem ethisch verantwoord, waarbij in het handhavingsbeleid wordt opgetreden op basis van anonieme klachten ? Daar wordt steeds meer voor gekozen.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer De Roo, ik herhaal dat we die vraag niet hoeven te stellen. De wet is de wet. Als we een leefbaar Vlaanderen willen, is het misschien zelfs onethisch niet in te gaan op terechte anonieme klachten.

Zelfs die afweging hoeven we niet te maken. De ambtenaar die een klacht ontvangt, ondertekend of niet, moet deze naar het parket sturen. Het parket is autonoom bevoegd om de klacht al dan niet te seponeren. We begaan een fout als wij daarover andere richtlijnen uitvaardigen.

De essentiële uitdaging is het voeren van een sensibilisatiebeleid om bouwmisdrijven te voorkomen. De provincie Vlaams-Brabant geeft daarin het goede voorbeeld. We willen een sfeer van afrekeningen en verklikkingen zeker niet in de hand werken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de houding van de Vlaamse regering in verband met de voorstellen van de Europese Commissie inzake goederenvervoer via het spoor

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de houding van de Vlaamse regering in verband met de voorstellen van de Europese Commissie inzake goederenvervoer via het spoor.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, indien u deze morgen met de trein naar Brussel bent gekomen, hebt u waarschijnlijk ook die affiche gezien die op een mijns inziens arrogante wijze aantoont dat één vakbondsman erin kan slagen de treinen te doen stoppen. Op diezelfde affiche is te zien hoe alle anderen in de maatschappij, die op eigen krachten naar het station zijn gekomen, daar andermaal voor schut worden gezet.

Die affiche is bedoeld om de algemene spoorstaking van volgende week maandag aan te kondigen. De inzet van die actie is de bekommernis van de vakbonden over de circulerende liberaliseringsvoorstellen met betrekking tot het Europees goederenverkeer per spoor. Het is natuurlijk de vraag of het wel verstandig is ook in Vlaanderen de nu reeds lang moegetergde spoorreizigers opnieuw de dupe te maken van dit initiatief.

Op 10 november jongstleden heeft de Vlaamse regering haar houding bepaald met betrekking tot die liberaliseringsvoorstellen. En op 30 november – maandag over acht dagen dus – komt men op Europees niveau samen om die voorstellen te bespreken en de modaliteiten dienaangaande voor te bereiden.

Graag had ik van de minister vernomen welke concrete opdrachten en standpunten hij namens de Vlaamse regering voor Vlaanderen aan de onder-

Bogaert

handelaars heeft meegegeven met betrekking tot de liberalisering van het goederenvervoer per spoor.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer Bogaert, ik zal uw vraag met drie elementen beantwoorden.

We hebben in de eerste plaats het voorstel gedaan dat Vlaanderen, net als het Waals Gewest, op een passende wijze in die commissie zou worden vertegenwoordigd via een effectief en een plaatsvervangend lid, in overleg met de minister die het vervoer tot zijn bevoegdheid heeft. De minister-president heeft deze vraag aan de federale overheid overgemaakt.

Met betrekking tot de Europese liberaliseringsinitiatieven is ons uitgangspunt dat dit op een billijke en niet-discriminerende wijze moet gebeuren. Als men een hiërarchie van de openstelling van de infrastructuur maakt, dan is het onze overtuiging dat de internationale infrastructuur voor de HST's daar eerst voor in aanmerking dient te komen, en dat er pas daarna sprake kan zijn van de binnenlijnen.

Over uw eerste opmerking kan ik enkel meedelen dat ik als Vlaams minister de affiche niet heb geplakt.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister, ik neem aan dat u de affiche niet hebt geplakt. Ik veronderstel wel dat u er net zoveel aanstoot aan neemt als ik, omwille van het feit dat uitgerend in Vlaanderen dergelijke acties worden ondernomen. We kunnen ze nu echt wel missen. Ik respecteer natuurlijk dat men op Europees niveau probeert om vakbondsstandpunten hard te maken en waar nodig gelijk te halen. Het gebruik van dit soort middelen in Vlaanderen op een moment dat de treinreiziger dagelijks met problemen wordt geconfronteerd, lijkt me erg verregaand. Ik heb het dan nog niet over de economische impact van een dergelijke stakingsgolf, ik denk enkel aan het publiek, de ondernemingen en de reizigers die met deze zaak nauwelijks iets te maken hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bedrijfszekerheid van de binnenvaart op het kanaal Gent-Oostende

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bedrijfszekerheid van de binnenvaart op het kanaal Gent-Oostende.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens een vorige gelegenheid heb ik uw voorganger, minister Baldewijns, gewaarschuwd voor zijn verkeerde beslissing over de investeringswerken aan de keersluis te Beernem op het kanaal Gent-Brugge-Oostende. Ik waarschuwde hem dat de beslissing faliekante gevolgen zou hebben voor de bedrijfszekerheid van de binnenvaart.

Om in totaal nauwelijks 75 miljoen frank te besparen, heeft minister Baldewijns twee jaar geleden beslist om het oorspronkelijk project voor de bouw van een sluis op het kanaal waarbij verschillende waterniveaus konden worden overwonnen, te halveren. Ik wees toen op het mogelijke gevolg dat vandaag helaas realiteit is geworden.

Hoe ongeloofwaardig het ook mag klinken, de scheepvaart is onmogelijk geworden door de aanwezigheid van veel water. Wat is er gebeurd ? Voor de tweede maal in een maand tijd, deze week gedurende drie dagen en ook op 5 november, ligt de binnenscheepvaart volledig lam. De ene kant van de sluis, die men wel heeft gebouwd maar die in feite slechts een stuwdam of schut is, werd neergelaten tot op een hoogte van 80 centimeter om de toevloed van water tegen te houden. Achter deze daad steekt de zeer nobele bedoeling om de Brugse binnenstad voor een overstroming te behoeden.

De bedoeling is heel nobel. Als men echter het oorspronkelijke plan netjes had uitgevoerd, ook al kostte het 75 miljoen frank meer, dan was er nu een perfecte sluis. Hierdoor zou de binnenscheepvaart uitstekend kunnen verlopen, zelfs in de huidige benarde omstandigheden. De binnenscheepvaart wordt dus opgeofferd voor investeringswerken van 75 miljoen frank. Ik vind dat een schande voor een regering die er prat op gaat

Bogaert

substantiële inspanningen te willen leveren ten voordele van de binnenscheepvaart.

Mijnheer de minister, welke maatregelen hebt u getroffen om ten minste de bedrijfszekerheid van de binnenscheepvaart te herstellen ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik ben gelukkig met de stelling van de heer Bogaert. Hij geeft toe dat indien de keersluis er niet was geweest, er een reëel gevaar voor wateroverlast en overstroming zou bestaan. Op 16 november jongstleden heeft men om 11 uur de sluis gesloten. Men heeft daarbij de afweging gemaakt tussen een belangrijke economische sector, de scheepvaart en de veiligheid. Ik denk dat men de juiste beslissing heeft genomen.

Toen de middelen werden vrijgemaakt om in die sluis te investeren, hebben veel leden vragen geopperd over de zin van die investering. Nu blijkt inderdaad dat ze erg zinvol is geweest.

Bovendien is het zo dat indien de keersluis er niet was, men het scheepsvervoer toch had moeten stilleggen. Bij te hoge waterstand is het onmogelijk om transport te garanderen. Indien zou blijken dat er realistische, wetenschappelijk onderbouwde plannen bestaan over de sluis, ben ik de eerste om de bouw ervan te onderzoeken.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik wil de minister op zijn woord nemen. Hij plaatst me in een bijzonder gemakkelijke positie. Er bestaat een wetenschappelijk onderbouwd voorstel om op dezelfde plaats een sluis te bouwen waarmee men kan versassen. Dat voorstel is opgemaakt door uw eigen administratie. Het is volledig uitgewerkt, tot en met de aanbesteding. Minister Baldewijns is persoonlijk tussengekomen om dat plan te dwarsbomen en de realisatie ervan te halveren. Daardoor is het geen sluis geworden, maar een schut.

Ik heb me nooit verzet tegen de bouw van de sluis. Ik heb er zelfs voor gepleit 100 miljoen frank meer te investeren, zodat het plan volledig kon worden uitgevoerd. Indien dit was gebeurd, dan had men op 5 en 16 november niet de pijnlijke beslissing moeten nemen om de binnenscheepvaart lam te leggen. Ze ligt trouwens nog altijd lam. Het is

absurd dat men een eenmalige investering van 75 miljoen frank niet wil doen en daardoor een economische activiteit niet wenst te honoreren.

Ik ben echter blij, mijnheer de minister, dat u het plan opnieuw zal opvragen bij uw administratie. Het is volledig klaar. U hebt het maar uit te voeren. De aannemer werkt op dit moment trouwens nog aan het eerste deel ervan. U moet zelfs geen nieuwe procedure opstarten. Een telefoontje vanmiddag volstaat om het licht op groen te zetten voor de werken. Die 75 miljoen frank zijn ook geen probleem, want in uw reserveprogramma '98 hebt u de werkzaamheden aan de op- en afrit van Torhout op de A17 geschrapt. Daar kunt u het geld halen.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Bogaert, mijn voorganger heeft een erg wijze beslissing genomen om de middelen te investeren. Daardoor is er een mogelijk groot onheil voorkomen.

De economische zekerheid voor de sector wil ik onderzoeken. Op basis van wetenschappelijke studies zal een beslissing worden genomen. Ik herhaal dat heel wat mensen vragen hadden bij de opportuniteit van de investering.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de inplanting van windmolens in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de inplanting van windmolens in Vlaanderen.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, nadat Vlaanderen werd overspoeld door de zendmasten, zitten we nu opgescheept met een ander dossier. Men doet nu veel aanvragen voor het inplanten van windmolens in Vlaanderen. Een

Coens

Brits projectontwikkelaar, met name Aeolus, heeft een honderdtal ideale locaties vastgelegd in de West-Vlaamse polders waar hij molens wil inplanten juist omdat er veel ruimte en wind is. Er zijn ook aanvragen om langs het kanaal en op de mijnsites molens te plaatsen. Hetzelfde gebeurt in de Hoge Venen.

Mijnheer de minister, volgens de kranten wilt u zo snel mogelijk criteria opstellen om de aanvragen te beoordelen. De VUB maakt een studie om een windplan van Vlaanderen op te stellen. De betrokken gemeentebesturen werden trouwens uitgenodigd op de studiedag.

We zouden graag van u weten hoe u de zaken zult afwegen. Een open ruimte, zoals bijvoorbeeld de West-Vlaamse polders, wordt toch door het RSV beschermd. Het is precies in die open ruimtes dat de windmolens moeten worden ingeplant. Het is dan ook belangrijk te weten welke criteria zullen worden gehanteerd. Het gaat immers niet om een paalvormige inplanting maar om windturbines die energie produceren waarvoor men bovendien in transportmogelijkheden moet voorzien.

Mijnheer de minister, hoe denkt u die vele aanvragen te behandelen? U moet enerzijds de open ruimtes vrijwaren, zoals bepaald in het RSV, en anderzijds de inplanting van de molens met de normen verzoenen.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we vertrekken van de gedeconcentreerde bundeling binnen het RSV. Binnen het structuurplan moeten er mogelijkheden zijn om windturbines en -molens te realiseren.

Tot voor kort nam men aan dat dit geen realistisch project was. Ik weet waarover ik praat. Dankzij een aantal recente ontwikkelingen en het principe van de groene frank, is er een economisch draagvlak ontstaan. Bovendien ben ik er heilig van overtuigd dat er in Vlaanderen wind genoeg is. We moeten ons dan ook afvragen waar er in Vlaanderen nog voldoende ruimte is. Men stelt dikwijls uit principe dat windmolens afbreuk doen aan de open ruimte. Ik ben ervan overtuigd dat ze daar niet thuishoren en dat we ze niet her en der in Vlaanderen moeten verspreiden. Windmolens kunnen echter een versterking betekenen van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen. Denken we maar aan de vele lijnvormige infrastructuren in Vlaanderen : water-

wegen, autosnelwegen, enzovoort. Ik heb de opdracht gegeven om een werkgroep op te richten waarin dit allemaal wordt besproken. Het kan niet dat er wind en geld is in Vlaanderen, maar geen vergunningen voor windmolens.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik ben blij dat u niet pleit voor windmolens in de open ruimte, maar wel eventueel langs onze lijninfrastructuren. We mogen niet vergeten dat ook deze soms de open ruimte en zelfs vogelrichtlijngebieden en stiltegebieden doorkruisen. Het ruimtelijk aspect in dit dossier verdient bijzondere aandacht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de noodlanding van een Nigeriaans vrachtvliegtuig in Oostende

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Den Heuvel tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de noodlanding van een Nigeriaans vrachtvliegtuig in Oostende.

Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, het zal u niet verwonderen dat de omwonenden van de luchthaven van Oostende zich ernstig zorgen maken over hun veiligheid na de noodlanding van de Nigeriaanse Boeing 707. Dit toestel is verouderd en mag in Europa niet meer vliegen, behalve enkele uitzonderingen die nog tot het jaar 2002 mogen vliegen met een vergunning. Nogal wat van die toestellen doen Oostende aan, men spreekt van 80 percent.

Zaterdag werd fase 1 van het rampenplan ingezet, en er werden allerlei maatregelen genomen, maar de omwonenden wisten nergens van. Ze zijn verontwaardigd omdat ze niet werden verwittigd én omdat er niet wordt geïnvesteerd in de veiligheid. Mijnheer de minister, wat gaat u doen om de veiligheid van de omwonenden te verbeteren en te garanderen?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, we worden geconfronteerd met een merkwaardig gegeven. De bevoegdheden zijn enerzijds Nigeriaans en anderzijds Belgisch. Een Europese richtlijn biedt minister Daerden de mogelijkheid afwijkingen toe te laten. We willen minister Daerden voorstellen om de termijnen voor dat soort vliegtuigen in te korten.

Dit is geen Vlaamse bevoegdheid. Over de luchthaven van Oostende hebben we iets te zeggen als eigenaar, maar niet over de contracten en regelgeving.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de minister, ik ben op de hoogte van de bevoegdheden in dit dossier. U bent in elk geval bevoegd voor de investeringen in de veiligheid. Over de aanleg van een puntpiste, waarvan nu sprake is, bent u bevoegd. U kunt daar in de planning rekening mee houden, zodat er meer veiligheid voor de bevolking wordt geboden en milieubescherpende maatregelen worden genomen. Ik heb u dat niet horen zeggen. Ik hoop echter dat u daarmee rekening zult houden, en de omwonenden zult geruststellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over opvangcentra voor vluchtelingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Maght tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over opvangcentra voor vluchtelingen.

Minister Kelchtermans zal namens minister Martens de vraag beantwoorden.

Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, een tiental dagen geleden vernamen we via de pers dat werd onderzocht of via een aantal projecten opvang voor vluchtelingen kan worden georganiseerd. De oorsprong van die persberichten lag bij het kabinet van minister Martens.

In een aantal steden, die in dat verband waren vermeld, stelt men zich vragen. Zowel bij de bevolking als de gemeentebesturen heerst enige verwarring.

Zo is een welbepaald gemeentebestuur helemaal niet op de hoogte van plannen voor een stedelijk project. Er zaten dus fouten in de berichtgeving. Tussen haakjes vraag ik me dan af of deze aanpak de veruitwendiging is van het Pact met de Gemeenten. Het is van belang dat de steden worden betrokken bij de keuze van dergelijke projecten, alsook bij de uitbouw van de projecten zelf. Dat zou ons toestaan om de bevolking correcte informatie te geven.

De kabinetsmedewerker van minister Martens had het over een project in Aalst. Ik zou graag vernemen hoe het daarmee zit. Het zou gaan om een privé-project voor opvang en onthaal van buitenlandse minderjarigen. Het gaat om een mooi project, en ik sta daar zeker achter. Ik zou echter wel graag vernemen wat de stand van zaken is, en hoe de financiering zal gebeuren. Er is sprake van een bedrag van 100 miljoen frank, dat zou worden aangewend voor drie projecten. Zal die financiering achteraf niet worden afgewenteld op de rug van de steden en de OCMW's ? Informatie is erg belangrijk, als men wil verhinderen dat bepaalde personen dit onopzettelijk of opzettelijk verkeerd interpreteren.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag van mevrouw De Maght handelt over de uitbouw van opvangcentra voor vluchtelingen, en de betrokkenheid van de lokale besturen bij de keuze van de inplanting. Uw vraag gaat dus niet echt over de drie concrete projecten waarnaar u in uw uiteenzetting wél hebt verwezen. Over dat laatste kan ik u dus geen antwoord geven.

Minister Martens stelt het volgende. De oprichting van onthaalcentra behoort tot de federale bevoegdheden. Ze wordt geregeld door de wet van 15 juli 1996 over de uitbouw van het onthaal. De Vlaamse Gemeenschap erkent hulpverleningsinstellingen in verschillende sectoren, zoals de gehandicaptensector, de bijzondere jeugdbijstand, het algemeen welzijnswerk en ook andere. In het kader van de bijzondere jeugdbijstand worden niet-begeleide minderjarige vreemdelingen opgevangen in voorzieningen en gemeenschapsinstellingen.

Kelchtermans

De bijzondere jeugdbijstand is eigenlijk bedoeld voor problematische opvoedingssituaties of delinquente jongeren. Omwille van het oneigenlijk gebruik dat op deze manier van de bijzondere jeugdbijstand wordt gemaakt en omwille van het dichtslippen van deze voorzieningen ten nadele van diegenen voor wie ze bedoeld zijn, is het belangrijk één of meerdere specifieke begeleidingstehuizen te erkennen.

Op de ontwerpbegroting voor 1999 is daarvoor in bijkomende middelen voorzien. De administratie van de Vlaamse Gemeenschap zal de aanvragen van private initiatiefnemers beoordelen op basis van de criteria die gelden voor begeleidingstehuizen binnen de bijzondere jeugdbijstand. Momenteel zijn er nog geen formele aanvragen tot erkenning ingediend.

Het is niet de gewoonte dat lokale besturen worden betrokken bij de erkenning en subsidiëring van welzijnsvoorzieningen. Indien een lokaal bestuur echter vraagt om overleg te plegen, zal daar altijd op worden ingegaan. Ik denk dat dit wel belangrijk is.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Ik aanvaard de toelichting die hier door minister Kelchtermans wordt gegeven. Ik denk dat ik mijn precieze vraag nogmaals zal overmaken aan minister Martens, want ik krijg hier weer tegenstrijdige antwoorden.

Ik wil benadrukken dat dit niet de manier van werken is om bepaalde goede projecten te realiseren die soms door desinformatie tot kwalijke tendensen binnen de maatschappij leiden. Mijnheer de minister, er is wel degelijk een aanvraag van een VZW geweest. Wij hebben namelijk zelf informatie opgevraagd bij die mensen. Zij hebben ons meegedeeld dat zij wachten op de erkenning en momenteel reeds voorbereidende werkzaamheden uitvoeren. Ik denk dat men u ook geen volledige informatie heeft meegegeven, mijnheer de minister. Ik zal echter mijn vraag aan de bevoegde minister opnieuw stellen, net omdat het zo belangrijk is om een goedbedoeld initiatief niet slecht te laten aflopen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Freddy De Vilder tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de sluiting van de huisvuilverbrandingsoven in Harelbeke

Actuele vraag van de heer Peter Desmet tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de sluiting van de huisvuilverbrandingsoven in Harelbeke

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren De Vilder en Desmet tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de sluiting van de huisvuilverbrandingsoven in Harelbeke.

De heer De Vilder heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bij metingen van de Vlaamse Milieu-inspectie op 24, 25 en 26 juni 1998 bij de huisvuilverbrandingsinstallatie van IMOG, de Intercommunale Maatschappij voor Openbare Gezondheid, te Harelbeke stelde men een dioxine-uitstoot vast die, als we de pers mogen geloven, drie- tot vijfmaal hoger lag dan de toegestane 0,1 nanogram. Deze angstaanjagende cijfers hebben de milieu-inspectie er blijkbaar toe hebben aangezet om, gezien de hoogdringendheid en het gevaar voor de volksgezondheid, deze verbrandingsinstallatie vorige week, vier maanden na de metingen, op bevel te sluiten.

Het is merkwaardig dat de commissie-Baeyens blijkbaar net de week voor deze fatale metingen op bezoek is geweest en dat bij haar ter plekke uitgevoerde metingen een dioxine-uitstoot van 0,05 nanogram werd vastgesteld. Deze commissie omschreef de oven dan ook als een oven die alles doet zoals het hoort.

Ik stel mij toch vragen bij deze werkwijze. Hoe is het mogelijk dat twee verschillende instellingen eenzelfde installatie monsterten en tot zo uiteenlopende resultaten komen ? Enerzijds leidt dit tot de vaststelling dat de oven het doet zoals het moet, anderzijds komt men tot de conclusie dat de oven moet sluiten. Ik zou u willen vragen hoe het komt dat dergelijke metingen mogelijk zijn. Mijn hoofdvraag is echter wanneer wij overgaan tot een permanente bemonstering van de huisvuilverbrandingsovens, zodat er kan worden ingegrepen op het moment dat er echt gevaar is voor de volksgezondheid en niet vier maanden nadien. Op die manier kan men situaties vermijden zoals in Eeklo, waar men een installatie heeft gesloten op het moment

De Vilder

dat ze niet in gebruik was wegens de uitvoering van werken.

De voorzitter : De heer Desmet heeft het woord.

De heer Peter Desmet (*Op de tribune*) : Mijn vraag handelt over hetzelfde probleem, maar luidt toch enigszins anders. Er werden inderdaad overschrijdingen van de dioxinenorm vastgesteld, maar ze zijn niet zo alarmerend. Het gaat immers maar over 0,5 nanogram per kubieke meter. Vorig jaar werd er daarentegen nog gedebatteerd over een gedoognorm van 2 nanogram in plaats van 0,5 of 0,1 nanogram.

Het probleem is dat de metingen verschillend worden geïnterpreteerd. In de commissie werd al gezegd dat er een kader moet worden gecreëerd om de meetgegevens juist te kunnen interpreteren. In Harelbeke kwam de sluiting als een donderslag bij heldere hemel, omdat men van niets op de hoogte was en omdat het om een initiatief van de milieu-inspectie ging. Tot voor kort was het gebruikelijk dat de minister en de administratie werden ingelicht wanneer zich een probleem voordeed. Vervolgens werd de commissie-Baeyens om advies gevraagd. Nadien werd een gesprek gevoerd met de verantwoordelijken voor de verbrandingsovens. Bij een heel ernstige overschrijding werd dan een sluiting op vrijwillige basis gevraagd. Dat was tot voor kort de gangbare praktijk.

Nu wordt er echter een precedent gecreëerd. De milieu-inspectie beslist immers plots op vrijdagavond de ovens stil te leggen wegens overschrijdingen van de dioxinenorm vier maanden geleden, in juni. Ze deelt die beslissing mee per fax. Mijnheer de minister, betekent dit een nieuwe praktijk voor het sluiten van ovens ? Kan de milieu-inspectie voortaan bij elke lichte overschrijding onmiddellijk tot sluiting overgaan zonder de commissie-Baeyens om advies te vragen ? Moeten de verantwoordelijken voor de oven nog worden geraadpleegd vooraleer zo een drastische beslissing wordt genomen ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de commissie-Baeyens heeft inderdaad op 18 juni een bezoek gebracht aan de betrokken installatie. Daarover werd een verslag opgesteld en een advies uitgebracht. De commissie heeft een positieve beoordeling gefor-

muleerd, vooral met betrekking tot de bedrijfsvoering. Er werd wel wat voorbehoud geformuleerd voor enkele onderdelen met betrekking tot de technische bedrijfsvoering. Ik zal even een passage voorlezen uit het besluit om dat te benadrukken : 'Ondanks de positieve indruk van de commissie is de actief-kooldosering een kritisch onderdeel van de installatie. De continue efficiëntie ervan op de dioxineverwijdering kan enkel door continue bemonstering worden aangetoond. De commissie stelt dan ook voor deze continue bemonstering in dienst te nemen, met tweewekelijkse analyses door een erkend bureau, vanaf 15 oktober 1998 en voor een initiële periode van minstens zes maanden.'

Mijnheer De Vilder, u zei dat we tot continue metingen moeten komen. Dat is juist wat de commissie toen al vaststelde. De commissie oordeelde dat er, ondanks een goede technische bedrijfsvoering, risico's worden genomen door een tekort aan continue bemonstering. Op termijn moet er dus overal continue bemonstering komen. De milieu-inspectie heeft de opdracht om vaststellingen te doen. Ze is daarin onafhankelijk. In het debat werd de afspraak ten overvloede beklemtoond : bij het overschrijden van de waarde van 0,1 nanogram valt het verdict en moeten de activiteiten worden gestaakt, tot men opnieuw kan aantonen dat deze grens van 0,1 nanogram wordt gehaald. Ik zal trouwens vragen dat de commissie-Baeyens hierover uitdrukkelijk een advies formuleert, zodat men een garantie heeft dat de norm wordt gehaald. De milieu-inspectie heeft dit niet gevraagd : dat is ook haar opdracht niet.

De milieu-inspectie heeft gemeend de activiteiten onmiddellijk te moeten stilleggen, door middel van een dwangbevel. Persoonlijk meen ik dat het galanter was geweest de raad van bestuur te verzoeken tot een vrijwillige sluiting over te gaan. Dit lijkt me een elegantere wijze van optreden dan door middel van een dwangbevel. Tot op heden is men steeds ingegaan op de vraag om vrijwillig te sluiten. De milieu-inspectie handelde in dit geval echter met de mogelijkheden die ze heeft. Men werd op de hoogte gebracht van de maatregelen die moeten worden getroffen om te voldoen aan de uitstootnorm. Als de milieu-inspectie daarover bericht krijgt, kan ze de opdracht geven de installatie opnieuw op te starten. Ook hierover zal ik het advies van de commissie-Baeyens vragen en informeren naar de stand van zaken met betrekking tot de voortdurende bemonstering.

De grens was dus 0,1 nanogram. Daar deze norm werd overschreden, meen ik dat men met recht en reden tot sluiting is overgegaan.

De voorzitter : De heer Desmet heeft het woord.

De heer Peter Desmet : Mijnheer de minister, ik heb geen probleem met die norm en het feit dat men bij overschrijding moet sluiten. Ik heb wel moeite met de gevolgde procedure. Het ware beter geweest als men dat in overleg had gedaan. Als de milieu-inspectie steeds, zoals hier, op eigen initiatief zou optreden, dan vrees ik dat er binnen de week nog andere ovens zouden mogen sluiten. Dan hebben we een levensgroot probleem. Ik pleit dus voor de grootst mogelijke mate van overleg.

De voorzitter : De heer De Vilder heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder : Ik dank de minister voor zijn vastberadenheid in het dossier van de huisvuilverbrandingsinstallaties. Hij zegt duidelijk dat 0,1 nanogram de norm is, en niet 0,5 nanogram. Het gaat dus niet over een minimale overschrijding. Wel zijn er met deze vrijwillige sluitingen en sluitingen op bevel verregaande gevolgen voor de intercommunales wat de afvoer van het huisvuil betreft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de geplande aanleg van een klasse II-stort in Bassily

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de geplande aanleg van een klasse II-stort in Bassily.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het Waals Gewest heeft besloten in Bassily een klasse II-stort in te planten. Bassily ligt weliswaar binnen de grenzen van dat gewest, maar het grenst eveneens aan het Pajottenland en Oost-Vlaanderen. De twee sympathieke gemeenten Herne en Bever voelen zich hierdoor bedreigd. Deze mensen – ook de plaatselijke politieke verantwoordelijken – protesteren hevig. Ze beweren dat ze door de Vlaamse minister – door u dus – in de steek worden gelaten. Ik weet ook dat ze al vaak het gevoel hebben gehad nogal stiefmoederlijk te worden behandeld. Het gaat immers om een streek in

een hoekje van het Pajottenland. Toch wonen daar ook Vlamingen.

De mensen vrezen dat er problemen zullen zijn inzake reukhinder. Daarnaast vrezen ze ook voor een mogelijke watervervuiling, meer bepaald voor de Mark. Daarom vragen ze om een subregionale werkcommissie samen te stellen, waarbij uw kabinet een vooraanstaande rol zou spelen. Daarnaast vragen ze ook dat u contact zou opnemen met Aminal en met OVAM. Ze vragen zich trouwens af waarom dit tot op heden nog niet is gebeurd. Misschien kunt u bewijzen dat u wel al contact hebt opgenomen. Ten slotte vragen ze ook dat er aandacht zou worden besteed aan hun probleem. Het gaat hier immers om een zeer belangrijk probleem voor dat mooie Pajottenland.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer Platteau, de problematiek van het klasse II-stort in Bassily is mij inderdaad bekend. De heer Cardoen heeft daar trouwens in de commissie al een vraag over gesteld. Ik hoop echt dat u niet denkt dat ik de mensen daar in de steek laat.

De heer Stefaan Platteau : Dat is nochtans wat ze beweren.

Minister Theo Kelchtermans : Dat spreek ik dus tegen. Eind juni werd al een brief gestuurd naar de Waalse minister Lutgen. In die brief werd uitdrukkelijk gevraagd om het samenwerkingsakkoord te respecteren en de taalgrensgemeenten in het openbaar onderzoek te betrekken. Tegelijkertijd hebben we in die brief ook formeel geprotesteerd tegen de mogelijke inplanting van dat stort. Op die brief hebben we geen antwoord gekregen. Daarom hebben we op 23 oktober die brief nogmaals verstuurd. Op 30 oktober hebben we dat nog eens herhaald. Helaas hebben we nog altijd geen antwoord ontvangen. Sommigen menen blijkbaar dat het niet nodig is om te antwoorden op een brief, zelfs als men die drie keer toegestuurd krijgt.

Het Vlaams Gewest neemt in deze zaak zeker geen onverschillige houding aan. Ik ga in op uw voorstel om een werkcommissie op te richten. Ik zal iemand van Aminal de opdracht geven om terzake een initiatief te nemen.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de minister, uw antwoord is hoopgevend. Ik zal dat antwoord

Platteau

ook doorgeven aan de mensen ter plaatse. Ik noteer dat u Aminal en OVAM vraagt om een initiatief te nemen. Ik dank u daarvoor. Het zou echter ook interessant zijn om de zaken in een ruimer overleg aan te pakken, dus ook met bijvoorbeeld Waals minister Lutgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Gilbert Bossuyt tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de naamgeving van Vlaamse overheidsgebouwen.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Gilbert Bossuyt tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de naamgeving van Vlaamse overheidsgebouwen.

De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijn vraag moet worden gezien als een vriendelijke maar nadrukkelijke knipoog. Niet alleen mannen maken geschiedenis. Het was ergerlijk om vast te stellen dat de overheidsgebouwen van de Vlaamse regering geen enkele naam van een vrouw zouden dragen. U hebt dat gemerkt en bent daar tegenin gegaan, waarvoor mijn lof. Toch heerst er onduidelijkheid over de criteria die men hanteert om vrouwennamen naar voor te schuiven. Ik veronderstel dat men zoekt naar vrouwen wier leven een sterk verhaal is, met een aangrijpende biografie die enigszins raakpunten vertoont met de actualiteit. Vandaar ook twee suggesties.

De ene is een dame, genaamd Neel Doff. Ze werd geboren halverwege de vorige eeuw, in Nederlands Limburg. Door armoede gedreven raakte ze verzeild in onze contreien, eerst in Antwerpen, daarna in Brussel. Op zestienjarige leeftijd kwam ze in de prostitutie terecht. Ze kon zich daaruit redden, heeft conservatorium gevolgd en is dan in het artistieke circuit terechtgekomen. Ze heeft een aantal opmerkelijke romans geschreven die haar een nominatie voor de Prix Goncourt opleverden. Er was zelfs sprake van een nominatie voor de Nobelprijs. Van haar hand zijn romans als Keetje en

Keetje Trottin. Ze overleed in 1942 maar kreeg erkenning door de film Keetje Tippel in 1975.

Een andere dame is Ruth Sarfati die in de jaren dertig en veertig in de Vlaamse contreien zeer bekend was als presentatrice van een kinderoortje. Een van haar vaste medewerkers was Luc Philips. Ze was een sympathieke dame, erg bekend in Vlaanderen. In de oorlog werd ze opgepakt omdat ze gehuwd was met een jood, die in de concentratiekampen verdween. Ze werd ernstig mishandeld, zodat ze kort na haar vrijlating in 1943 overleed. Ik vraag om oog te hebben voor een aantal criteria. Er zijn heel wat verdienstelijke vrouwen en ik hoop dat u daar rekening mee houdt.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Met dezelfde knipoog wil ik u antwoorden. U vraagt me naar de criteria waardoor ik me laat leiden. We spreken waarschijnlijk over een aantal gelijkaardige criteria die u en mij hebben gebracht tot belangrijke vrouwenfiguren. Het verwondert me dat u vraagt naar de criteria voor de vrouwennamen en niet naar de criteria voor de mannennamen die we reeds hebben toegekend.

De heer Gilbert Bossuyt : Die namen had u al gegeven. Ik had dit bericht vernomen via de pers.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : We hebben inderdaad vier gebouwen van de Vlaamse gemeenschap : Markies, Boudewijn, de Ferraris en Conscience. In onze gedreven zoektocht naar belangrijke figuren die iets met Vlaanderen te maken hadden, zonder daarom in Vlaanderen geboren te zijn, waren we beland bij vier mannen. Ik heb toen ingegrepen. We gaan tenslotte de eenentwintigste eeuw in, die werkelijk de eeuw van de vrouw zal zijn. We moeten nu kiezen voor vier vrouwen.

Een aantal criteria spelen hierin mee. Het is heel belangrijk dat we vrouwen uit het onbekende naar het bekende halen. Vele vrouwen die erg actief waren, sociaal geëngageerd, feministes in hun tijd, zijn nu niet meer bekend. We opteerden voor vier vrouwen.

Hadewijch is bekend, maar fungeert als literaire tegenhanger van Conscience. Ze was ook een feministe als begijn en heeft liefdesgeschiedenissen geschreven, over de voordelen en de moeilijkheden ervan. Misschien dat ze daarom opteerde om niet te huwen, een zeer bewuste keuze in haar tijd.

De Meyer

Maria Baer was een van de eerste vrouwelijke politica's van Vlaanderen. Ze was erg sociaal geëngageerd en is daarom aan politiek gaan doen, van 1936 tot 1954. Vrouwen hadden nog geen stemrecht maar konden wel worden verkozen.

De twee andere vrouwen, Anna van der Heijden en Isala Van Diest zijn voor de meesten onder ons wellicht onbekenden. Ze hebben echter een even belangrijke, zo niet belangrijker, rol gespeeld dan anderen.

Isala Van Diest was de eerste vrouwelijke arts. Zij had het bijzonder moeilijk om te studeren aan onze Alma Mater in Leuven en is daarvoor naar Zwitserland gegaan. Mijnheer Bossuyt, met deze keuze komen we dicht bij de eerste vrouw die u hebt genoemd. Isala Van Diest heeft er in haar sociaal engagement ook voor gezorgd dat gezondheids- en milieuhygiëne, een van haar bekommernissen, ook in de praktijk kon worden gebracht bij prostituees. Haar sociaal engagement bestond er niet alleen in dat ze een vrouwelijke arts was, maar ook dat ze voor deze mensen oplossingen heeft gezocht.

Anna van der Heijden ten slotte was een begijn. In hun tijd waren de begijnen de eerste feministen. Dat werd beschreven door mevrouw Triest, een vrouw die op termijn ook wel eens in de bekendheid mag worden gebracht. Gelukkig leeft ze echter nog, maar wij hebben gekozen voor namen van vrouwen die niet meer in leven zijn. Ook uw suggestie noteer ik, mijnheer Bossuyt, want als u het mij toelaat, zullen de volgende gebouwen ook weer vrouwenamen dragen.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, mijn vreugde is zo groot dat ik geen repliek meer kan geven. (*Gelach*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne De Groot tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de mogelijke vestiging van de Nederlandse Genderkliniek in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Groot tot mevrouw Demeester, Vlaams

minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de mogelijke vestiging van de Nederlandse Genderkliniek in Vlaanderen.

De heer De Groot heeft het woord.

De heer Etienne De Groot (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in Nederland wordt gewoonlijk de ene helft van de feiten getolereerd en de andere helft gedoogd. We mogen ons dus zorgen maken als een beruchte commerciële genderkliniek uit Utrecht het zelfs in Nederland te warm onder de voeten krijgt en dan maar besluit om naar België uit te wijken omdat ze hier minder problemen verwacht met de wet en de uitvoerende macht.

Deze kliniek houdt zich bezig met geslachtskeuze, niet op medische maar op commerciële gronden. Als we niet aan dergelijke fenomenen paal en perk stellen, dan zou het in de toekomst wel eens moeilijk kunnen worden om vrouwenamen te vinden voor openbare gebouwen. Het gevaar bestaat, niet alleen bij ons maar in het algemeen, dat men te vaak zou kiezen voor mannelijke foetussen. Iedereen is het ermee eens dat deze keuzemogelijkheid ethisch niet verantwoord is. Na berichten hierover in De Volkskrant en de Vlaamse kranten heeft minister Demeester dat ook gezegd. Kort voor de geschiedenis met de babyvoeding heeft ook minister Colla verklaard er ethische bezwaren tegen te hebben dat de genderkliniek zich hier zou vestigen.

Het is natuurlijk mooi dat ministers verklaringen afleggen over ethische kwesties, maar het volk en de volksvertegenwoordigers verwachten dat er ook iets aan wordt gedaan. We moeten echter vaststellen dat bio-ethische regelgeving maar mondjesmaat vordert. Ondanks de soms positieve berichten hierover blijft de toestand stabiel, en stilstand staat in dit geval gelijk aan achteruitgang. Als we in de toekomst deze en andere louter commerciële klinieken toelaten, die in strijd met alle ethische principes maar niet met wettelijke normen te werk gaan, dan gaan we de slechte weg op.

Mevrouw de minister, u zult hierover wellicht al overleg hebben gepleegd met uw federale collega. Hebt u al maatregelen getroffen om zo een commercieel optreden in Vlaanderen te voorkomen? Zo ja, welke? Zo neen, welke maatregelen kunt u dan eventueel treffen?

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik deel de bekommernis van de heer De Groot. Zoals ik reeds maanden geleden een eerste keer duidelijk heb geantwoord, kan van de komst van een commerciële genderkliniek naar Vlaanderen geen sprake zijn.

Omdat ik uw bekommernis goed begrijp, heb ik laten nagaan hoe we de eventuele komst van een dergelijke kliniek kunnen beletten. Er bleek dat er zelfs geen nieuwe wetgeving moet worden opgesteld en dat er zelfs geen overleg met het federale niveau is vereist. Op 14 december 1987 heeft de toenmalige staatssecretaris voor Volksgezondheid immers een besluit uitgevaardigd waardoor de erkenning van de centra voor menselijke erfelijkheid werd gereguleerd. Dit leidde tot een beperking van hun aantal in Vlaanderen en kopelde hen aan de universiteiten.

In dit koninklijk besluit heb ik gelezen dat deze centra als opdracht hebben de diagnose te stellen voor de dragers van erfelijke eigenschappen. Ik ben vervolgens te rade gegaan bij de centra voor menselijke erfelijkheid zelf. Daar heeft men mij bevestigd dat de geslachtsbepaling wel degelijk een erfelijke eigenschap is. Het is een XX of een XY, en men heeft dienaangaande nu zelfs nog een ander element ontdekt dat drager is van de erfelijke eigenschap van het geslacht.

Het is dus op basis van dat KB dat de Vlaamse minister van Volksgezondheid deze diensten kan erkennen. De erkenningscriteria zijn daarbij van die aard dat het totaal ondenkbaar is dat een dergelijke centrum hier zou kunnen opereren. Mocht een niet-erkend centrum ook maar de geringste poging ondernemen om dit toch te doen, dan zullen onmiddellijk de strafbepalingen uit datzelfde KB in voege treden.

De voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer Etienne de Groot : Ik dank de minister voor haar antwoord, maar wou er haar toch op wijzen dat er in Lommel reeds geruime tijd een afdeling van deze genderkliniek operationeel zou zijn. Dit heb ik althans vernomen in de Nederlandse pers. Daar zou evenwel enkel de geslachtsselectie van het zaad gebeuren. De toepassing van de fertilisatie zou volgens de directeur van die kliniek enkel nog een bijkomstige ingreep zijn.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Ik zal dit nogmaals laten onderzoeken, maar kan u nu reeds

zeggen dat er in Lommel helemaal geen genderkliniek is.

Als de betrokkene daarover door de pers wordt ondervraagd, geeft hij steeds een bijzonder vaag antwoord, waarschijnlijk met de bedoeling te toetsen hoe wij zouden reageren. Daarom is het belangrijk dat u hier deze vraag hebt gesteld.

Ik herhaal dus nogmaals dat op basis van artikel 1 van het KB van 14 december 1987 en op grond van het feit dat de bepaling van het geslacht een erfelijke eigenschap is, dergelijke zaken enkel kunnen gebeuren in de aan een universiteit verbonden erkende centra voor menselijke erfelijkheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Emiel Verrijken tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de beursintroductie van Vlaamse obligaties

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Verrijken tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de beursintroductie van Vlaamse obligaties.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, we hebben u reeds verwittigd tijdens het debat over de toepassing van de euro in de Vlaamse aangelegenheden. Uw aandacht werd getrokken door de buitensporige en, voor een beschaafd land, nooit geziene schuld die België heeft opgebouwd. Het is ook zowat het enige dat dit land de laatste tijd heeft opgebouwd.

Deze schuld zal een internationale schuld worden doordat de euro de enige munt zal worden. Dit heeft als gevolg dat een hogere intrest zal worden betaald op Belgische of Vlaamse obligaties.

U hebt het gewaagd een beursnotering te bekomen voor de Vlaamse obligaties. Dit is normaal, maar uw eerste tactische fout bestond erin te werken met obligaties die al in 1999 aflopen. U hebt het toch geprobeerd. Gedurende 11 dagen is er echter geen enkele vraag geweest naar deze obligaties. Dit

Verrijken

is een pijnlijk lange periode. U kon niet anders dan vroeg of laat proberen, want de Europese Centrale Bank neemt slechts de obligaties met een quotering in pand. Uiteraard had u dit beter later geprobeerd.

Maanden geleden hebben we er uw aandacht al op gevestigd dat België, en bijgevolg ook Vlaanderen, omwille van de hoge schuld niet over dezelfde kredietwaardigheid als de andere Europese landen beschikt. Dit is nu bewezen. België is Paraguay natuurlijk niet, waardoor we altijd wel mensen zullen vinden die ons geld willen lenen. Dat zal ons echter meer kosten. De onthouding van de financiële markt heeft dit duidelijk bewezen, en u hebt zich moeten richten op institutionele beleggers.

Mevrouw de minister, uw partij en uzelf hebben wel meegewerkt aan de Belgische financiële toestand, maar u kunt natuurlijk weinig doen tegen het bestaan van de schuld. Is er geen andere politieke benadering van de zaak mogelijk waardoor we op een gunstiger moment een quotering krijgen voor betere obligaties? We zullen de quotatie immers nodig hebben zodat onze leningen in pand kunnen worden genomen door de Europese Centrale Bank en om in het concert der financiële volkeren mee te spelen. Dit moet voor elk Europees financieel volk mogelijk zijn en dus ook voor Vlaanderen, zelfs al bestaat de Vlaamse staat nog niet.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verrijken, u kunt natuurlijk niet alle financiële transacties van de diverse overheden volgen en daarom mist u een deel van de informatie. Het klopt dat het om in Europa te kunnen meespelen, nodig is dat de openbare noteringen worden opgenomen in de zogenaamde Tierlijst van de Europese Centrale Bank.

Vlaanderen heeft een heel goede schuldpositie en daardoor moeten we geen openbare leningen meer aangaan, in tegenstelling tot andere overheden in dit land. We hebben jaren geleden zelfs overwogen om ooit een volkslening uit te schrijven. We stelden echter vast dat zo een lening altijd een beetje meer kost voor de overheid dan de gebruikelijke financieringsmiddelen. Uit de begroting en rekeningen van 1997, en uit de begrotingen van 1998 en 1999 kunt u afleiden dat Vlaanderen geen nieuwe lenin-

gen meer hoeft af te sluiten. Vlaanderen moet enkel de oude schuld opnieuw financieren.

We hebben in onze adviescel overwogen hoe we in dit concert van Europa kunnen meespelen. We hebben onze mediumtermnotes binnen de XN-rekeningen van de centrale bank, die kortlopende financieringen zijn, laten noteren om zo op de tearlijst te komen. We hebben daarvoor geen middelen nodig; dat zijn elektronische verhandelingen. Juist door met deze MTM-notes binnen de XN-rekeningen op die tear-1-lijst te komen, verhogen we de kredietwaardigheid van Vlaanderen. We zijn de enige regio in Europa met zo een hoge kredietwaardigheid. Het Baskenland werkt daar ook hard aan, maar haalt niet dezelfde kredietwaardigheid als Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar het helpt ons niet verder. Vlaanderen heeft inderdaad geen erg dramatische schuldpositie. Dat is nogal logisch, want we krijgen geld van de Belgische staat. Maar dat is geen antwoord op mijn vraag.

Vlaanderen heeft er op dit ogenblik misschien geen behoefte aan om publieke obligaties uit te geven. Daar gaat het echter niet om. Wanneer u de behoefte zou hebben aan die quotering, dan heb ik alleen aangeklaagd dat de markt niet heeft geantwoord op uw aanbod. Uw lening is niet deugdelijk genoeg. De reden is de schuldenoverlast van het Belgische systeem waaraan uw partij en uw charmante persoon hebben meegewerkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de afstemming van het universitair onderwijsaanbod op de onderwijsvraag in de samenleving

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de afstemming van het universitair onderwijsaanbod op de onderwijsvraag in de samenleving.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, mijn vraag is ingegeven vanuit twee belangrijke bekommernissen in verband met het onderwijsaanbod van de hogescholen en universiteiten. We moeten elke verstarring op dat vlak tegengaan. We moeten voorkomen dat het onderwijsaanbod in Vlaanderen enkel en alleen wordt gemeten met maatstaven die louter vanuit een bekrompen, corporatistische, Vlaams-regionalistische benadering zijn ingegeven. Het aanbod moet vooral een plaats hebben binnen een Europese dimensie.

Onlangs bent u, mijnheer de minister, in Aartrijke aan tafel gaan zitten met de rectoren. Daar is de inruiloperatie van de universiteiten aan bod gekomen : een aantal minder interessante studierichtingen ruilen voor nieuwe. Op die manier hebben universiteiten de mogelijkheid om dynamisch in te spelen op de nieuwe behoeften.

U zou hebben voorgesteld om deze inruiloperatie voorlopig ongedaan te maken. In de plaats daarvan stelt u voor een centralistische erkenningscommissie op te richten die in de toekomst enkel en alleen de vergunningen zou kunnen geven voor nieuwe studierichtingen, ook voor wat de inruiloperaties betreft.

Mijnheer de minister, de risico's die ik in het begin heb aangehaald, worden op die manier erg groot. Is het juist dat u hebt voorgesteld een dergelijke erkenningscommissie op te richten ? Klopt het dat u, in afwachting van het opstarten van een dergelijke commissie, een moratorium voorstelt voor nieuwe studierichtingen, ook bij inruiloperaties ? Zo ja, gaat dit moratorium in vanaf het academiejaar 1999-2000 ? Indien dat zo is, zou u dan de wijze beslissing die de Limburgse universiteit heeft genomen, namelijk het ruilen van de studierichting Tandheelkunde voor die van Biomedische Wetenschappen, onmogelijk maken ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de aanloop naar de vragen zei de heer Sannen duidelijk dat hij erg bekommerd is over de internationale competitiviteit van onze universiteiten en over de kwaliteit van het universitair onderwijs en aanbod. Iedereen in dit parlement deelt deze bekommernis.

Mijnheer Sannen, dit alles belet niet dat het duidelijk de bedoeling is een erkenningscommissie op te richten. Deze commissie moet de overheid advise-

ren over de programmatie van nieuwe opleidingen aan onze universiteiten. Op dit ogenblik is de commissie nog niet opgericht. We zullen eerstdaags een werkgroep samenbrengen die overleg zal plegen met de universiteiten. Daarna zullen we bepalen op welke manier de commissie van start kan gaan, wat de precieze taken zijn en wie erin zal zetelen.

Tot op het ogenblik dat de erkenningscommissie wordt opgericht, blijft de huidige werkwijze behouden. De basisidee blijft dat men een antwoord moet geven op de opleidingsbehoefte enerzijds en de kwaliteit anderzijds en dat men via overleg nieuwe opleidingen kan inrichten. De gesprekken die ik vorige week heb gevoerd met de heer Dillemans en de universiteitsrectoren moeten in dat licht worden geïnterpreteerd. We hebben daarbij het eerste voortgangsrapport van de heer Dillemans onder de loep genomen en ook gepraat over die erkenningscommissie.

Op dit moment werkt men via overleg waarbij de centrale doelstelling de optimalisering en dus het garanderen van de kwaliteit is en het beantwoorden aan de normen inzake de internationale competitiviteit.

Ik leg er nogmaals de nadruk op dat de inruilmogelijkheid die de universiteiten nu wordt geboden ook blijft bestaan. Deze mogelijkheid is immers vastgelegd in artikel 22 van het universiteitsdecreet. Deze decretale basis blijft behouden tot men er enige wijziging in aanbrengt. Ik waarschuw ervoor dat dit niet tot een wildgroei en tot een ondoordacht beleid mag leiden. Dit is trouwens ook duidelijk tot uiting gekomen bij de bespreking van het universitair decreet. De universiteiten mogen niet onvoorzichtig handelen.

Het is de bedoeling om een erkenningscommissie op te richten, een advies te verlenen en een uitspraak te doen over nieuwe programmeringsmogelijkheden. In afwachting hiervan blijven de huidige werkwijzen voorhanden : via het overleg als het gaat om nieuwe programma's. Ik wil ook benadrukken dat de inruilmogelijkheid vandaag nog altijd bestaat. Ze is decretaal vastgelegd in een universiteitsdecreet.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Eén zaak is duidelijk, de omwisseling aan het ULC kan en zal doorgaan.

Ik wil u waarschuwen voor de samenstelling van de erkenningscommissie. Ik huiver voor de deelname van rectoren en hun afgevaardigden. Dat kan

Sannen

alleen maar verlamdend werken op het onderwijsaanbod. De rectoren zullen in een corporatistische reflex streven naar evenwicht en niet zoeken naar nieuwe ideeën en uitdagingen. Ik hoop dat de erkenningscommissie op onafhankelijke wijze kan werken, los van de universiteiten en vooral : niet schatplichtig aan de universiteiten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de vervanging door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van de vertegenwoordigers namens de inrichtende overheid in de participatieraden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lootens-Stael tot mevrouw Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de vervanging door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van de vertegenwoordigers namens de inrichtende overheid in de participatieraden.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Op de tribune) : Mevrouw de minister, de aanduiding van de vertegenwoordigers van de Raad van de VGC in de participatieraden van het Nederlandstalig gewestelijk onderwijs in Brussel heeft heel wat voeten in de aarde. We zijn er al mee bezig van in 1995, van bij het begin van deze zittingsperiode. U bent op de hoogte, u bent er nog bij betrokken geweest.

Er moeten slechts vier vertegenwoordigers in vier participatieraden worden afgevaardigd. Hoe kan zo iets simpels zo lang aanslepen ? De reden daarvoor is te vinden bij de zelfverklaarde democratische partijen. Ze vinden het nodig het Vlaams Blok te beletten dit mandaat – waar het luidens de verkiezingsuitslagen van 21 mei 1995 recht op heeft – op te nemen. U zult zich herinneren dat de heer Vic Anciaux destijds zei : ‘Ik zal nooit dulden dat iemand van het Vlaams Blok in een van die participatieraden zit.’ De zaak werd daarmee op de lange baan geschoven. Minister Grijp – u weet wel, die minister die vindt dat het Vlaams Blok moet worden bestreden met onwettelijke middelen – heeft intussen een collegebesluit getroffen waar-

mee het huishoudelijk reglement van de participatieraden werd aangepast.

Dat is allemaal nog niets in vergelijking met de laatste zitting van de Raad van de VGC. De voordracht van het Uitgebreid Bureau, vier kandidaten voor vier participatieraden, moest worden bevestigd door de raad. Plots ging daar een stem op van een partijgenoot van u om over te gaan tot een geheime stemming. Op zich is dat absurd wanneer er vier kandidaten zijn voor vier plaatsen. Toch ging de geheime stemming door. Het was werkelijk een klucht. De kandidaten van de traditionele partijen kregen zeven stemmen, de kandidaat van het Vlaams Blok één stem. Eén stem is volgens mij ook een meerderheid van stemmen vermits er geen tegenstemmen waren. Toch werd deze kandidaat als niet-benoemd beschouwd.

Men heeft artikel 10.1 van het reglement van de Raad van de VGC met de voeten getreden. Volgens dat artikel gebeurt de aanduiding van vertegenwoordigers op basis van de evenredige vertegenwoordiging van de erkende politieke fracties. Verder heeft men artikel 10.3 met voeten getreden. Dat zegt dat als er even veel kandidaten zijn als te begeven plaatsen, de kandidaten als benoemd worden beschouwd. Men heeft alle democratische regels aan zijn laars gelapt om te verhinderen dat iemand van het Vlaams Blok zijn rechtmatig mandaat zou bekleden.

Ik stel deze vraag omdat de termijnen lopen. Ik zou dus willen weten of u deze stemming in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die in strijd is met het reglement van de Raad, hebt vernietigd. Meteen is ook de vraag gesteld of deze benoemingen zijn vernietigd. Als u dat nog niet hebt gedaan, dan zou ik graag vernemen of u nog van plan bent om dat te doen.

De voorzitter : Minister Grouwels heeft het woord.

Minister Brigitte Grouwels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Lootens-Stael stelt deze vraag iets te snel. Mijn enige informatiebron hierover is het Beknopt Verslag. De beslissing van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is nog niet ter bekrachtiging aan het college van de VGC overgemaakt. Pas na deze bekrachtiging ben ik als voogdijminister bevoegd voor deze zaak. Ik kan u wel zeggen dat ik daaraan de nodige aandacht zal besteden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding
– 1160 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals de afgelopen jaren gebruikelijk was, werd ook dit decreet geconcipieerd als een budgettaire ingreep. De huidige 104 diensten voor medisch schooltoezicht en de 201 PMS-centra moeten vanaf september 2000 samensmelten tot een honderdtal centra voor leerlingenbegeleiding.

Dat zal leiden tot een schaalvergroting. Dat is volgens de Vlaamse regering nodig om de beperkte middelen doelmatiger aan te wenden. Ook onze fractie is van oordeel dat de beschikbare middelen zo doelmatig mogelijk moeten worden benut. Maar de schaalvergrotings- en uniformiseringsdrang is niet noodzakelijk een garantie voor efficiëntie. Volgens minister Demeester gaat het niet om een besparingsoperatie. Het tewerkstellingsvolume wordt gehandhaafd. De toekomst zal uitwijzen of het budget en het aantal personeelsleden zullen worden behouden.

De integratie van PMS- en MST-centra was in het gemeenschapsonderwijs al een feit. Ze wordt nu ook in het katholiek en het gemeentelijk en provinciaal onderwijs een realiteit. Dat is in principe een goede zaak. PMS- en MST-centra werkten in vele gevallen naast mekaar. Dat heeft de multidisciplinaire aanpak niet altijd bevorderd. Door beide onder te brengen in een gezamenlijk centrum, kunnen geïntegreerde opdrachten efficiënter worden uitgevoerd, en zal er minder tijd verloren gaan. Bovendien wordt zo een halt toegeroepen aan de wildgroei van PMS-centra.

Het blijft een open vraag op welke wijze echter de infrastructuurproblemen, veroorzaakt door de schaalvergroting, zullen worden opgelost. Het ontwerp van decreet bevat hiervoor geen enkele tegemoetkoming. Het is noodzakelijk dat de nodige financiële middelen worden vrijgemaakt.

Het is ook de vraag hoe de schaalvergroting in overeenstemming kan worden gebracht met artikel

35, dat het centrum verplicht om in scholen met preferentiegroepen optimaal aanwezig te zijn. Het gevaar bestaat immers dat de schaalvergroting een efficiënte wisselwerking tussen school, leerling en ouders in het gedrang brengt.

In het ontwerp van decreet wil men de autonomie van de centra in de hand werken. In het verleden waren sommige PMS-centra in bepaalde gevallen afhankelijk van scholen van dewelke de leerlingen dienden te worden begeleid. Een objectieve beoordeling en oriëntering van leerlingen kwam hierdoor mogelijkwijs in het gedrang. Ook dit ontwerp van decreet voorziet via het beleidsplan of beleidscontract in een geografische koppeling tussen scholen en PMS-centra. Hierdoor kan de objectiviteit niet volledig worden gegarandeerd. Sommige scholen in het vrij onderwijs hadden in het verleden inderdaad een verbondenheid met een eigen PMS- of MST-dienst. Omwille van de geografische spreiding van de scholen van bijvoorbeeld eenzelfde religieuze orde of van een kleine onderwijsverstrekker hadden deze diensten dan ook verschillende vestigingsplaatsen. Deze zelfstandigheid verdwijnt nu omwille van de uniformiseringsdrang en de verplichting geografische entiteiten te organiseren, vaak in samenwerking met of opgaande in andere PMS- of MST-diensten.

Het Vlaams Blok betreurt deze evolutie omdat hierdoor de beknotting van de onderwijsvrijheid en de afbouw van de ideologische zelfstandigheid van bepaalde scholen met een specifiek onderwijsproject weer meer gestalte krijgen. Het oorspronkelijk artikel 23 luidde als volgt : 'het centrum begeleidt prioritair leerlingen die door hun sociale achtergrond in hun ontwikkeling en in hun leerproces worden bedreigd op een intensieve wijze'. De bijsturing hiervan via een amendement komt gedeeltelijk aan onze kritiek tegemoet. Onze fractie is echter nog steeds voorstander van het principe dat alle leerlingen, ongeacht de reden waardoor ze in hun leerproces worden bedreigd, intensief moeten worden begeleid. Dat de COB's bij voorrang worden bevoordeeld in SIF-gemeenten kan onze goedkeuring niet wegdragen. De niet-SIF-gemeenten waar de nood toevallig veel groter is, worden benadeeld en blijven verstoken van enige extra omkadering.

Wat Brussel betreft, is er geen enkele garantie dat het enige PMS-centrum van de Vlaamse Gemeenschapscommissie niet zal verdwijnen. Het advies van de VLOR over dit voorontwerp van decreet is duidelijk. Ik citeer : 'Zoals het nu voorligt, verdwijnt het enige PMS-centrum van de VGC in

Huybrechts

Brussel'. Onze fractie dringt aan op een aparte regeling voor Brussel, gezien de precaire situatie in dewelke de Brusselse Vlamingen verkeren.

Wat betreft de relatie tussen de centra, de leerlingen en hun ouders, zou ik graag de volgende bemerking maken. Als een school vraagt aan een centrum om een leerling te begeleiden, dan beperkt het centrum zich tot het aanbod tot begeleiding. Vanaf 14 jaar is het echter de leerling die beslist of hij met het begeleidingsaanbod akkoord gaat. Wij menen dat het niet in het belang van de leerling is dat hij reeds vanaf 14 jaar op eigen initiatief een begeleiding kan weigeren. Het is precies op die leeftijd, in volle puberteit, dat een aantal problemen de kop opsteken die een individuele begeleiding noodzakelijk maken. Denken we hierbij maar aan de problemen rond druggebruik en dergelijke. Mits instemming van de ouders moet de leerling zelf minstens bereid zijn zich te laten bijstaan om zijn problemen op te lossen.

Mijnheer de minister, het Vlaams Blok erkent de positieve kanten van het ontwerp van decreet, in het bijzonder waar het de nauwe en planmatige samenwerking bepleit in één team. Hierdoor kan het rendement van de leerlingen worden verhoogd. De samenvoeging van het PMS en het MST is dan ook een goede zaak.

Toch blijven er voor onze fractie een aantal fundamentele kritieken, waardoor we dit ontwerp van decreet niet kunnen goedkeuren. Hierbij denken we onder meer aan de budgettaire argumenten die een pedagogische vertaling moeten krijgen en ons blijvend pleidooi voor zelfstandigheid tegenover uniformiseringsdrang. We vinden het ook totaal onverantwoord en zeker niet in het belang van de jongeren dat een leerling vanaf de leeftijd van 14 jaar op eigen initiatief een begeleiding kan weigeren.

Ten slotte willen we als Vlaams-nationale partij onze bezorgdheid over de Brusselse Vlamingen uitdrukken. We vragen dat er een afzonderlijke regeling voor Brussel wordt uitgewerkt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer en mevrouw de minister, collega's, de hervorming van de PMS- en MST-centra werd al lang verwacht. Het

was een logische stap na de hervorming van het secundair onderwijs. Als we ervan uitgaan dat er niet te veel mag worden geschud aan de boom en dat de hervorming tot CLB's slechts recht-trekkingen en bijsturingen mag inhouden, is deze hervorming misschien wel aanvaardbaar.

Gelukkig bevat dit decreet enkele positieve elementen, zoals de weliswaar te beperkte stimulans voor netoverschrijding en de integratie van PMS en MST. In het gemeenschapsonderwijs was die integratie al een feit. Ze kan dan ook moeilijk een hervorming ten gronde worden genoemd. Het multidisciplinaire karakter van de CLB's en het feit dat het kind centraal staat, zijn twee elementen die we volledig steunen maar die de evidentie zelf zijn. Wie of wat hoort anders centraal te staan in een school of CLB ? Als we het ontwerp doorlezen, beginnen we er nochtans aan te twijfelen of de leerling wel echt centraal staat en of er wel wordt tegemoetgekomen aan zijn noden en behoeften.

Mijnheer de minister, ik begrijp het pleidooi voor grootschaligheid niet. Het streven naar efficiëntie en de economische overwegingen begrijp ik wel. Volgens ons wordt hier een verkeerd spoor gevolgd. Dit ontwerp van decreet institutionaliseert immers de grootschaligheid en de cumulatie van taken. Hoe kan dat worden gekoppeld aan de begrippen schoolnabij en leerlingnabij ? Is het niet juist een kenmerk van een goed CLB dat het letterlijk bereikbaar is voor elke leerling, dat het gekend is bij de ouders en dat er een vlotte samenwerking bestaat met leerlingen en leerkrachten ?

Ik kan me niet zo goed een concreet beeld vormen van de lokalisering van de vrije CLB's, maar ik weet wel dat de CLB's voor het gemeenschapsonderwijs zo goed als onbereikbaar worden voor de jongeren. Het staat nog niet vast, maar de huidige stand van zaken laat uitschijnen dat er voor het gemeenschapsonderwijs slechts één CLB zal zijn in de regio ten noorden van Antwerpen. Dat CLB moet instaan voor alle gemeenten vanaf Stabroek, Schelle, Schilde en Malle tot Essen. Het gaat daarbij om duizenden leerlingen. In de regio ten zuiden van de provincie Antwerpen komt er waarschijnlijk maar één CLB voor alle gemeenten tussen Lier, Heist-op-den-Berg, Herentals, Mortsel en Ekeren. De afstand tussen twee scholen in dezelfde regio kan dus gemakkelijk vijftig kilometer bedragen.

Het multidisciplinaire karakter is op zich een voordeel, maar door die afstanden wordt het een nadeel. Hoe kan een leerling efficiënt en snel door een deskundige worden geholpen als hij eerst een

Vanderpoorten

afstand van tientallen kilometers moet overbruggen? In tijden van onverkwikkelijke fileproblemen en desastreuze openbaarvervoertoestanden is dit niet bepaald een gelukkige toestand voor het personeel. Kan de leerling in dat geval wel centraal staan? Kan een CLB zuiver materieel gezien de betrokken school en zijn leerlingen wel echt leren kennen?

Meer efficiëntie en economisch opportunisme kunnen enkel worden gerealiseerd door een herschikking van de taken tussen de school, het CLB en de lokale jeugd- en welzijnssector. Alleen dan komt meer personeel vrij dat dicht bij de school en de leerlingen kan staan.

Want alleen dan komt er meer personeel vrij om dicht bij de school en de leerlingen te kunnen staan. De leden weten ondertussen dat de VLD een voorstander is van investeren in onderwijs. Alvorens er echter meer middelen worden aangewend, vinden we dat er een saneringsoefening moet worden gedaan. Met saneren bedoelen we niet besparen, wel inventariseren, overlappingsen wegsnoeien, herschikken en vrijgekomen middelen op andere plaatsen gebruiken voor andere noden. Dit leidt eerder tot efficiëntie dan overschakelen op een rechtlijnige grootschaligheid. De doelstelling van dit decreet, namelijk de leerling bereiken en centraal zetten, zal alleen zo worden bereikt.

Wat de sector van de leerlingenbegeleiding betreft, zijn er momenteel tientallen instellingen en organisaties die zich, buiten de school om, bezighouden met informatieverstrekking, advies en begeleiding van jongeren. Jongeren en hun ouders zien zo door de bomen het bos vaak niet meer. Al deze initiatieven trachten het laken naar zich toe te trekken, kosten de gemeenschap veel geld en werken overlappend en energieverspillend. Vaak worden dan ook nog gemeentelijke initiatieven genomen inzake advies en begeleiding, los van het onderwijs, zodat zich ook op dat niveau een parallel circuit ontwikkelt.

De VLD blijft er daarom rotsvast van overtuigd dat de CLB's taken verrichten die ze beter zouden overlaten aan andere instellingen. Omgekeerd zouden andere organisaties beter een plaats krijgen binnen de CLB's. De VLD is voorstander van een veel grondigere hervorming dan nu voorgesteld. De meesten onder u kennen ons alternatief. Maar, mijnheer en mevrouw de minister, daar een belangrijke pedagogische regel die van de herhaling is, veroorloof ik het me om dit alternatief kort toe te

lichten. In de eerste plaats willen we de informatieverstrekking van het studieaanbod objectiveren. Het is immers duidelijk dat de taken die te maken hebben met leerinformatie in hun objectiviteit moeten worden beschermd en gegarandeerd. Dit kan niet in centra die op welke wijze dan ook netgebonden zouden functioneren.

Welke studierichtingen leerlingen kunnen volgen, en in welke scholen, is immers een objectief gegeven, dat los moet staan van scholen en netten. Het is niet zinnig dat bijvoorbeeld op vrijwel dezelfde locatie in één stad diverse centra dezelfde informatie verzamelen, ordenen en verwerken. Waarom moet in een gemeenschaps- en in een vrij PMS van dezelfde stad hetzelfde werk worden gedaan, namelijk het verstrekken van zuivere en objectieve informatie?

Ook op het vlak van efficiënt gebruik van overheidsmiddelen is een nieuw concept op zijn plaats. Er moet één rationeel, goed gespreid netwerk voor Vlaanderen komen, dat instaat voor volledige informatieverstrekking over het onderwijsaanbod, en dit voor iedereen. Een netwerk van een vijftigtal centra kan heel Vlaanderen op een vlotte wijze bedienen. De objectiviteit van de centra garandeert een keuze in het belang van de leerling, en niet in het belang van school of net. Naast deze centra, maar los ervan moeten er schoolnabije begeleidingscentra komen, die net zoals de CLB's grootschalig zijn en de coördinatie op zich nemen van een aantal schoolnabije teams. Deze teams zouden binnen een veel kleinere regio functioneren.

Voor een daadwerkelijke leerlingenbegeleiding moet het maximum van de middelen worden ingezet. Die middelen zijn nu voorhanden maar ze worden, zoals reeds gezegd, niet volledig efficiënt aangewend door de versnippering van initiatieven of dubbel of veelvoudig aanbod op hetzelfde terrein. Allerlei initiatieven in de welzijnssector – het SIF, gemeentelijke jeugdcentra, preventiecontracten, Jongereninformatiepunten, JAC's -, maar ook binnen het onderwijs overlappen elkaar. Jongeren noch hun ouders vinden hun weg in deze doolhof van vaak elkaar beconcurrerende organisaties. Schoolnabijheid is vrijwel de enige waarborg voor een efficiënte wisselwerking tussen het onderwijs, de jongere en zijn ouders. De school is vrijwel de enige plaats waar alle jongeren onder de 18 jaar bereikbaar zijn.

Schoolnabijheid zorgt daarom ook voor de laagste drempel voor de cliënten. De schoolnabije begeleiding en dito teams moeten zorgen voor inhoudelijke leerlingenbegeleiding, het leren leren, de

Vanderpoorten

preventieve gezondheidszorg, het begeleiden van de sociaal-emotionele ontwikkeling van de jongeren, de studie- en beroepskeuze en het doorverwijzen wanneer de problemen gespecialiseerde opvang noodzakelijk zijn.

Per regio moet er daarom één coördinerend schoolnabij begeleidingscentrum komen, met verschillende teams en ankerpunten die ter plaatse voor één school of voor enkele scholen werken. Deze centra en teams kunnen los van de bestaande netten functioneren en overeenkomsten afsluiten met afzonderlijke scholen. 'Ontnetting' is dan een feit.

Alle bestaande overheidsinitiatieven, organisaties en netwerken van bijvoorbeeld de welzijnssector die dezelfde taken naar zich toe trekken en niet gespecialiseerd zijn, moeten worden geïntegreerd in de nieuwe schoolnabije begeleidingscentra. Dit kan resulteren in een helder begeleidingssysteem, waarin elke leerling echt centraal staat. Door alle deskundigen in te zetten op de juiste plaats en door in teamverband te werken, wordt dubbel werk uitgesloten. Deze verhoogde efficiëntie kost de overheid niet meer aan middelen, maar heeft wel een belangrijke structurele en inhoudelijke meerwaarde tot gevolg.

In de commissie voor Onderwijs hield de heer Swinnen vorige week een pleidooi voor de lokale basisschool, waar een kind zich vooral gelukkig voelt. Hij heeft zelf het geluk gehad op zo een school te hebben gezeten. Het was een pleidooi waar ik veel begrip voor heb, en dat ik volledig onderschrijf. De heer Swinnen weet waar het eigenlijk om gaat. Kinderen en jongeren moeten zich inderdaad goed voelen om zich te kunnen ontplooiën tot tevreden en weerbare volwassenen. Dit is net waar de VLD inzake onderwijs naar streeft: aandacht voor elk kind en voor elke jongere.

We hebben minister Van den Bossche altijd verweten dat hij vooral aandacht had voor structuren. Structuren zijn natuurlijk wel noodzakelijk als kader, maar mogen nooit de hoofdzaak worden. In het onderwijs moeten warmte en aandacht centraal staan. In dit CLB-decreet missen we eens te meer die warmte en die aandacht.

De VLD heeft samen met Agalev en de Volksunie twee amendementen ingediend die nog niet werden besproken in de commissie. Het eerste amendement betreft de invoering van een nieuw artikel 31 bis. Het is geïnspireerd door de kritiek van de

Vlaamse Scholierenkoepel. Die kritiek is volgens ons terecht. De scholieren beklagen zich erover dat ze niet zelf werden betrokken bij de opstelling van een decreet dat rechtstreeks op hen van toepassing is. Bovendien vinden ze het onterecht dat ze geen inspraak hebben in het door het CLB op te stellen beleidsplan. De VLD stelt daarom samen met Agalev en de Volksunie voor om het bestuur van het CLB de mogelijkheid te geven om de leerlingen te horen met betrekking tot de werking van dat CLB. Als een vierde van de leerlingen dat vraagt, zou dit zelfs als een verplichting gelden. Een tweede amendement pleit ervoor om de uitstapregeling die geldt in het basis- en secundair onderwijs ook van toepassing te maken op de personeelsformatie zoals die in dit decreet is voorgesteld.

De reductie van het aantal centra en de herindeling van de werkgebieden zal een niet te onderschatten verschuiving van personeelsleden tot gevolg hebben. Sommigen – vooral jonge personeelsleden – zullen plots in hun ambt worden 'weggeduwd' door personeel met een grotere anciënniteit. Ze zullen vaak tientallen kilometers verder van hun woonplaats moeten gaan werken. Gelet op de geografische spreiding van de CLB's kan de afstand gemakkelijk vijftig kilometer bedragen. Het behoeft geen betoog dat dit de efficiëntie niet bevordert.

De CLB-hervorming beoogt ook verschillende vernieuwingen en andere attitudes, zoals nieuwe taken en werkinhouden. Zonder te willen veralgemenen en zonder te vervallen in waardeoordelen, kunnen we stellen dat vooral oudere personeelsleden in alle personeelscategorieën die totale flexibiliteit nog moeilijk zullen kunnen of willen waarmaken. Het welslagen van de hervorming is mede afhankelijk van de mate waarin nieuwe personeelsleden en vooral nieuwe ambten extra perspectief kunnen geven aan het CLB-werk. Kortom, een frisse en onbevangen aanpak zal in ieder geval nodig zijn. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (Op de tribune) : Ik dank de verslaggevers. Door hun werk hoeven we op bepaalde aspecten niet verder in te gaan aangezien ze klaar als pompwater zijn. De Volksunie heeft in de commissie dit ontwerp van decreet goedgekeurd omdat het een belangrijke stap is in de evolutie van de PMS en het MST. Het samenvoegen van diensten maakt het mogelijk om efficiënt en kort op de bal te spelen. Er werd ook een missie meegegeven.

Van Dijck

Toch hebben we nog een aantal bedenkingen. In de commissie werden een aantal zaken aangehaald : de personeelsformatie, de problematiek van een streekeconomist zoals de heer Vandenbroeke suggereerde, het puntengewicht van leerlingen en dergelijke. Hier ga ik niet verder op in. Toch een belangrijke bemerking en een kritiek over een gemiste kans. Wat is de opdracht van het CLB ? Andere collega's haalden artikel 22 aan : 'Het centrum begeleidt prioritair die leerlingen die in hun ontwikkeling en leerproces bedreigd worden. Het centrum besteedt daarbij bijzondere aandacht aan die leerlingen die door hun sociale achtergrond en leefsituatie leerbedreigd zijn.' Deze opdrachtsverklaring werd terecht gewijzigd. Dit artikel 22 wil ik dan ook gebruiken als een kapstok om bij een aantal zaken stil te staan.

De titel van het decreet spreekt voor zich : centra voor leerlingenbegeleiding. Wat houdt die begeleiding precies in ? Het kan te maken hebben met het sturen, oriënteren, adviseren van leerlingen maar het kan ook breder worden geïnterpreteerd. Daarom wil ik een tweede artikel naar voor schuiven, artikel 5, waarin wordt gesteld dat de centra de opdracht hebben 'bij te dragen tot het welbevinden van de leerlingen nu en in de toekomst'. En in paragraaf twee : 'Teneinde deze opdracht te realiseren situeert de begeleiding van de leerlingen door het centrum zich op de volgende domeinen'. Het laatste domein dat aangehaald wordt, is het domein van het psychisch en het sociaal functioneren.

Mijn inleiding duurt lang om te komen tot het volgende besluit : we zullen het decreet goedkeuren maar willen waarschuwen voor een zekere hoerastemming. Een centrum blijft een centrum. De eerste plaats waar leerlingen moeten worden begeleid, is en blijft de school. Wat is de opdracht van ons onderwijs ? Er wordt al te vaak over structuren gepraat, over geldmiddelen, maar wat is de eigenlijke opdracht van het onderwijs ? Kunnen we hierin een evolutie vaststellen ? Zijn de noden van onze jongeren nog dezelfde als enkele jaren of decennia geleden ? Waarmee moeten we ons in het onderwijs bezighouden, en waarmee niet ? In de marge hiervan moeten we ons ook afvragen of er nog iemand de taken vervult waarmee we ons in het onderwijs niet willen bezighouden.

Vorige week, tijdens de bespreking van de begroting, heb ik het ook al gezegd : er loopt wat mank met de begeleiding van de scholieren. Ik wil het dan nog niet hebben over de uitwassen. Ik las

zonet in de krant dat de leerkrachten van enkele Brusselse scholen zullen staken. Het zijn geen scholen van de Vlaamse Gemeenschap, maar dat doet er niet toe. De leerkrachten willen staken omdat het niet meer veilig is op school. Er loopt dus wat mank met de omkadering van onze scholen.

Mijnheer de minister, het volgende heeft niet direct te maken met de centra voor leerlingenbegeleiding, maar wel met de begeleiding van leerlingen. Ik kwam deze week in een technische school met meer dan duizend leerlingen en 150 leerkrachten die reeds twintig jaar een maatschappelijk assistent in dienst heeft. Hij wordt echter ondanks zijn diploma betaald als studiemeester en luidt nu de noodklok. Deze school ligt in een landelijk gebied. We kunnen ons afvragen hoe die problemen worden aangepakt in de grootsteden. Die man probeerde een sociale dienst uit de grond te stampen in een school waar 1.150 mensen werken van 's morgens half negen tot 's avonds half vijf.

In onze scholen kennen we geen sociale diensten. Kunnen we ons een bedrijf voorstellen met duizend personeelsleden – daar mag ik deze school mee vergelijken want de leerlingen moeten er functioneren – zonder sociale dienst ? Daarom waarschuw ik voor een mogelijke hoerastemming.

De essentie blijft de school. De CLB is het centrum waar een zeker knowhow aanwezig is en waarop de school, de ouders en de scholieren kunnen terugvallen. Ik doe een warme oproep. Laat ons zorgen dat we voor het begeleiden van de leerlingen het accent blijven leggen op de school, de relatief kleine entiteit waar onze jongeren moeten functioneren.

Mijn belangrijkste kritiek werd ook reeds aangehaald en ik word erin gesterkt door recente berichten. Ik heb in de commissie al het probleem aan de orde gebracht dat we nog steeds met het nettensysteem werken. Ik heb echter begrip voor het onderwijslandschap van Vlaanderen. De recente nota van de Vlaamse scholierenkoepel stemt me vreugdevol. De jongeren zien het probleemelijkbaar in. Deze morgen hoorde ik op Radio 1 een voorbespreking van de bespreking van vandaag. Een directeur van een PMS-centrum gaf zijn opmerkingen, positieve en negatieve. Zijn kritiek situeerde zich precies op dit vlak.

Daarom denk ik dat het decreet kansen mist. Mevrouw Vanderpoorten heeft enkele afstanden genoemd. Inzake het onderwijs moeten we tegenwoordig nogal veel discussiëren over kilometers.

Van Dijck

Het is al te gek dat we drie of vier diensten uitbouwen die in eenzelfde gebied dezelfde rol te vervullen hebben. De geografische gebieden waarbinnen de CLB's moeten functioneren, zouden inderdaad kleiner kunnen zijn. We zouden hen inderdaad dichter bij de school kunnen positioneren en daarmee de drempel verlagen. Dit is dus een gemiste kans.

Vaak wordt gezegd dat Vlaanderen daar nog niet rijp voor is. Wanneer ik de kritieken lees van de Vlaamse scholierenkoepel en wanneer ik die directeur hoor, dan zeg ik dat misschien niet Vlaanderen, maar wel politiek Vlaanderen daar nog niet rijp voor is.

Mijnheer de minister, sta mij toe nog een punt van kritiek te herhalen dat ik reeds in de betreffende commissie even aan bod heb laten komen. Voor ons is het duidelijk dat elke gefinancierde en gesubsidieerde instelling of school bij een CLB moet aansluiten. We hopen dat deze richtlijn ook geldt voor de scholen in de Rand, voor de scholen uit de faciliteitengemeenten en ook voor scholen in Brussel. We hopen dat alle door de Vlaamse overheid gefinancierde en gesubsidieerde scholen hun weg zullen vinden naar een CLB van de Vlaamse Gemeenschap. Ondanks deze punten van kritiek denken we dat hier toch een degelijk werkstuk voorligt. Het is een grote stap in de goede richting op de weg van de geleidelijkheid die we reeds vaak hebben moeten bewandelen. Hoewel we er nog niet helemaal tevreden mee zijn, zullen we het toch goedkeuren. (*Applaus bij de VU en de CVP*).

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, geachte collega's, wij hebben in de commissie dit decreet niet goedgekeurd. Na enige reflectie daaromtrent zijn we ook nu weer tot dezelfde conclusie gekomen. Ook nu kunnen we dit decreet niet goedkeuren. Niet omdat het nieuwe decreet geen verbetering zou inhouden – dat zal de toekomst moeten uitwijzen – maar omdat het geen antwoord formuleert op de vragen, opdrachten en verwachtingen die dienaangaande leven.

De middelen en het personeel blijven hetzelfde, maar lijken mij onvoldoende om deze nieuwe uitdagingen in het kader van zorgbreedte en inclusief onderwijs waar te maken. U zult natuurlijk antwoorden dat men via een andere structuur de per-

soneelsleden efficiënter kan inzetten en dat het werkterrein duidelijker afgebakend is. Ik heb het dan over de schaalvergroting en over het gevolg daarvan, namelijk het feit dat men daardoor op een meer multidisciplinaire manier kan werken. Met de duidelijke afbakening van het werkterrein, bedoelt men de tweedelijnszorg die de verantwoordelijkheid van de CLB's zal zijn en waar de eerstelijnszorg van de scholen tegenover staat.

Sta mij toe enkele bedenkingen te formuleren bij die schaalvergroting, bij de relatie tussen eerste- en tweedelijnszorg en bij het vraaggestuurde. De schaalvergroting kan en zal waarschijnlijk aanleiding geven tot een meer multidisciplinaire aanpak. Het is mijns inziens belangrijk allerlei vormen van kennis en specialisatie samen te brengen. Dit is ook belangrijk omdat men op die manier de leerling in zijn totaliteit kan benaderen en ook een samenhangende benadering en begeleiding kan uittekenen.

Daar zijn echter ook risico's aan verbonden. Deze schaalvergroting zorgt immers ongetwijfeld voor een grotere afstand tussen het CLB en de concrete school en zeker tussen het CLB en de concrete leerling en ouder. Dit had kunnen worden vermeden. De SERV heeft duidelijk gesteld dat een CLB slechts goed kan functioneren als het kan werken in een logisch en geografisch afgebakend schoolgebied. Pas dan is een kwalitatieve begeleiding op termijn mogelijk. Dit is een correcte stelling. In de realiteit kunnen we echter moeilijk stellen dat alle CLB's van het gemeenschapsnet en de CLB's van het provinciale net die worden opgericht, een dergelijk logisch en geografisch schoolgebied zullen bedienen. De oorzaak hiervoor is niet zozeer de schaalvergroting, maar wel het vasthouden aan de netten en koepels. De grondwettelijke bepaling over de vrijheid van onderwijs is na de hervorming van de CLB's niet langer van toepassing. Het gaat immers over een tweedelijnszorg, niet over het uittekenen en versterken van een bepaald pedagogisch project. CLB's dragen verantwoordelijkheid voor het begeleiden van de individuele leerling en staan niet in dienst van specifieke pedagogische projecten van scholen, of van netten of zuilen.

De heer Van Dijck heeft gelijk dat het veld geen vragende partij is om de CLB's op een dergelijke manier blijvend in te kleuren. Het zijn eerder de netten, zuilen, koepels en hun machtsstructuren die dit wensen. Ik heb het gevoel dat de beleidsverantwoordelijken niet in staat zijn om zich daarvan los te maken. Ze blijven het onderwijsbeleid uittekenen vanuit het paradigma dat de verkaveling en verzuiling centraal plaatst en niet

Sannen

vanuit het paradigma dat de kwaliteit voor de leerling centraal plaatst.

Het is een gemiste kans. Als we de kans hadden gegrepen, dan konden we de schaalvergroting compenseren en de mogelijke nadelen ervan opheffen.

De voorzitter : De heer Swinnen heeft het woord.

De heer René Swinnen : Mijnheer de voorzitter, reeds tweemaal werd de directeur van een PMS-centrum geciteerd. Ik ken de man, want hij komt uit mijn arrondissement. Hij stelde dat het een gemiste kans is dat de nettenstructuur wordt behouden, en ook dat we de zaak veel ruimer hadden kunnen bekijken. In het ontwerp van decreet zit echter de mogelijkheid vervat om netoverschrijdend te werken. Hij heeft dit sterk beklemtoond en heeft opgemerkt dat dit ontwerp van decreet daarom innoverend is. U kunt uit het ontwerp van decreet dus niet zomaar afleiden dat alleen nog binnen de netten kan worden bewogen. Mijnheer Sannen, dit is een bewust foutieve voorstelling van u.

De voorzitter : Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere : Mijnheer de voorzitter, de VLD, de Volksunie en Agalev pleiten voor eenzelfde vorm, structuur en opvatting van alle centra van heel het Vlaamse land. Niemand spreekt zich echter uit over de organisatorische basis van de centra. Zal het een gestructureerd overheidsinitiatief zijn of zal er vrijheid van organisatie zijn ? Dit laatste staat volgens mij meer garant voor dynamiek, creativiteit en kwaliteit. De VLD en de Volksunie spreken zich hierover niet uit. Misschien doet Agalev dit wel ?

De heer Ludo Sannen : Mevrouw De Schamphelaere, tijdens het debat over het decreet over basisonderwijs heb ik duidelijk gesteld dat vrije initiatieven pluralistische initiatieven kunnen zijn. Het is essentieel dat een CLB dat ten dienste staat van alle netten en zuilen, een CLB is dat respect opbrengt voor de eigen pedagogische benadering van de scholen. Ik spreek me dus niet over uit wie dit moet organiseren. Het is niet essentieel. Het moet wel een open CLB zijn, dat respect opbrengt voor elke levensbeschouwing en elk pedagogisch project. Het moet dat respect in het contract met de school duidelijk formuleren.

Mijnheer Swinnen, dit decreet geeft aanleiding tot de mogelijkheid om netoverschrijdend te werken, maar het is volledig ingegeven vanuit de basis van een nettenstructuur. Er wordt trouwens geregeld verwezen naar deze nettenstructuur voor de toekomstige uitbouw van de CLB's. Er zit dus dualiteit in.

Onder andere door het integreren van het MST in de CLB zullen zij zich moeten beroepen op ambulante diensten, die zich situeren in de gezondheidszorg. Daardoor zullen de CLB's worden gedwongen om los van elke verzuiling een bepaald netwerk uit te tekenen. Dat hoop ik althans.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik wil een bekommernis uitdrukken vanuit het gezondheidsluik van dit decreet. Men spreekt hier over de omvorming van PMS-centra naar CLB's. U spreekt over de opname van de MST's in de CLB's. Ik wil benadrukken dat het initiatief vanuit volksgezondheid is genomen.

Verder gaat het niet over een opname, maar wel over een integratie van de MST- en PMS-centra. Het was nog ten tijde van ons verblijf in de Jozef-II-straat dat de eerste beslissing is genomen om beide te integreren. Als het decreet wordt goedgekeurd, wil ik dat er op het terrein wordt gewerkt vanuit wederzijds respect.

De heer Ludo Sannen : Dit is een terechte en alerte bemerking. We denken te veel vanuit de onderwijswereld.

De CLB's blijven in netten en structuren functioneren. Ze moeten ook een netwerk uittekenen met ambulante diensten in de welzijnssector en de gezondheidszorg, waar we deze netten niet op dezelfde manier terugvinden. Daardoor zullen de CLB's worden gedwongen om vanuit een andere visie te werken. Het kan ook dat deze verzuiling van de CLB's de uitbouw van dergelijke netwerken hypothekeert. Ik hoop echter van niet. Als we de CLB's hadden onttrokken aan de verzuiling, dan was het veel gemakkelijker geweest om goede netwerken uit te tekenen op het veld.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Sannen, ik vrees enigszins dat u met het verwoorden van deze bekommernis de natuurlijke evolutie op het terrein overschat. Verschillende sprekers hebben het gehad over 'het veld' dat bepaalde zaken zal realiseren. De overheid zal niet zomaar

Demeester-De Meyer

zaken opleggen. Indien u de teksten van het ontwerp goed hebt gelezen, zult u merken dat men juist uitnodigt om op een andere manier te werken.

Men mag een bepaalde natuurlijke evolutie echter niet forceren. Ik tracht u nu te overtuigen het ontwerp alsnog goed te keuren. Het natuurlijk proces dat het ontwerp mogelijk maakt, zal in de eerste plaats worden gedragen door degenen die het moeten uitvoeren. Het gaat hierbij om een zeshonderdtal mensen bij het medisch schooltoezicht en ongeveer 2.000 mensen in de PMS-centra.

U hebt net een voorbeeld gegeven waarbij u stelde dat het vooral op het vlak van de gezondheidszorg belangrijk is dat de toekomstige CLB's in die netwerken zullen functioneren. Het gaat hierbij onder andere om de preventieve gezondheidszorg en het lokaal gezondheidsoverleg. Door de uitbouw via verschillende werkvormen en verschillend geïnspireerde organisaties zal men dit doel bereiken. Het is niet goed dat de wetgever iets oplegt waarvoor het veld nog geen net heeft gevormd.

De heer Ludo Sannen : We verschillen daarover van mening. Het veld is veel opener dan bepaalde vertegenwoordigers van netten en zuilen. U luistert nog te veel naar degenen die de macht uitoefenen in de koepels en te weinig naar het veld, mevrouw de minister. Ik wens er vooral de nadruk op te leggen dat de schaalvergroting en het niet doorbreken van de netten en de verzuiling uiteindelijk voor bepaalde CLB's de werkbaarheid hypothekeren omdat men niet komt tot een geografisch schoolgebied. En dan zal de schaalvergroting erg nefast zijn voor de begeleiding van de leerlingen.

Een andere bekommernis is de tweedelijnszorg. Mevrouw en mijnheer de minister, het is positief dat de CLB's hiervoor verantwoordelijk worden en dat de scholen de eerstelijnszorg krijgen toegewezen. Wie A zegt, moet echter ook B zeggen. In verband met de tweedelijnszorg heb ik vragen bij het huidige ingekleurde ponderatiesysteem met coëfficiënten. Beantwoordt dit aan de nieuwe uitdagingen die ik bij het begin naar voren heb gebracht? Het gaat onder meer om het inclusief onderwijs. Het begeleiden zou dus aanleiding moeten geven tot het nadrukkelijker volgen van leerlingen in het basis- en secundair onderwijs. De coëfficiënten die u hanteert, moedigen dit nochtans niet aan.

De eerstelijnszorg wordt naar de scholen doorgeschoven maar nergens is er sprake van mogelijkheden en middelen voor deze scholen. Ik geef

toe dat er in het basisonderwijs ruimte is voor zorgbreedte-initiatieven. Voor het secundair onderwijs bestaan die echter niet. Er is omzeggens geen mogelijkheid om voor het basis- of secundair onderwijs een personeelsbeleid te voeren waarbij men verscheidene disciplines binnen de school kan inpassen. Om eerstelijnszorg in de scholen te organiseren, moeten die hun kader multidisciplinair kunnen samenstellen.

Er bestaat een spanningsveld tussen de vraaggestuurde en de begeleide opdrachten van de CLB's. Ik heb niets tegen vraaggestuurde taken, maar er moet een evenwicht zijn. Niet alle ouders zijn even emancipatorisch, niet alle scholen zullen aandacht hebben voor actuele problemen. Hoe gaat men daarmee om? Screening, directe begeleiding en opsporing moeten de CLB's eventueel zelf kunnen ontwikkelen. Ze mogen niet afhankelijk worden gemaakt van de vraag. Dat zou tot achterstelling leiden van bepaalde beslissingen.

Ik weet dat het MST initiatieven kan nemen. Het moet gezondheidsdoelstellingen realiseren en schoolcontracten afsluiten waarin die opdrachten worden geformuleerd. Voor drugspreventie achtten bepaalde scholen dit echter niet nodig. Druggebruik bestaat bij hen niet, stellen ze. In welke mate kunnen scholen CLB's dwarsbomen in hun preventieopdracht? Sommige scholen doen aan struisvogelpolitiek uit eigenbelang of vooroordelen. Mevrouw de minister, moet niet worden bekeken hoe CLB's toch kunnen optreden in dergelijke scholen?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : De CLB's zullen bij de preventie steun krijgen van het lokaal gezondheidsoverleg. Dat platform werkt aan de implementatie van de vijf gezondheidsdoelstellingen die in overleg met het parlement totstandkwamen. Dit is slechts een aanzet. Tegen 2002 zullen er weer nieuwe gezondheidsdoelstellingen zijn. Het lokaal gezondheidsoverleg werkt in elke regio anders. De CLB's moeten binnen dat overleg kunnen functioneren.

Als men zich baseert op gegronde preventiedoelstellingen, kunnen de scholen hun kop niet meer in het zand steken. We beschikken over steeds meer gegevens en rapporten over preventie. Men kan niet zomaar gezondheidsdoelstellingen implementeren. Het Vlaamse gezondheidsbeleid baseert zich op grondige studies. Dan ben ik er vast van overtuigd dat ook de scholen heel graag deze overeenkomst zullen respecteren, want ze zullen met feiten worden geconfronteerd. Als we preventieve acties zouden willen voe-

Demeester-De Meyer

ren, maar niet eens kunnen aantonen hoe de concrete toestand eruit ziet, dan begrijp ik uw opmerking. Maar ik begrijp ook anderen, die het probleem later willen aanpakken.

Een goede samenwerking is belangrijk. We moeten een goed gezondheidsbeleid voeren. Dat moet ook in de overeenkomsten tussen de CLB's en de scholen tot uitdrukking komen.

De heer Ludo Sannen : Kortom, het hangt allemaal af van de overtuigingskracht die de beleidsmakers kunnen tentoonspreiden. Men kan het niet echt op autoritaire wijze opleggen.

Inzake de aandacht voor de vragen die in de sector leven en de betrokkenheid van ouders en leerlingen is de inspraakproblematiek van belang. De scholierenkoepel heeft er terecht op gewezen dat ook leerlingen moeten worden betrokken – al is het maar bij de opmaak van dat schoolbegeleidingsplan. Zoals mevrouw Vanderpoorten al heeft gezegd, hebben we een amendement ingediend. Daarin wordt de mogelijkheid voorzien dat CLB's, als een voldoende groot aantal leerlingen daarom vragen, worden gedwongen om met de leerlingen te overleggen. Ouders en leerlingen moeten ook worden betrokken bij het beheer en de bepaling van het eventuele eigendomsrecht over deze dossiers.

Tenslotte nog dit. Ik was verrast over wat een directeur vanmorgen op de radio vertelde. Hij zei dat het zou kunnen dat mensen op een ander niveau worden ingezet, omdat de coëfficiënten voor financiering anders worden ingevuld. Ik dacht nochtans dat deze coëfficiënten niet onmiddellijk de aanwending van het geld kleuren.

Wat maakt dit duidelijk ? Dat het nodig is dat bij het bekendmaken van dit nieuwe decreet en de financieringswijze van de CLB's, duidelijk wordt gesteld dat niet automatisch het personeel op dezelfde wijze moet worden ingezet als de verdeling van de financieringscoëfficiënten. Ik kan me voorstellen dat in bepaalde omstandigheden de noden kunnen verschillen van de financieringsbasis.

Dit decreet is een vooruitgang. Toch laat het heel wat tekortkomingen onaangeroerd. Inzake bepaalde aspecten gaat het om een gemiste kans. Daarom zal Agalev dit decreet niet goedkeuren. *(Applaus bij AGALEV)*

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw en mijnheer de minister, geachte collega's, dit ontwerp van decreet is belangrijk om minstens drie redenen. Ten eerste : het vormt een sluitstuk, na de goedkeuring van de niveaudecreten over het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Ten tweede is het een merkwaardig decreet, omdat de welzijnssector en de onderwijssector hier de handen in mekaar slaan. Het verwondert me daarom wel een beetje dat hier nagenoeg uitsluitend mensen uit de commissie voor Onderwijs het woord nemen. Ten derde is dit een belangrijk decreet omdat in de tekst de leerling centraal staat.

Ik wil alvast met dit laatste beginnen, omdat dit voor onze fractie het meest essentiële punt is. We hebben tijdens deze zittingsperiode, waarvan het einde in zicht komt, een aantal gewichtige decreten goedgekeurd. Ik denk, bijvoorbeeld aan het decreet over de lerarenopleiding, het decreet over het basisonderwijs en het decreet over het secundair onderwijs.

Sommigen wijzen er ons – enigszins verwijtend – op dat wij in de onderwijswetgeving van de jongste jaren wellicht al te vaak bezig zijn geweest met het hervormen van structuren, terwijl de inhoud van het onderwijs nauwelijks onze aandacht zou hebben genoten.

Nochtans is het, in een samenleving die vandaag meer dan ooit permanent in beweging is en aan verandering onderhevig, een onverbiddelijke en bittere noodzaak op geregelde tijden te sleutelen aan onze structuren om ze aangepast te maken aan de werkelijke noden en behoeften van vandaag. Maar het spreekt voor zich dat een dergelijke operatie een zeer theoretische en in elk geval nefaste bezigheid zou zijn geweest, als wij daarbij niet tegelijk voortdurend voeling zouden hebben gehouden – niet met de machthebbers, zoals de heer Sannen dit uitdrukt – maar met de mensen op het veld – zoals men ze gemeenzaam noemt – die met die structuren moeten werken en ze een concrete invulling moeten geven. Een nefaste bezigheid zou het vooral ook zijn geweest als wij bij al dat sleutelen er niet blijvend over zouden hebben gewaakt dat die hervormingen de leerling echt ten goede zouden komen en een reële meerwaarde voor hem of haar zouden betekenen.

Vanleenhove

Welnu, ik kan u verzekeren dat voor onze fractie de bezorgdheid om de uitvoerbaarheid van onze regelgeving, maar in de allereerste plaats toch de bezorgdheid om de kwaliteit van ons onderwijs en betere kansen voor alle leerlingen voortdurend de basisgedachte is geweest. Op basis van deze gedachte hebben we elke vernieuwing en elke hervorming op hun merites beoordeeld.

Meer lokale autonomie, schaalvergroting, het doorzichtiger maken van het studieaanbod, elke leerling naar de meest aangepaste richting oriënteren, meer bijscholingskansen voor ons onderwijzend personeel, enzovoorts : het zijn allemaal constanten in het onderwijsbeleid van de laatste jaren die volgens ons fundamenteel ten goede komen aan de leerling, aan het individuele kind, aan de individuele jongere.

Precies daarom mocht het decreet dat we vandaag bespreken niet ontbreken. Er is immers een onlosmakelijk verband tussen het decreet over de centra voor leerlingenbegeleiding en het decreet over het secundair onderwijs, niet in het minst via het principe dat één scholengemeenschap begeleid wordt door één centrum voor leerlingenbegeleiding. Dit principe moet volgens ons bijdragen tot een veel betere leerlingenoriëntering. Daarenboven is ook dit ontwerp van decreet gestoeld op het principe van schaalvergroting en autonomie dat als een rode draad door het decreet secundair onderwijs loopt.

Recht op onderwijs betekent voor de christendemocraten dat ieder kind, iedere jongere recht heeft op een vormingsproces dat het dichtst aanleunt bij zijn individuele mogelijkheden en waarin hij zijn talenten het best kan ontplooiën. Dit kan zeker door de uitbouw van diverse studie- en vormingsrichtingen, wat wij trouwens ook gedaan hebben, maar het kan ongetwijfeld ook door een aangepaste begeleiding.

Fenomenen als het zittenblijven en het waternal-systeem kunnen worden ingedijkt door een goede oriëntering en door een goede begeleiding van de leerlingen. Daarom hebben de centra voor leerlingenbegeleiding een uiterst belangrijke en tegelijk delicate opgave in het onderwijs. Wij zijn er vast van overtuigd dat de integratie van PMS en MST op dit vlak tot een grotere efficiëntie moet leiden, niet in het minst ook omdat de samenwerking binnen een nieuwe multidisciplinaire dienst de aanwezige knowhow van zowel PMS als MST optimaal kan valoriseren ten dienste van de jongeren, de

school en de ouders. Bovendien zorgt een gedifferentieerde financiering en omkadering ervoor dat zeker aan de meest kwetsbare groepen intensief en prioritair aandacht kan worden besteed.

Als met dit decreet een nieuwe structuur wordt opgezet, dan moet die ook hier weer vooral de leerling ten goede komen. Een CLB moet in samenspraak met de leerkrachten en de ouders een veilige gids kunnen zijn voor de leerling.

Of de leerlingen, zoals mevrouw Vanderpoorten en andere parlementsleden in een amendement voorstellen, daarbij door het CLB-bestuur moeten worden gehoord, kan een van de vragen zijn die we morgen moeten beantwoorden in de werkgroep die werd opgericht binnen de commissie voor Onderwijs en die zich buigt over een voorstel van decreet inzake leerlingenparticipatie. Persoonlijk vind ik dat dit niet vooruitlopend in dit CLB-decreet moet worden geregeld. Dat betekent echter niet dat ik de bezorgdheid van de leden van de Vlaamse Scholierenkoepel niet begrijp. Laten we dat debat echter in alle sereniteit voeren op de plaats waar dit het best wordt gevoerd, namelijk in de commissie voor Onderwijs.

Aan dit decreet werd lang gewerkt. Het integreren van twee diensten is niet eenvoudig, zeker niet als de cultuur van die twee diensten duidelijk verschilt. Velen stonden dan ook in de loop der jaren sceptisch tegenover de haalbaarheid van een dergelijke operatie. Ik geef toe dat ook wij daar soms aan hebben getwijfeld. Al degenen die jarenlang aan deze integratie hebben gewerkt, verdienen dan ook onze waardering. Vanzelfsprekend wordt dit proces niet afgerond bij de goedkeuring van het voorstel van decreet. We beseffen ten volle dat er aan de basis veel tact, moed en doorzettingsvermogen zal nodig zijn om tot werkbare en aan het terrein aangepaste constructies te komen die de leerlingen, de school en de ouders ten dienste staan.

We maken ons geen illusies. Ongetwijfeld zullen er hier of daar wel problemen rijzen of ongewilde gevolgen van dit decreet merkbaar worden. Juist daarom hebben we decretaal in een tijdelijke stuurgroep voorzien die heel de omvorming van de PMS-centra en de MST-equipen tot centra voor leerlingenbegeleiding moet begeleiden en ondersteunen.

Ten slotte wil ik nog even terugkomen op een opmerking die onze promotor, de heer Sarens, namens onze fractie ook al tijdens de commissiebespreking heeft gemaakt betreffende de technische

Vanleenhove

Gesco's. Mevrouw Helsen heeft daar trouwens expliciet naar verwezen in haar verslag.

Voor de administratieve Gesco's werd in een regularisatie voorzien. We juichen dat toe. De technische Gesco's blijven op dit ogenblik echter nog in de kou staan. We hebben begrip voor het standpunt van de regering dat de problematiek van de technische Gesco's in een ruimer kader moet worden bekeken en dat de eventuele financiële consequenties moeten worden becijferd. Tussen de commissiebespreking en deze plenaire vergadering ligt echter een tijdsspanne die de regering zeker en vast heeft toegelaten deze problematiek te onderzoeken.

Het gaat ten slotte om een kleine groep mensen die aan centrumoverstijgende projecten werken. Ze mogen niet worden bestraft omdat ze centrumoverstijgend werken, zeker niet in een decreet waarin schaalvergroting een heel belangrijk aspect is. Uit de becijferingen die we hebben gemaakt, blijkt trouwens dat de kostprijs nihil is. Onze fractie blijft dan ook aandringen op een regularisatie van deze Gesco's. We hadden graag van de regering een antwoord gekregen op deze vraag die we thans opnieuw voorleggen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer en mevrouw de minister, collega's, dit decreet heeft alles in zich om, in samenspraak met de ouders en leerkrachten, de begeleiding van de leerlingen te optimaliseren. Onze fractie zal dit decreet dan ook van harte goedkeuren. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats wil ik de verslaggeefster en de verslaggever van harte bedanken voor het volledige verslag dat ze niet alleen schriftelijk, maar vandaag ook mondeling tot onze beschikking stelden. Ik dank ook de commissievoorzitters voor de wijze waarop ze de commissie hebben geleid, en alle commissieleden en sprekers van vandaag voor hun bijzonder constructieve bijdrage aan dit debat.

Mijnheer de voorzitter, we hebben dit ontwerp van decreet naar voren gebracht vanuit een bijzondere bekommernis. We wilden er namelijk voor zorgen dat jonge leerlingen op de meest voortreffelijke wijze zouden kunnen worden begeleid. Dit betekent dat de leerling centraal staat, een gegeven dat

reeds door vele sprekers werd beklemtoond. De integratie van MST en PMS laat ons toe samen te bouwen aan een kwaliteitsverbetering van deze begeleiding. Het is een integratie die inderdaad gepaard gaat met schaalvergroting en een grotere multidisciplinariteit, maar ook moet bijdragen tot kwaliteitsvergroting. De verschillende aspecten die belangrijk zijn bij de ontwikkeling van de jongere kunnen immers ten volle worden benaderd door specialisten. Dat is wellicht de grootste troef ervan. Die specialisten zullen zich niet alleen moeten bezighouden met de intellectuele ontwikkeling van het kind, zoals vandaag gebeurt. Ook de ontwikkelingen op het sociale, emotionele en fysieke vlak moeten naar behoren worden begeleid.

Belangrijk daarbij, ook in het kader van de continuïteit ten aanzien van het kind, is de totstandkoming van geïntegreerde dossiers. Ook kan het aanbod op een meer transparante en samenhangende wijze worden verzekerd. Hoewel dit in de uiteenzettingen van vandaag in mindere mate naar voren kwam, verheugt het me dat deze uitdaging zal worden aangegaan in goede samenspraak met alle betrokken actoren op het veld. Het is immers bijzonder belangrijk te werken met beleidsplannen en -contracten, waardoor iedereen inspraak kan hebben en betrokken kan zijn. Zo ontstaat allicht een gerichtere, functionelere en doeltreffendere begeleiding.

Het is misschien goed even te herinneren aan de missie en de doelstellingen. Ik wil even herhalen wat terzake in de commissie werd gezegd. Vertrekpunt in dit decreet is de missie van de centra. Deze opdracht bestaat onder meer uit het leveren van een professionele bijdrage, met een multidisciplinair team, tot het welbevinden van leerlingen, waardoor de competenties van de leerlingen worden ontwikkeld of versterkt. Zo kunnen zij zich maximaal ontwikkelen en zo optimaal mogelijk deelnemen in en aan de maatschappij. Dat is de inzet van het decreet.

Ik zal me in deze repliek beperken tot enkele klemtonen die naar voren werden gebracht door de sprekers. Over de meeste onderwerpen wisselden we immers reeds uitvoerig van gedachten in de commissie. Zowel mevrouw Vanderpoorten als de heren Van Dijck en Sannen hadden het onder meer over de grootschaligheid. We hebben hier en in de commissie kennis kunnen nemen van het VLD-alternatief terzake. Dit verplicht me eens te meer tot het nuanceren en relativëren van het begrip grootschaligheid. Grootschaligheid kan inderdaad een kwestie zijn van grote afstanden, als men een geografische omschrijving definieert en de afstand

Baldewijns

van de ene hoek tot de andere meet. Maar dit is in de praktijk niet altijd zo, en zal ook zo niet zijn. Het komt niet aan op geografische afstanden, het komt aan op het wegnemen van de afstanden tussen begeleiding en de begeleide, de betrokkene, het kind. Mijns inziens leveren we met dit decreet dus zeker enkele belangrijke inspanningen in die richting.

Mijnheer Van Dijck, u hebt een zeer terechte opmerking gemaakt. Dit staat of valt volledig met de organisatie ter plaatse van deze centra. Ik waardeer ten zeerste uw relativiteitszin in verband met de structuur die we hier uitdenken. We mogen inderdaad onze aandacht niet in de eerste plaats op die structuur richten. Het komt vooral aan op de inhoud, de mogelijkheden die worden geboden, de nieuwe dynamiek en het professionalisme waarmee we deze zaak kunnen aanpakken. Als we het dan over afstanden hebben, hebben we het niet zozeer over meetkundige afstanden dan wel over de afstand tussen begeleider en begeleide. Hier wil ik iets dieper op ingaan.

De opmerking die ik wil maken, is voor het ene net al meer terzake dan voor het andere. Ik heb zeker de intellectuele eerlijkheid om dat toe te geven. Op bepaalde plaatsen bestaat vandaag een goede samenhang en samenwerking tussen MST en PMS. Deze coherente samenwerking heeft het volgende tot gevolg. Op het niveau van de zetel waar de informatie moet worden verstrekt en waar men te allen tijde terecht moet kunnen, kan een behoorlijke permanentie verzekerd zijn. Tegelijkertijd zijn er ter plaatse in de school ook begeleiders aanwezig. Als we hiermee rekening houden, en ook met de organisatie, die we de kans moeten geven om zich te optimaliseren, dan zullen we zien dat dit het minder grote probleem is.

Sommigen zeggen dat dit een koel decreet is. Dat is natuurlijk een subjectieve kritiek. Ik ben van mening dat uit dit decreet een zekere warmte en aandacht voor het kind straalt. Wie het herleest, zal zien dat in de toekomst naast de intellectuele ontwikkeling ook andere ontwikkelingsaspecten van het kind steeds meer kansen zullen krijgen. Er wordt dus wel degelijk meer ruimte gecreëerd voor warmte en voor de ontwikkeling van het kind tot jongere en volwassene. Het menszijn en het mensworden is dus wel degelijk belangrijk.

De verschillende sprekers hebben ook de plaats aangewezen van de diverse actoren. Eén bepaalde actor is echter niet altijd even sterk naar voren

gekomen. Men heeft zeer veel over de centra gepraat, of over de school zelf. De eerste actor in dit proces wordt uiteraard wel gevormd door de ouders. We moeten bekijken hoe de banden worden gelegd tussen ouders, scholen en centra. Ook hier wordt de structuur als hulpmiddel aangeboden om tot een grotere harmonische samenwerking te komen op verschillende lijnen. We moeten in dit verband alle mogelijkheden van de begeleidingsplannen en -contracten ten volle benutten.

De heer Van Dijck heeft hier een merkwaardig betoog gehouden. Ook ik was erdoor getroffen. Hij had het namelijk over de essentie van het onderwijsbestel : de taak van de school als dusdanig in een bepaald concept. Ik volg de redenering van de heer Van Dijck. Ik wil nog eens benadrukken dat de taak van de onderwijsverstrekker veel ruimer is dan een doorgeefluik van kennis. Dit moet worden benadrukt. We mogen niet hopen dat alle heil voor begeleiding van de centra komt. De eerste begeleider is de leerkracht. Ik waardeer de manier waarop onze leerkrachten hun taak vervullen. Er wordt veel meer gedaan dan kennisverschaffing. We komen op het terrein van de totale persoonlijkheidsontwikkeling van het kind en de jongere. Ik heb begrip voor een gevoel van terughoudendheid ten opzichte van het nieuwe, maar het is een uitdaging om met behulp van een nieuw instrument te komen tot een verbetering van de werkmethoden in onze scholen.

Ik sta nog even stil bij het betoog van de heer Sannen. Laten we oplettend zijn en ons niet vergissen als we bepaalde principes vooropstellen. Een pleidooi voor grondwettelijke vrijheid, bijvoorbeeld in het geval van de aansluiting van een school bij een CLB, gaat niet noodzakelijk samen met een pleidooi voor de grote eenheidsschool in Vlaanderen. Ofwel hebben we het grootste respect voor een pedagogisch concept en dus voor de vrijheid op bepaalde niveaus, ofwel moeten we op een andere manier bepaalde organisatievormen uittekenen. We moeten behoedzaam omspringen met deze ideeën.

De heer Sannen stond stil bij de vraaggestuurde begeleiding. Minister Demeester heeft hier al op gereageerd. We mogen niet de fout maken te denken dat de basis ons weinig kan leren. Laten we de ouders, leerkrachten en leerlingen niet onderschatten. Ze hebben al wat ervaring in gesprekken, in het zich laten horen in scholen, in oudercomités, in participatieraden enzovoort. Via deze mensen kan de verspreiding van bepaalde knelpunten gebeuren. We moeten het lokale niveau een kans geven om inspraak te hebben.

Baldewijns

De heer Sannen heeft terecht stilgestaan bij de communicatieproblemen. De overheid zal het nieuwe niet in praktijk kunnen brengen. Dat geldt voor elk nieuw gegeven en zeker voor dit. In feite is het niet meer de overheid die de zaken zal uitvoeren, maar de mensen ter plaatse. Alles staat of valt met de mensen, hun inzet en de kwaliteit die zij wensen ter beschikking te stellen van de jongeren in de scholen. Wij van onze kant zullen doen wat we kunnen.

Wat betreft de communicatie kan ik u alvast mededelen dat de afdeling PMS en de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg op 24 november een eerste informatiedag organiseren voor de PMS- en MST-centra. Dat is een goed begin. Laten we hopen dat we daardoor ook kunnen ontdekken op welke vlakken meer of minder informatie en precisering nodig is.

Mijnheer de voorzitter, ik wil graag nog even stilstaan bij de amendementen. De heren Strackx en Huybrechts stellen voor om de bepaling te schrappen dat een centrum enkel begeleiding mag verspreken als de leerlingen het ermee eens zijn. Zij willen gewoon de grens van veertien jaar laten spelen. Ik wens hierbij enkele bedenkingen te maken, waaruit u zult opmaken dat ik het amendement niet genegen ben.

Inzake de leerplicht moeten de CLB's optreden, daarover wordt niet gediscussieerd. Als we vaststellen dat het niet zo eenvoudig is, kan op vraag van de school toch een inspanning worden geleverd om jongeren die eventueel weerspanning vertonen tegenover een begeleidingsproces, te overtuigen om toch mee te werken. Het is in elk geval goed zo een gesprek te voeren. Anders zou een begeleidingsproces contraproductief kunnen werken.

Indien we de scholierenkoepel au sérieux nemen – ik vertrouw hiervoor op de werkgroep in de commissie – moeten we niet aarzelen om ook jongeren inspraak te geven, zeker over aangelegenheden waarover ze kunnen meespreken. Dat moet op een behoorlijke manier worden gemoduleerd.

Een ander amendement van mevrouw Vanderpoorten en de heren Sannen en Van Dijck betreft de samenwerking en het verplicht opstarten van een dialoog indien een kwart van de leerlingen daarom verzoeken. Ik zou dit hier niet regelen. Ook de heer Vanleenhove heeft dat al gezegd. Het is veel beter dit punt te regelen samen met de leerlingenparticipatie in zijn geheel. Vandaag hoeven

we deze discussie niet te voeren. Het is ook niet goed dit dwingend op te leggen aan de begeleiding, onder welke vorm dan ook. Het is trouwens mogelijk mensen, ook jongeren, te betrekken bij de voorbereiding van begeleidingsplannen en -contracten. Door middel van een luisterend oor kan een beleidingsproces op maat worden uitgetekend. Dat verdient de voorkeur.

Een derde amendement betreft de uitstapregeling in het algemeen. Ik wil hier niet lang bij blijven stilstaan, want we hebben er in de commissie lang over gediscussieerd. Dit is geen besparingsdecreet, en we hoeven dit hier niet zomaar te regelen. We laten geen personeel afvloeien, en de mogelijkheid wordt geboden om via de stuurgroep te werken en bijkomende projecten op te starten. We zouden voorbarig handelen door vandaag nog bijkomende regelingen te treffen. De praktische structuur van de CLB's zal ons allicht toelaten te gepasten tijde tot betere inzichten te komen.

Ik hoop dat ik hiermee toereikend heb geantwoord op de vragen over het onderwijs. Minister Demeester zal in haar antwoord nog enkele andere aspecten van dit decreet behandelen.

Tot slot wou ik er nog even aan herinneren dat dit de Week van de Rechten van het Kind is. We hebben vandaag een omzendbrief naar de scholen gestuurd met de vraag daar bijzondere aandacht aan te besteden. Het zou voor de jongeren een grote symbolische waarde hebben indien wij vandaag door onze houding in dit parlement zouden laten blijken dat we het heel ernstig nemen met de begeleiding van onze kinderen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Ik zal het kort proberen te houden en wens me in de eerste plaats aan te sluiten bij de slotwoorden van minister Baldewijns.

Als we dit decreet goedkeuren, dan zal daar een historische dimensie aan worden gekoppeld. Niet alleen omdat we ons toevallig in de Week van de Rechten van het Kind bevinden, maar vooral omdat dit de kroon zal betekenen op het werk van allen die gedurende al die jaren aan de realisatie ervan hebben meegewerkt.

Reeds ten tijde van Jozef II – ik bedoel hier uiteraard de straat, niet de persoon – zaten we in de pre-embryonale fase van deze goedkeuring. De

Demeester-De Meyer

Vlaamse regering bleek twee ministers nodig te hebben met niet alleen een verschillend geslacht maar zelfs en vooral een verschillende partij om dit uiteindelijk tot stand te brengen. Toen deze regering aantrad, hebben we ons onmiddellijk voorgenomen zo snel mogelijk werk te maken van deze belangrijke integratie van het medisch schooltoezicht en de PMS-centra.

De voorzitter van de commissie voor Onderwijs heeft er reeds op gewezen dat vooral de mensen van zijn commissie hierbij een rol hebben gespeeld. Eigenlijk heeft hij het geluk of het voorrecht een commissie voor te zitten die met ongeveer 42 procent van onze begroting kan werken en daardoor de machtigste commissie van dit parlement is. In tijd uitgedrukt zou diezelfde commissie eigenlijk ook aan minstens evenveel procent van de tijd van dit parlement invulling moeten geven.

Ik ben ervan overtuigd dat dit een bijzonder goed decreet is. Ik zou daarom van de laatste minuten gebruik willen maken om de heer Sannen toch nog over de brug te halen of hem ten minste te overtuigen zich te onthouden. Mijnheer Sannen, u zegt immers zelf dat er toch heel wat goede dingen in zitten. Volmaaktheid is niet of zelden te vinden. Door toch nog deze eerste stap te zetten, zou u er in de toekomst, bij een volgende zittingsperiode, toe kunnen bijdragen nog één en ander te verbeteren.

We hechten een bijzonder groot belang aan de integratie tussen enerzijds het medisch schooltoezicht of de preventieve gezondheidszorg en anderzijds de psychosociale begeleiding van leerlingen. Dit is veel meer dan het begeleiden van de leerlingen in hun studieloopbaan zoals we vroeger kenden.

Het is ook heel belangrijk dat met dit decreet wordt gestart vanuit een echte opdrachtverklaring. Deze verklaring maakt deel uit van goed parlementair werk, omdat we niet enkel met saaie wetteksten werken maar ook de opdracht omschrijven. Die opdracht houdt in dat we ons ervoor inzetten dat leerlingen zich zouden kunnen ontplooiën in een school. We hebben daarenboven reeds kunnen vaststellen dat de twee delen van de opdracht in evenwicht zijn. Het is ook cruciaal dat het kind centraal staat in het ontwerp van decreet en dat een bijzondere voorrang wordt gegeven aan specifieke groepen. De groepen bestaan uit kinderen met specifieke 'problemen' of met nood aan bijzondere aandacht.

Als we het decreet uitbouwen, moeten we vooral zorg dragen voor de uitbouw van het gezondheidsaspect. Een gezonde geest en een gezond lichaam versterken de mogelijkheden van jongeren om in de maatschappij te stappen. De CLB's zullen deel uitmaken van de belangrijke netwerken van gezondheidswerkers. Het lokaal gezondheidsoverleg zal immers een bijzonder belangrijke rol spelen in de CLB's.

Ik begrijp de bekommernis van de voorzitter van de commissie voor Onderwijs over de technische Gesco's maar al te goed. Als we in staat zijn om een aantal administratieve Gesco's te regulariseren, dan zouden we ook in staat moeten zijn om dit voor de technische Gesco's te doen. Mijnheer Vanleenhove, u maakt echter enkel een berekening op het gebied van het onderwijs. Ik heb echter de plicht om bij wijze van spreken de zaak vanuit een helikopter te bekijken. We stellen vast dat er niet enkel centraoverschrijdende Gesco's zijn, maar ook Gesco's die voor projecten van een bepaald centrum werken. Deze laatste groep werkt niet alleen in de CLB's, maar overal in het departement onderwijs. Daarnaast zijn er ook heel wat werkzaam in de welzijnssector en een aantal in de gezondheidssector. Als we vandaag iets beslissen over een kleine groep Gesco's waarvoor u de berekening hebt gemaakt, dan zien we het terechte domino-effect over het hoofd. Vanmorgen werd trouwens ook gesproken over de Gesco's in de buitenschoolse kinderopvang.

Ik stel voor dat we eerst voor alle domeinen van de Vlaamse Gemeenschap onderzoeken waar en hoe we Gesco's hebben ingezet. Daarna moeten we berekenen wat de effecten van een regularisatie zouden zijn. Ik heb het niet alleen over de budgettaire gevolgen, maar ook over de effecten in de praktijk. We moeten dus onderzoeken hoe geëngageerd de mensen zijn, waar ze zijn tewerkgesteld en of ze inderdaad prioritaire noden lenigen. Na de commissiebesprekingen en de besprekingen in de plenaire vergadering is heel wat rijpheid ontstaan. We hebben een veel beter inzicht gekregen in de omvang van dit thema. Ik stel voor dat we dit aspect uitvoerig bespreken met de minister van Tewerkstelling en samen met hem onderzoeken wat de effecten kunnen zijn.

Mijnheer de voorzitter, ik wil iedereen bedanken die aan de totstandkoming van dit ontwerp van decreet heeft meegewerkt: dit zijn zowel de mensen die aan de voorbereidende fase hebben gewerkt als degenen die in de plenaire vergadering een constructieve bijdrage hebben geleverd. Ik hoop dan ook dat dit ontwerp van decreet straks

Demeester-De Meyer

zal worden goedgekeurd. Wanneer u dit decreet straks hebt goedgekeurd, begint pas het werk op het terrein. De administratie moet uitvoeringsbesluiten voorbereiden in samenspraak met het veld.

We zullen ook moeten werken aan goede communicatie. De heer Vandendriessche gaf me daarnet een wetenschappelijk blaadje uit zijn regio, De UZ-letters waarin het volgende staat over dit decreet : 'Als alles goed verloopt, zal dit decreet over een jaar goedgekeurd worden'.

Mijnheer de voorzitter, we moeten werken aan communicatie. De afstand tussen wat we doen en wat wetenschappers weten, is nog altijd bijzonder groot. Binnenkort organiseren we een communicatiedag, en ik hoop dat we vanaf 24 november op het terrein in gang kunnen schieten, zodat we over zes jaar dit geheel geleidelijk aan hebben gerealiseerd. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil minister Baldewijns wijzen op een inconsequentie in zijn uitleg over ons amendement. Ons amendement strekt ertoe de bepaling te schrappen dat de leerling vanaf de leeftijd van 14 jaar een aanbod tot begeleiding mag weigeren. Het is typisch aan pubers met problemen, dat ze ontkennen problemen te hebben. Net diegenen die de begeleiding het meeste nodig hebben, zullen ze nu weigeren.

Ik besef dat men iemand die absoluut niet wil meewerken, niet kan dwingen. U hebt toegegeven dat er een vorm van zachte dwang mogelijk moet zijn. Ik vraag me af wat de achterliggende bedoeling is om het recht op het weigeren van de begeleiding vanaf een bepaalde leeftijd decretaal vast te leggen. Indien de ouders dit wensen, moet de minderjarige leerling kunnen worden verplicht om zich te laten bijstaan of op zijn minst te aanhoren wat men als begeleiding voorstelt. Ik heb de indruk dat u ons daarin gelijk geeft, maar dat u een uitvlucht zoekt om het amendement niet te moeten goedkeuren.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik ben ontroerd door uw missionair gedrag, maar ondanks dat blijven we toch bij ons eerder ingenomen standpunt. Ik ontken niet dat er verbeteringen in dit decreet zitten,

maar het is onze taak de tekorten en hiaten in het licht te stellen. Daarom zullen we tegenstemmen. Dit betekent niet minister Baldewijns, dat we het belang van het kind niet erkennen. U gaf de indruk dat enkel zij die het decreet goedkeuren, de belangen en rechten van het kind centraal stellen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° algemene consulten : periodieke algemene leeftijdsspecifieke medische onderzoeken, collectief georganiseerd voor alle leerlingen ;
- 2° begeleiding : leerlingenbegeleiding, zoals bedoeld in artikel 4 ;
- 3° bestuur : het bestuursorgaan of de bestuursorganen die t.a.v. de centra voor leerlingenbegeleiding de bestuurshandelingen verrichten overeenkomstig de door of krachtens de wet, het decreet, het bijzonder decreet of de statuten, naargelang het geval, toegewezen bevoegdheden ;

Voorzitter

- 4° bijzondere consulten : medische onderzoeken, individueel of collectief georganiseerd voor leerlingen uit het buitengewoon onderwijs en het deeltijds beroepssecundair onderwijs evenals, onder de voorwaarden door de regering bepaald, voor andere leerlingen ;
- 5° centrum : een centrum voor leerlingenbegeleiding, met dien verstande dat, indien het bestuurshandelingen betreft, het bestuur wordt bedoeld ;
- 6° centrumnet : één van de volgende soorten centra :
- a) centrum van het gemeenschapsonderwijs : centrum dat ingericht wordt door een scholengroep van het gemeenschapsonderwijs en dat gefinancierd wordt door de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) gesubsidieerd officieel centrum : centrum dat ingericht wordt door openbare besturen, met uitzondering van de centra van het gemeenschapsonderwijs, en dat gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap ;
- c) gesubsidieerd vrij centrum : centrum dat ingericht wordt door privaatrechtelijke rechtspersonen en dat gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap ;
- 7° departement : bevoegde dienst of ambtenaar van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 8° DIGO : de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs ;
- 9° doorlichting : de externe evaluatie van de werking van een centrum ;
- 10° erkende vorming : de voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht erkende vorming, zoals bedoeld in de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht ;
- 11° gefinancierd centrum : centrum van het gemeenschapsonderwijs dat voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in dit decreet om door de Gemeenschap gefinancierd te worden ;
- 12° Gemeenschap : de Vlaamse Gemeenschap ;
- 13° gerichte consulten : collectief georganiseerde medische onderzoeken, gericht op bepaalde gezondheidsaspecten van een welomschreven doelgroep van leerlingen ;
- 14° gesubsidieerd centrum : centrum van het vrij onderwijs of van het officieel onderwijs, met uitzondering van het gemeenschapsonderwijs, dat voldoet aan de voorwaarden van dit decreet om door de Gemeenschap gesubsidieerd te worden ;
- 15° gewogen leerlingenaantal : het aantal leerlingen van een centrum berekend volgens artikel 68 ;
- 16° inspectie : de inspectie van de centra, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 17° leerplicht : leerplicht zoals bedoeld in de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht ;
- 18° lokaal comité : het inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsaangelegenheden bevoegde lokaal overlegorgaan of onderhandelingsorgaan ;
- 19° leerling : de leerling in het onderwijs en de deelnemer aan de erkende vormingen, zoals door de regering bepaald ;
- 20° officieel centrum : een centrum waarvan het bestuur een openbaar bestuur is, waarbij een scholengroep van het gemeenschapsonderwijs beschouwd wordt als een openbaar bestuur ;
- 21° onderwijsinspectie : de inspectie voor het onderwijs, bedoeld in artikel 4, eerste lid van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten ;
- 22° onderwijsnet : één van de volgende soorten onderwijs :
- a) gemeenschapsonderwijs : onderwijs dat georganiseerd wordt krachtens het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs en gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) gesubsidieerd officieel onderwijs : onderwijs dat georganiseerd wordt door openbare besturen, met uitzondering van het gemeenschapsonderwijs, en dat gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap ;

Voorzitter

c) gesubsidieerd vrij onderwijs : onderwijs dat georganiseerd wordt door natuurlijke personen of privaatrechtelijke rechtspersonen en dat gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap ;

- 23° ouders : de personen die het ouderlijk gezag over een leerling uitoefenen of in rechte of in feite een leerling onder hun bewaring hebben ;
- 24° paramedisch werker : de houder van een diploma van het studiegebied gezondheidszorg zoals opgenomen in de bijlage I van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap ;
- 25° preferentiegroepen : de leerlingen van het kleuteronderwijs, of van het lager onderwijs, of van het buitengewoon onderwijs of het geïntegreerd onderwijs, of van de eerste graad van het secundair onderwijs, of van het technisch secundair en kunstsecundair onderwijs, of van het beroepsonderwijs, of van de derde graad van het algemeen secundair onderwijs, of van het deeltijds secundair beroepsonderwijs of van de erkende vormingen of de anderstalige nieuwkomers ;
- 26° regering : de Vlaamse regering ;
- 27° salaris : wedde, weddentoelage, bijwedde, toelagen en vergoedingen ;
- 28° school : een pedagogisch geheel in het onderwijs, onder leiding van één directeur, of een instelling of een vereniging met erkende vormingsprogramma's voor het vervullen van de leerplicht ;
- 29° schooljaar : de periode van 1 september tot en met 31 augustus ;
- 30° schoolpersoneel : het personeel dat in welke hoedanigheid ook in dienstverband behoort tot een school ;
- 31° verzekerd aanbod : door de regering te bepalen diensten, die het centrum verplicht aan de school aanbiedt, maar die de school al dan niet kan aanvaarden ;
- 32° visitatiecommissie : de visitatiecommissie belast met de doorlichting van de centra, bedoeld in artikel 6 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten ;

33° vraaggestuurd : op verzoek van de leerling, de ouders of de school.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet is, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, van toepassing op de centra en op de erkende scholen van het gewoon en buitengewoon kleuter-, lager en secundair onderwijs, met inbegrip van het deeltijds beroepssecundair onderwijs, het experimenteel secundair onderwijs met beperkt leerplan en het experimenteel deeltijds beroepsonderwijs en de erkende vormingen, en op de leerlingen van deze scholen en op hun ouders.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet heeft betrekking op de leerlingenbegeleiding in de scholen, bedoeld in artikel 3, door centra. Leerlingenbegeleiding bestaat uit geïntegreerde, multidisciplinaire acties vanuit preventief, remediërend of educatief oogpunt ten aanzien van de leerling. Deze acties kunnen ook indirect via de ouders en de school verlopen. Zij behoren tot de zorg voor de ontwikkeling van de leerlingen en vinden plaats in samenwerking met de ouders en de school, die de eerste verantwoordelijken zijn. Waar nodig wordt eveneens samengewerkt met andere diensten, instellingen of voorzieningen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Opdrachtsverklaring en werkingsbeginselen

AFDELING 1

Opdrachtsverklaring

Artikel 5

§1. De centra hebben als opdracht bij te dragen tot het welbevinden van leerlingen nu en in de toekomst. Hierdoor wordt bij de leerlingen de basis gelegd van alle leren zodat zij door hun school-

Voorzitter

loopbaan heen de competenties kunnen verwerven en versterken die de grondslag vormen voor een actuele en voortdurende ontwikkeling en maatschappelijke participatie.

§ 2. Teneinde deze opdracht te realiseren, situeert de begeleiding van de leerlingen door het centrum zich op de volgende domeinen :

- het leren en studeren ;
- de onderwijsloopbaan ;
- de preventieve gezondheidszorg ;
- het psychisch en sociaal functioneren.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Bij het vervullen van die opdracht :

- 1° stelt het centrum het belang van de leerling centraal ;
- 2° werkt het centrum vraaggestuurd, behalve voor de begeleiding die verplicht is ;
- 3° werkt het centrum subsidiair ten aanzien van de school en de ouders. Het centrum, de school en de ouders dragen een gezamenlijke verantwoordelijkheid ;
- 4° werkt het centrum raadgevend en begeleidend, waarbij de begeleiding van het centrum waar mogelijk preventief is en waar nodig remedie-rend ;
- 5° werkt het centrum multidisciplinair en benadert het de leerlingen vanuit somatische, psychologische, pedagogische en sociale invalshoek ;
- 6° handelt het centrum gratis en discreet ;
- 7° werkt het centrum samen met andere diensten in een aanwijsbaar netwerk ;
- 8° heeft het centrum bijzondere aandacht voor bepaalde opdrachten in bepaalde groepen en voor de leerlingen die door hun sociale achtergrond bedreigd worden in hun ontwikkeling en in hun leerproces ;

9° ontwikkelt het centrum een deontologische code die onder andere het onafhankelijke optreden van de personeelsleden waarborgt.

De diensten waarmee het centrum samenwerkt, bedoeld in 7°, moeten respect opbrengen voor het pedagogisch project van de school, de eigenheid van het centrum en voor de levensbeschouwing van de leerlingen en de ouders.

De beslissingen aangaande de organisatie en werking van de centra voor leerlingenbegeleiding van het Gemeenschapsonderwijs die volgens de artikelen 23 en 27 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs tot de bevoegdheden van respectievelijk de raad van bestuur en het college van directeurs van de scholengroep behoren, mogen geenszins de gewaarborgde methodologische onafhankelijkheid van het personeel en directie van deze centra, zoals bedoeld in 9°, in het gedrang brengen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Werkingsbeginselen

Artikel 7

Het centrum maakt zijn werking bekend aan de leerlingen en hun ouders. Dat gebeurt minstens op het ogenblik dat de leerling voor de eerste keer wordt ingeschreven in een school die behoort tot het werkgebied van het centrum. Daarbij geeft het centrum ten minste informatie over de rechten en plichten van ouders, leerlingen, de school en het centrum.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Onverminderd de bevoegdheden van de respectieve besturen van centra en scholen inzake het sluiten van een beleidsplan of beleidscontract, stellen het centrum en elke school die het begeleidt, gezamenlijk een beleidsplan of beleidscontract op, overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk V, afdeling 2.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 9

§ 1. Begeleiding door het centrum is vraaggestuurd vanuit de leerlingen, de ouders en de scholen. Het centrum kan zelf voorstellen tot begeleiding formuleren. Het werkt daarvoor sensibiliserend.

De regering kan het centrum verplichten tot het voorstellen van vormen van begeleiding voor deelgroepen van leerlingen, ouders en scholen. Het staat deze leerlingen, ouders en scholen vrij om al dan niet op dit verzekerd aanbod in te gaan. Het niet ingaan op een verzekerd aanbod door scholen wordt geregistreerd.

De bijzondere consulten behoren tot het verzekerd aanbod.

§ 2. In afwijking van § 1 zijn de leerlingen, de ouders en de scholen verplicht mee te werken aan :

1° de algemene consulten en gerichte consulten en de profylactische maatregelen ;

2° de begeleiding bedoeld in artikel 19.

De regering bepaalt de aard en de frequentie van de consulten bedoeld in het eerste lid, 1°.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Het centrum legt voor elke leerling voor wie een begeleiding wordt gestart, één multidisciplinair dossier aan. De regering bepaalt de regels voor de samenstelling, het bijhouden en de vernietiging van het leerlingdossier, evenals de procedure voor de raadpleging en voor de overdacht van het dossier. Ze houdt hierbij rekening met de geldende regels inzake het beroepsgeheim, de deontologie en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

Gezien de multidisciplinaire werking van het centrum, behoort het tot de verantwoordelijkheid van ieder personeelslid om de andere disciplines bij de

werking te betrekken. Zonder deze multidisciplinaire werking in het gedrang te brengen moeten alle personeelsleden het beroepsgeheim respecteren.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Het centrum gaat in op elk verzoek van een ouder of leerling, behorend tot een school die door het centrum wordt begeleid en dat betrekking heeft op het begeleidingsaanbod bedoeld in artikel 17, § 1.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. Het bestuur kan, onverminderd artikel 6, eerste lid, 7° en tweede lid, met diensten, verenigingen en organisaties samenwerkingsprotocollen sluiten.

§ 2. Het centrum zorgt voor een gerichte doorverwijzing van leerlingen die daaraan behoefte hebben.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. Het centrum is gesloten van 15 juli tot en met 15 augustus, op zaterdagen en zondagen en op de wettelijke en decretale feestdagen.

§ 2. De centra zijn gesloten tijdens de kerstvakantie en de paasvakantie, uitgezonderd twee dagen tijdens de kerstvakantie en twee dagen tijdens de paasvakantie. Deze vier dagen worden jaarlijks gezamenlijk vastgelegd door de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en de representatieve verenigingen van de besturen van de gesubsidieerde centra, na overleg of onderhandeling in het terzake bevoegde orgaan. Indien er geen akkoord bereikt wordt voor 1 mei voorafgaand aan het schooljaar, legt de regering zelf deze data vast.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK III

Strategische doelstellingen

Artikel 15

Afhankelijk van zijn opdracht en werkingsbeginselen, zoals bepaald in hoofdstuk II, gelden voor het centrum de strategische doelstellingen, bepaald in dit hoofdstuk.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

Het centrum verstrekt op een gestructureerde wijze preventief en tijdig aan leerlingen, ouders en schoolpersoneel ten minste informatie over :

- 1° de structuur en de organisatie van het Vlaamse onderwijs ;
- 2° het volledige onderwijsaanbod ;
- 3° de aansluiting tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt ;
- 4° de welzijnsvoorzieningen ;
- 5° de gezondheidsvoorzieningen.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

§ 1. Met het oog op het verhogen van de slaagkansen en het beperken en het voorkomen van risico-gedrag van leerlingen, organiseert het centrum een adequaat begeleidingsaanbod voor leerlingen, ouders en schoolpersoneel.

§ 2. Het centrum verwerft hiervoor voldoende deskundigheid om minstens :

- 1° signalen bij leerlingen, ouders en hun omgeving te herkennen en te duiden ;
- 2° de eerste opvang te verzorgen van leerlingen en ouders, hen preventief of remediërend te begeleiden en zo nodig adequaat door te verwijzen ;

3° de school te ondersteunen in haar beleid terzake.

§ 3. Het centrum kan leerlingen, ouders en schoolpersoneel van andere scholen dan deze die het begeleidt en andere personen informeren en begeleiden voor zover dit de realisatie van de strategische doelstellingen niet in het gedrang brengt.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Het centrum neemt initiatieven om de gezondheid, groei en ontwikkeling van de leerlingen te bevorderen, te bewaken en te behouden. Dit impliceert naast de multidisciplinaire werking, dat :

- 1° het centrum systematisch en vroegtijdig stoornissen opspoort op het vlak van gezondheid, groei en ontwikkeling zodat de leerling of de ouders tijdig deze stoornissen kunnen laten behandelen. Het centrum organiseert hiertoe algemene, bijzondere en gerichte consulten ;
- 2° het centrum ten aanzien van de leerlingen maatregelen neemt om het ontstaan van sommige besmettelijke ziekten te beletten. De regering bepaalt hiertoe de maatregelen en legt het vaccinatieschema vast.
- 3° het centrum ten aanzien van de leerlingen en het schoolpersoneel profylactische maatregelen neemt om het verspreiden van besmettelijke ziekten tegen te gaan. De regering bepaalt hiervoor nadere regels.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

In het kader van de wettelijke opdracht van de overheid om de leerplicht van minderjarigen af te dwingen, begeleidt het centrum leerplichtige jongeren die, behoudens ingeval van huisonderwijs, niet zijn ingeschreven in een school zoals bedoeld in artikel 4, of die zijn ingeschreven maar die deze school niet regelmatig bezoeken. Deze begeleiding heeft tot doel de minderjarige met leerplichtproblemen opnieuw in te schakelen in het onderwijsproces zodat hij/zij opnieuw voldoet aan de bepalingen inzake leerplicht.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 20

§ 1. Het centrum brengt jaarlijks verslag uit op basis van gesystematiseerde gegevens van somatische, psychologische, pedagogische en sociale aard zodat de regering op basis hiervan beleidsopties kan formuleren.

De regering bepaalt de vorm en de inhoud van de registratie, het verslag en de procedure van indiening, onverminderd de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens.

§ 2. Het centrum kan hierover voorstellen formuleren aan de regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De regering kan tweejaarlijks één onderzoeksopdracht opleggen waaraan het centrum dient mee te werken. De regering bepaalt zo nodig de operationele doelstellingen, de methode, de middelen en de tijdsplanning van die onderzoeksopdracht.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Het centrum begeleidt prioritair en intensief die leerlingen die in hun ontwikkeling en leerproces bedreigd worden. Het centrum besteedt daarbij bijzondere aandacht aan die leerlingen die door hun sociale achtergrond en leefsituatie leerbedreigd zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Het centrum ondersteunt de scholen bij de ontwikkeling van een visie op zorgverbreding. Het centrum draagt bij tot de zorgverbreding voor de leerlingen

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Het centrum begeleidt op een intensieve wijze prioritair :

1° het buitengewoon onderwijs bij de ontwikkeling van handelingsplannen, de begeleiding van ontwikkelingsmoeilijkheden en de vermindering van risicogedrag en de begeleiding van de leerlingen van het geïntegreerd onderwijs ;

2° bij de adequate en kwaliteitsvolle verwijzing van de leerlingen van het gewoon onderwijs naar het buitengewoon onderwijs en omgekeerd en ondersteunt de samenwerking van de scholen voor gewoon en voor buitengewoon onderwijs ;

3° het kleuteronderwijs en de aanvang van de lagere school bij het werken aan leer- en ontwikkelingsmoeilijkheden ;

4° bij de keuzeprocessen in de onderwijsloopbaan ter voorbereiding van de overgang van de eerste graad naar de tweede graad van het secundair onderwijs en van de derde graad van het secundair onderwijs naar het hoger onderwijs ;

5° het technisch, kunst-, beroeps- en buitengewoon secundair onderwijs, het deeltijds beroepssecundair onderwijs en de erkende vormingen bij het veilig school lopen, in het bijzonder de veiligheid en hygiëne en de impact op de gezondheid van de praktijkvakken ;

6° het eerste leerjaar B, het beroepsvoorbereidend leerjaar, het beroepsonderwijs, het deeltijds beroepssecundair onderwijs en de erkende vormingen, en de anderstalige nieuwkomers om de doorstroming te optimaliseren, het risicogedrag te verminderen en de school zinvol te laten beleven door de leerlingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

§ 1. De regering bepaalt de operationele doelstellingen die aansluiten bij de strategische doelstellingen, bedoeld in de artikelen 18 en 19.

§ 2. De regering kan operationele doelstellingen bepalen die aansluiten bij de andere strategische doelstellingen, bedoeld in dit hoofdstuk. Ze

Voorzitter

bepaalt of het centrum deze doelstellingen moet opnemen binnen een verzekerd aanbod.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

Het centrum kan tegen vergoeding opdrachten aanvaarden van personen of instellingen, andere dan bedoeld in artikel 3. Deze aanvullende opdrachten beperken zich tot die gebieden die in de strategische doelstellingen werden omschreven. Zij mogen in geen geval leiden tot een verminderde verwezenlijking of het in gevaar brengen van de realisatie van de strategische doelstellingen.

De regering bepaalt op welke wijze het centrum over deze aanvullende opdrachten rapporteert.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Relatie tussen de centra en de leerlingen en hun ouders

Artikel 27

Het centrum respecteert te allen tijde de rechten van het kind, zoals opgesomd in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij het instemmingsdecreet van 15 mei 1991.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

§ 1. Als een school vraagt aan het centrum om een leerling te begeleiden, beperkt het centrum zich, onverminderd de toepassing van artikel 27, tot een aanbod tot begeleiding. Het centrum zet in dit geval de begeleiding slechts voort als de leerling vanaf 14 jaar of de ouders van de leerling jonger dan 14 jaar hiermee instemmen.

§ 2. Een instemming van de betrokken leerling of zijn ouders is niet vereist als de begeleiding betrekking heeft op leerlichtproblemen van een leer-

plichtige jongere in het kader van de wettelijke opdracht van de overheid inzake leerlichtcontrole. Als de betrokken leerling of zijn ouders niet ingaan op de initiatieven van het centrum, meldt het centrum dit aan de door de Vlaamse regering aangeduide instantie.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Strackx en Huybrechts dat luidt als volgt :

In § 1 de tweede zin vervangen door wat volgt :

"Het centrum zet in dit geval de begeleiding slechts voort als de ouders van de leerling hiermee instemmen."

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden ;
94 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges

Voorzitter

Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dufaux Peter
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc

Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Dehandschutter Lieven
 Lauwers Herman
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 28 aangenomen.

Voorzitter

Artikel 29

§ 1. Als een leerling van school verandert, behoudt het centrum zijn bevoegdheid en verantwoordelijkheid ten aanzien van die leerling tot de leerling is ingeschreven in een school die door een ander centrum wordt bediend.

§ 2. Als een leerling voor een bepaalde periode niet ingeschreven is in de school, behoudt het centrum zijn bevoegdheid en verantwoordelijkheid ten aanzien van die leerling tot het einde van de periode van niet-inschrijving.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

§ 1. De ouders en de leerlingen verlenen, overeenkomstig artikel 9, § 2, eerste lid, 1°, hun medewerking aan de algemene en gerichte consulten en aan de profylactische maatregelen.

§ 2. De ouders of de leerling vanaf 14 jaar kunnen zich verzetten tegen het uitvoeren van een algemeen of gericht consult door een bepaalde arts van het centrum. In dit geval wordt het consult uitgevoerd door ofwel een andere arts van hetzelfde centrum ofwel door een arts van een centrum naar keuze, ofwel door een arts die niet tot een centrum behoort, maar wel in het bezit is van het hiertoe door de regering bepaalde bekwaamheidsbewijs.

§ 3. Indien het algemeen of het gericht consult niet wordt uitgevoerd door een arts van het centrum dat de school begeleidt, bezorgt de arts van het ander centrum of de arts die niet tot een centrum behoort, de bevindingen aan een arts van het centrum waarbij de school is aangesloten.

§ 4. De regering bepaalt de wijze waarop het verzet, bedoeld in § 2, wordt aangetekend, welke gegevens door het gekozen centrum moeten worden bezorgd aan het centrum dat de leerling begeleidt en binnen welke termijn dit gebeurt. De kosten voor een consult dat niet wordt uitgevoerd door een arts van het centrum, zijn ten laste van de betrokkene.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

De ouders en de leerplichtige leerlingen verlenen overeenkomstig artikel 9, § 2, eerste lid, 2°, hun medewerking aan de begeleidingsinitiatieven van het centrum in het kader van de leerplichtcontrole.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement van mevrouw Vanderpoorten en de heren Van Dijck en Sannen tot invoeging van een nieuw artikel 31bis dat luidt als volgt :

"Artikel 31bis

Het overeenkomstig artikel 2, 3° bepaalde bestuur kan de leerlingen van de scholen die met het centrum samenwerken horen met betrekking tot de werking. De dialoog met de leerlingen is verplicht indien minstens 1/4 van de leerlingen van de betrokken school dit vragen."

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
37 leden hebben ja geantwoord ;
78 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeys Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Dehandschutter Lieven
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques

Voorzitter

Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dufaux Peter
 Dumez Paul
 Goos Johnny

Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 31bis is niet aangenomen.

Voorzitter

HOOFDSTUK V

Samenwerking tussen centra en scholen

AFDELING 1

Rechten en plichten

Artikel 32

De school heeft de plicht om haar volledige medewerking te verlenen aan de organisatie en de uitvoering van algemene en gerichte consulten, de profylactische maatregelen en het vaccinatiebeleid en aan de begeleidingsinitiatieven van het centrum inzake leerplichtcontrole. Het centrum heeft de plicht om met de schoolorganisatie rekening te houden. De regering kan daarvoor nadere regels vaststellen.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

De school heeft de plicht om de ouders, de leerlingen en haar personeel te informeren over het centrum waarmee ze samenwerkt. Het centrum heeft het recht om in overleg met de school, in en via de school vrij informatie te verspreiden over zijn werking aan leerlingen, ouders en schoolpersoneel.

– *Aangenomen.*

Artikel 34

Het centrum heeft het recht om in de school besprekingen en overleg over de leerlingen, leerlingenbegeleiding, zorgverbreding en preventieve acties of projecten die betrekking hebben op het begeleidingsaanbod bedoeld in artikel 17, bij te wonen.

Het centrum heeft de plicht om de school deskundige ondersteuning over die onderwerpen te geven.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

Het centrum heeft recht om op de school aanwezig te zijn. Het centrum heeft de plicht om in de scho-

len met preferentiegroepen optimaal aanwezig te zijn. De school en het centrum maken hierover afspraken in functie van de te bereiken effecten.

De school heeft recht op begeleiding door het centrum.

– *Aangenomen.*

Artikel 36

Het centrum heeft recht op de relevante informatie die over de leerlingen in de school aanwezig is en de school heeft recht op de relevante informatie over de leerlingen in begeleiding. Ze houden allebei bij het doorgeven en het gebruik van deze informatie rekening met de geldende regels inzake het beroepsgeheim, de deontologie en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

Het centrum heeft de plicht om het pedagogisch project van de school te respecteren.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Beleidsplan of beleidscontract

Artikel 38

§ 1. De school en het centrum stellen een gezamenlijk beleidsplan op als ze tot hetzelfde bestuur behoren of een gezamenlijk beleidscontract in het andere geval, dat de samenwerking regelt voor de duur van drie jaar.

§ 2. Desgevallend deelt de school tegen uiterlijk 1 september van het schooljaar waarop het beleidsplan of het beleidscontract ten einde loopt, aan het centrum mee dat de samenwerking wordt stopgezet met ingang van het daaropvolgende schooljaar.

§ 3. In afwijking van § § 1 en 2, kan een school het beleidsplan of beleidscontract met het centrum opzeggen in de volgende gevallen :

– indien de school van onderwijsnet verandert ;

Voorzitter

- indien de school van het gemeenschapsonderwijs van scholengroep verandert ;
- indien de school voor secundair onderwijs toetreedt tot een scholengemeenschap of tot een andere scholengemeenschap .

Het beleidscontract of beleidsplan met het nieuwe centrum kan voor de duur van minder dan drie jaar worden gesloten teneinde de driejaarlijkse termijn bedoeld in § 1, te respecteren.

§ 4. Indien een scholengemeenschap gevormd wordt op een ander moment dan de driejaarlijkse termijn voor het sluiten van beleidsplannen of beleidscontracten, kunnen de centra die de scholen van de scholengemeenschap begeleiden, een tijdelijk samenwerkingsverband aangaan tot het einde van de driejaarlijkse periode bedoeld in § 1.

Dit samenwerkingsverband wordt voor de toepassing van artikel 71, 2° van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, beschouwd als één centrum voor leerlingenbegeleiding.

§ 5. In afwijking van § 1 kan de bevoegde instantie van elke erkende vorming beleidscontracten sluiten met maximum drie centra, waarvan maximum één contract per centrumnet. In dat geval behoren deze drie centra tot een verschillend centrumnet.

– *Aangenomen.*

Artikel 39

Het beleidsplan of beleidscontract vermeldt minstens :

- 1° de wijze waarop het centrum en de school de rechten en plichten, vermeld in afdeling 1 invullen ;
- 2° de concrete samenwerking tussen school en centrum waarbij de doelstellingen en de werkwijze van beide aan bod komen ;
- 3° de elementen van het verzekerd aanbod waarop de school niet zal ingaan ;
- 4° de wijze waarop het centrum de informatie die het verzameld heeft bij de uitvoering van zijn

opdracht en die relevant is voor de algemene werking van de school, aan de school bezorgt ;

- 5° de wijze waarop de school en het centrum elkaar informatie bezorgen die relevant is voor de werking ;
- 6° de wijze waarop de pedagogische begeleidingsdienst betrokken wordt bij de samenwerking tussen de school en het centrum ;
- 7° de wijze waarop het centrum en de school elkaar informeren over hun nascholingsbeleid ;
- 8° de wijze waarop het beleidsplan of beleidscontract door beide partijen wordt geëvalueerd en de wijze waarop het wordt bijgestuurd.

Als de school niet ingaat op elementen van het verzekerd aanbod, wordt de motivering hiervan opgenomen als bijlage bij het beleidsplan of het beleidscontract.

– *Aangenomen.*

Artikel 40

De inspectie van de centra gaat na of het beleidsplan of beleidscontract de elementen bevat die in artikel 39 worden vermeld.

Het beleidsplan of beleidscontract is een onderdeel van de doorlichting van de school en van het centrum. Bij een doorlichting van een centrum wordt het beleidsplan of beleidscontract ter beschikking gesteld van de visitatiecommissie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Financierings- of subsidiëringsvoorwaarden van de centra

AFDELING 1

Financierings- of subsidiëringsvoorwaarden van de centra

Artikel 41

Zonder afbreuk te doen aan de specifieke voorwaarden die gesteld zijn voor het verkrijgen van

Voorzitter

Artikel 42

salarissen, een werkingsbudget of investeringsmiddelen, verkrijgt een bestuur financiering of subsidiëring voor elk centrum dat :

- 1° georganiseerd is onder de verantwoordelijkheid van een bestuur ;
- 2° gevestigd is in gebouwen en lokalen die aan de voorwaarden inzake hygiëne, veiligheid en woonbaarheid voldoen ;
- 3° beschikt over een infrastructuur en uitrusting waardoor de taken kwaliteitsvol uitgevoerd kunnen worden en de reglementering op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer nageleefd kan worden ;
- 4° de bepalingen naleeft met betrekking tot de onderwijstaal en taalkennis van het personeel zoals bepaald in de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs en in de wet van 20 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken ;
- 5° zijn werkgebied meedeelt aan het departement ;
- 6° de controle van de inspectie mogelijk maakt ;
- 7° de reglementering inzake openingstijden en -periodes zoals bedoeld in artikel 14 in acht neemt ;
- 8° de opdrachten uitvoert zoals bepaald in hoofdstuk II en hoofdstuk III ;
- 9° samen met de scholen die het begeleidt een beleidsplan of beleidscontract opstelt, overeenkomstig de regels bepaald in hoofdstuk V, afdeling 2 ;
- 10° een kwaliteitsbeleid voert overeenkomstig de regels bepaald in hoofdstuk XI ;
- 11° een aanwijsbaar multidisciplinair team voor de begeleiding van scholen en leerlingen uit het buitengewoon onderwijs heeft als het centrum scholen voor buitengewoon onderwijs begeleidt ;
- 12° voldoet aan de programmatie- en rationalisatienormen zoals bepaald in hoofdstuk VII.

– *Aangenomen.*

De opname in de financiering of subsidiëring gebeurt door de regering, die de procedure daartoe vastlegt.

– *Aangenomen.*

Artikel 43

§ 1. De regering kan de financiering of subsidiëring van een centrum stopzetten na advies van de inspectie wanneer aan één of meer voorwaarden van artikel 41, 1° tot en met 11°, niet meer volledig voldaan is tenzij het bestuur kan aantonen dat deze voorwaarden binnen een termijn overeengekomen met de regering opnieuw vervuld zullen zijn. In voorkomend geval wordt de financiering of subsidiëring geheel of gedeeltelijk ingehouden tot wanneer de voorwaarden opnieuw vervuld zijn.

§ 2. De regering bepaalt voorwaarden en de procedure voor de opheffing van de financiering of subsidiëring voor de gevallen bedoeld in § 1. Die procedure waarborgt de rechten van de verdediging.

§ 3. Indien de financiering of subsidiëring van een centrum wordt stopgezet ingevolge de toepassing van § 1, mag gedurende drie jaar vanaf de betekening van de stopzetting in de plaats van dit centrum geen nieuw centrum worden gefinancierd of gesubsidieerd. In die periode worden de scholen die door dat centrum werden bediend, verder bediend door één of meer naburige centra. De regering kan maatregelen treffen om de continuïteit van de begeleiding van de leerlingen te verzekeren.

– *Aangenomen.*

Artikel 44

Een bestuur verliest de financiering of subsidiëring van zijn centra die niet meer voldoen aan de voorwaarden bedoeld in artikel 41, 12°.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Financiering of subsidiëring van de centra

Voorzitter

ONDERAFDELING A

Algemene bepalingen

Artikel 45

Elk bestuur draagt de kosten van en de financiële verantwoordelijkheid voor de organisatie van de centra en de werking van zijn centra. Voor centra die aan de voorwaarden voldoen, bedoeld in artikel 41, komt de Gemeenschap financieel tussenbeide, voor het gemeenschapsonderwijs door een financiering, en voor het gesubsidieerd onderwijs door een subsidiëring, in de vorm van :

- 1° salarissen ;
- 2° een werkingsbudget ;
- 3° investeringsmiddelen.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B

Aanneming van werken, leveringen en diensten

Artikel 46

Een bestuur moet een overeenkomst sluiten volgens de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten indien het werken, leveringen of diensten laat uitvoeren die geheel of gedeeltelijk betaald worden met middelen uit de dotatie van het gemeenschapsonderwijs, met het werkingsbudget ter beschikking gesteld van gesubsidieerde centra of met middelen ter beschikking gesteld door de DIGO.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING C

Salarisfinanciering of -subsidiëring

Artikel 47

§ 1. Een bestuur ontvangt voor zijn personeelsleden die tot de categorieën technisch en administra-

tief personeel behoren een salaris indien de personeelsleden voldoen aan de voorwaarden bedoeld in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs of in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

§ 2. Het departement betaalt maandelijks de salarissen rechtstreeks aan de betrokken personeelsleden.

– *Aangenomen.*

Artikel 48

§ 1. De regering bepaalt voor de verschillende ambten de vereiste bekwaamheidsbewijzen.

§ 2. Onverminderd § 1 en de bepalingen terzake opgenomen in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs of in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, dient de directeur van een centrum te beschikken over ervaring inzake leerlingenbegeleiding en dient hij houder te zijn van een ten minste een diploma van het hoger onderwijs van twee cycli, aangevuld met een specifieke vorming inzake leidinggeven, erkend door de regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 49

De regering bepaalt de wijze waarop een aanvraag tot salarisfinanciering of -subsidiëring plaatsvindt en bepaalt het salaris voor de gefinancierde of gesubsidieerde ambten.

De salarisschaal voor eenzelfde ambt is dezelfde in alle centra.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

ONDERAFDELING D

De werkingsbudgetten

Artikel 50

Ieder schooljaar ontvangt het bestuur een werkingsbudget dat het moet aanwenden voor de werking en de uitrusting van zijn centra.

Bij de aanwending van het werkingsbudget moet ieder bestuur rekening houden met een gelijke behandeling van al zijn gefinancierde of gesubsidieerde centra.

– *Aangenomen.*

Artikel 51

De regering bepaalt de wijze waarop het bestuur de aanvraag tot werkingsbudget moet indienen.

– *Aangenomen.*

Artikel 52

Ieder bestuur van een gesubsidieerd centrum moet aan het departement verantwoording afleggen over het gebruik van zijn werkingsbudget.

– *Aangenomen.*

Artikel 53

§ 1. Het werkingsbudget van de gefinancierde en de gesubsidieerde centra wordt vastgesteld op 533.000.000 frank. Dit bedrag wordt als volgt verdeeld :

1° voor de tijdelijke stuurgroep (tot en met 31 augustus 2003) : 2.000.000 frank per jaar ;

2° voor de permanente ondersteuning : 100.000 frank per omkaderingsgewicht per jaar ;

3° voor de extra-omkaderingsgewichten : 100.000 frank per omkaderingsgewicht per jaar ;

4° voor de boventallige klerken bedoeld in artikel 187 : 100.000 frank per omkaderingsgewicht per jaar ;

5° voor de lineaire omkaderingsgewichten : het totaal bedrag verminderd met de som van de bedragen vermeld in de punten 1 tot en met 4, evenredig te verdelen per lineair omkaderingsgewicht.

§ 2. Het werkingsbudget en de bedragen bestemd voor de tijdelijke stuurgroep, voor de omkaderingsgewichten verbonden aan de permanente ondersteuning, voor de extra-omkaderingsgewichten en voor de omkaderingsgewichten verbonden aan de boventallige klerken, bedoeld in § 1, worden jaarlijks als volgt geïndexeerd :

$$B \times ((0,4x(c1/c0)) + 0,6x(lk1/lk0))$$

waarbij :

1° B gelijk is aan het bedoelde bedrag voor het begrotingsjaar 1998, zoals bepaald in § 1 ;

2° $c1/c0$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het lopende begrotingsjaar en de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 1998 ;

3° $lk1/lk0$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het lopende begrotingsjaar en de geraamde index van de eenheidskosten op het einde van het begrotingsjaar 1998.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

Het werkingsbudget van de gefinancierde centra vormt een onderdeel van de werkingsmiddelen toegekend aan het gemeenschapsonderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 55

De werkingsbudgetten voor de gesubsidieerde centra worden tijdens het lopend schooljaar in twee delen uitbetaald.

Voorzitter

Een voorschot van 50 % wordt uitbetaald in de loop van de maand januari. Het saldo wordt uitbetaald in de loop van de maand juni.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING E

De investeringsmiddelen

Artikel 56

De besturen van de centra kunnen voor elk van hun centra een beroep doen op de door de Gemeenschap aan het gemeenschapsonderwijs voor de gefinancierde centra of aan de DIGO voor de gesubsidieerde centra toegekende investeringsmiddelen voorzover :

- 1° het centrum voldoet aan de subsidiërings- of financieringsvoorwaarden, bedoeld in artikel 41 ;
- 2° de behoefte aan nieuwbouw , verbouwing of uitbreiding is aangetoond, en er binnen een bepaalde gebiedsomschrijving geen bestaande gebouwen of voorzieningen beschikbaar zijn die geheel of gedeeltelijk door de Gemeenschap zijn gefinancierd of gesubsidieerd ;
- 3° de werken beantwoorden aan de door de regering vastgestelde fysische en financiële normen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

Programmatie en rationalisatie

AFDELING 1

Het werkgebied

Artikel 57

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en van hoofdstuk VIII is de administratieve zetel van een school bepalend voor de gemeente waar de school gevestigd is.

– *Aangenomen.*

Artikel 58

§ 1. Een werkgebied of gemeenschappelijk werkgebied is een geografische omschrijving van aan elkaar grenzende gemeenten. Een werkgebied wordt voor drie jaar vastgelegd. De regering kan nadere regels opstellen voor het bepalen van het werkgebied.

§ 2. Voor het vaststellen van werkgebieden wordt geen rekening gehouden met scholen voor buitengewoon onderwijs, centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs en erkende vormingen.

§ 3. Als een centrum, als enig centrum van zijn centrumnet, scholen begeleidt in een gemeente, behoort deze gemeente tot zijn werkgebied.

§ 4. Teneinde te komen tot een geografisch aaneensluitend geheel, vult het centrum zijn werkgebied aan met gemeenten waar geen scholen worden begeleid door centra die tot zijn centrumnet behoren.

§ 5. Als meer centra die behoren tot hetzelfde centrumnet, scholen begeleiden in een gemeente, hebben zij een gemeenschappelijk werkgebied, dat bestaat uit alle gemeenten waar zij scholen begeleiden aangevuld met de gemeenten bedoeld in § 4.

In een gemeenschappelijk werkgebied kunnen ten hoogste vijf centra van hetzelfde centrumnet worden opgericht, voor zover voldaan is aan de rationalisatie- en programmatieregels.

§ 6. Als een centrum scholen voor buitengewoon onderwijs, centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs en erkende vormingen begeleidt, kunnen deze, afhankelijk van de gemeente waar zij gelegen zijn, behoren tot het werkgebied of het gemeenschappelijk werkgebied van het centrum. Een centrum kan ook scholen voor buitengewoon onderwijs, voor deeltijds beroepssecundair onderwijs en erkende vormingen, begeleiden die buiten zijn werkgebied gelegen zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 59

§ 1. In afwijking van artikel 58, kunnen centra scholen, andere dan deze bedoeld in artikel 58, § 6, bui-

Voorzitter

ten hun werkgebied, begeleiden, nadat de bemiddelingscommissie, bedoeld in § 2, heeft vastgesteld dat een overeenkomst tussen de school en de centra tot wier werkgebied de school behoort, niet kan worden gesloten.

§ 2. De bemiddelingscommissie bestaat uit :

- de algemeen inspecteur-generaal van de onderwijsinspectie die voorzitter is ;
- twee leden van de onderwijsinspectie en twee leden van de inspectie van de centra, aangeduid door de inspectieraad.

Zij wordt aangevuld met twee vertegenwoordigers van de betrokken centrumnetten en twee vertegenwoordigers van het betrokken onderwijsnet. Deze leden hebben een raadgevende stem.

De regering bepaalt de werking van deze commissie en stelt de bemiddelingsprocedure vast.

§ 3. De leerlingen van de school bedoeld in § 1, worden voor de toepassing van de rationalisatie- en programmatieregels niet in aanmerking genomen. Het leerlingenaantal van de scholen bedoeld in § 1, wordt voor de toepassing van artikel 70, gehalveerd.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Programmatie

ONDERAFDELING A

Oprichting van centra

Artikel 60

Om de drie jaar kan een nieuw centrum per 1 september in de financierings- of subsidieregeling worden opgenomen, op voorwaarde dat de scholen die met dit centrum een beleidsplan of beleidscontract hebben, in het voorgaande schooljaar op de eerste schooldag van februari gezamenlijk een leerlingenaantal hebben waardoor voor het centrum de programmatienorm bereikt wordt.

De programmatienormen gelden per werkgebied en in voorkomend geval, per gemeenschappelijk werkgebied.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B

Fusies

Artikel 61

Om de drie jaar kan elk centrum met één of meer andere centra fuseren.

Een fusie van centra heeft uitwerking op 1 september. Het centrum door fusie ontstaan wordt niet als een nieuwe oprichting beschouwd. De programmatienormen zijn niet van toepassing.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING C

Programmatienormen

Artikel 62

Een centrum waarvan het werkgebied niet gemeenschappelijk is met een ander centrum van hetzelfde centrumnet, kan opgericht worden als het scholen begeleidt die samen aanleiding geven tot een gewogen leerlingenaantal van ten minste 20.000.

– *Aangenomen.*

Artikel 63

In een gemeenschappelijk werkgebied kunnen twee centra van hetzelfde centrumnet worden opgericht als de twee centra samen scholen begeleiden die na toepassing van artikel 69 aanleiding geven tot een gewogen leerlingenaantal van ten minste 40.000.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 64

In een gemeenschappelijk werkgebied kunnen drie, vier en vijf centra van hetzelfde centrumnet worden opgericht als deze centra samen scholen begeleiden die na toepassing van artikel 69 aanleiding geven tot een gewogen leerlingenaantal van respectievelijk ten minste 60.000, 80.000 en 100.000.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Rationalisatie

Artikel 65

Om gefinancierd of gesubsidieerd te blijven, moet het gewogen leerlingenaantal van een centrum om de drie jaar, geteld op de eerste schooldag van februari van het laatste schooljaar binnen de driejaarlijkse termijn, de rationalisatienorm bereiken. Als dit niet het geval is, wordt het centrum vanaf 1 september van het daarop volgende schooljaar niet langer gefinancierd of gesubsidieerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 66

De rationalisatienorm wordt vastgesteld op 11.000 gewogen leerlingen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Personeelsformatie

AFDELING 1

Omkaderingsgewicht van het centrum

Artikel 67

Het aantal gefinancierde of gesubsidieerde betrekkingen binnen een centrum is afhankelijk van een

aan het centrum toegekend omkaderingsgewicht dat om de drie jaar wordt vastgesteld op basis van :

- 1° het gewogen leerlingenaantal van het centrum ;
- 2° de taakbelasting, zoals beïnvloed door de aanwezigheid van kansarme leerlingen en de densiteit.

Het omkaderingsgewicht wordt voor het eerst vastgesteld voor het schooljaar 2000 – 2001.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Gewogen leerlingenaantal

Artikel 68

Onverminderd de toepassing van artikel 59, § 3, is het gewogen leerlingenaantal van een centrum om de drie jaar gelijk aan het aantal regelmatige leerlingen in de scholen begeleid door het centrum, geteld op de eerste schooldag van februari van het voorgaande schooljaar, vermenigvuldigd met de overeenkomstige coëfficiënt, bedoeld in artikel 69.

– *Aangenomen.*

Artikel 69

§ 1. Voor de weging van de leerlingen gelden de volgende coëfficiënten :

- 1° de leerlingen van het buitengewoon onderwijs, van het geïntegreerd onderwijs, van het deeltijds secundair beroepsonderwijs en de deelnemers aan de erkende vormingen worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 7 ;
- 2° de leerlingen van het eerste leerjaar B en van het beroepsvoorbereidend leerjaar, van de tweede en derde graad van het beroepsonderwijs en de anderstalige nieuwkomers in het basis- en het secundair onderwijs worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 4 ;
- 3° de leerlingen van het kleuteronderwijs en van het lager onderwijs worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 2 ;

Voorzitter

4° de leerlingen van de eerste graad van het secundair onderwijs, met uitzondering van het eerste leerjaar B en het beroepsvoorbereidend leerjaar en de leerlingen van het kunst- en technisch secundair onderwijs worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 1,5 ;

5° de overige leerlingen van het secundair onderwijs worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 1.

§ 2. Een leerling die een erkende vorming volgt, behoort tot het centrum waaronder die erkende vorming valt en dat bovendien tot hetzelfde centrum behoort als het centrum dat instond voor de begeleiding toen de leerling voltijds of deeltijds onderwijs volgde.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3**Normen voor het omkaderingsgewicht per aantal gewogen leerlingen****Artikel 70**

§ 1. Het omkaderingsgewicht op basis van het gewogen leerlingenaantal van een centrum wordt als volgt bepaald :

$$o = l/n$$

en

$$n = L/\sum o$$

waarbij :

1° o = omkaderingsgewicht op basis van het gewogen leerlingenaantal van het centrum ;

2° l = gewogen leerlingenaantal ;

3° n = gewogen leerlingenaantal per eenheid omkaderingsgewicht ;

4° L = totaal gewogen leerlingenaantal van alle centra ;

5° $\sum o$ = totaal aantal lineair te verdelen omkaderingsgewichten ;

§ 2. Het totaal aantal lineair te verdelen omkaderingsgewichten, $\sum o$, wordt berekend als volgt :

$$\sum o = OG - \sum \text{art72} - KL - ST - PO$$

waarbij :

OG = 2630, zijnde het totaal aantal omkaderingsgewichten te verdelen overeenkomstig de bepalingen van dit decreet ;

$\sum \text{art72}$ = de 300 extra-omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 71 ;

KL = de omkaderingsgewichten die aan de centra van het gemeenschapsonderwijs uitdovend worden toegewezen voor het aanwenden van de boventallige klerken bedoeld in artikel 187 ;

ST = de 18 omkaderingsgewichten die tot en met 31 augustus 2003 worden aangewend voor de personeelsleden werkzaam in de tijdelijke stuurgroep bedoeld in artikel 199 en die vanaf 1 september 2003 worden toegezien aan de permanente ondersteuningscellen of de pedagogische begeleidingsdiensten ;

PO = de omkaderingsgewichten die worden aangewend voor de permanente en netgebonden ondersteuning van de centra, bedoeld in artikel 89.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4**Extra omkaderingsgewichten****Artikel 71**

§ 1. Ter compensatie van de taakbelasting, bedoeld in artikel 67, 2°, worden 300 extra omkaderingsseenheden aan de centra toegewezen.

§ 2. Een omkaderingsgewicht van 100 wordt verdeeld over de centra die leerlingen begeleiden die ingeschreven zijn in scholen gelegen in één van de SIF+gemeenten, bedoeld in het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds.

Van dat omkaderingsgewicht krijgt elk van die centra een gedeelte dat evenredig is met het aandeel van de door hem begeleide leerlingen in die

Voorzitter

gemeenten, vermenigvuldigd met het bedrag per inwoner in het Sociaal Impulsfonds.

§ 3. Een omkaderingsgewicht van 20 wordt verdeeld over de centra die leerlingen begeleiden die ingeschreven zijn in scholen gelegen in het Tweetaalig Gebied Brussel-Hoofdstad, a rato van het aantal leerlingen dat zij daar begeleiden.

§ 4. Een omkaderingsgewicht van 180 wordt verdeeld over de centra gelegen in het Vlaamse Gewest met de laagste densiteit. De densiteit van een centrum wordt als volgt bepaald :

$$d=l/k,$$

waarbij,

d = de densiteit ;

l = het leerlingenaantal van het centrum, met uitzondering van het leerlingenaantal van de scholen buiten het werkgebied ;

k = de som van de oppervlakten van die gemeenten binnen het werkgebied met uitzondering van die gemeenten waarin het centrum geen enkele school begeleidt. De centra met een gemeenschappelijk werkgebied komen niet in aanmerking voor extra omkaderingsgewichten op basis van densiteit.

De 180 omkaderingsgewichten worden, tot uitputting van deze gewichten, als volgt verdeeld :

1° de 10 centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 40% boven hun lineair berekend omkaderingsgewicht, met een maximum van 7 extra-omkaderingsgewichten ;

2° de volgende 9 centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 35% boven hun lineair berekend omkaderingsgewicht, met een maximum van 6 extra-omkaderingsgewichten ;

3° de volgende 8 centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 30% boven hun lineair berekend omkaderingsgewicht, met een maximum van 5 extra-omkaderingsgewichten ;

4° de volgende 7 centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 25% boven hun lineair berekend omkaderingsge-

wicht, met een maximum van 4 extra-omkaderingsgewichten ;

5° de volgende 6 centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 20% boven hun lineair berekend omkaderingsgewicht, met een maximum van 3 extra-omkaderingsgewichten ;

6° de volgende 5 centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 15% boven hun lineair berekend omkaderingsgewicht, met een maximum van 2 extra-omkaderingsgewichten ;

7° de volgende centra met de laagste densiteit krijgen een extra-omkaderingsgewicht van 10% boven hun lineair berekend omkaderingsgewicht, met een maximum van 1 extra-omkaderingsgewicht.

– *Aangenomen.*

AFDELING 5**De personeelsformatie****Artikel 72**

Op basis van het omkaderingsgewicht, stelt het bestuur, na onderhandeling in het lokaal comité, de personeelsformatie van het centrum vast voor de volgende drie schooljaren

Het omkaderingsgewicht wordt in eerste instantie aangewend voor betrekkingen van de basisformatie. Het kan extra worden aangewend voor betrekkingen van de aanvullende formatie en voor coördinatiefuncties.

De som van de gewichten van de toegekende ambten of van de coördinatiefuncties, bedoeld in artikel 73 en 76, mag niet meer bedragen dan het omkaderingsgewicht van het centrum, bedoeld in artikel 67, rekening houdend met de overgedragen omkaderingsgewichten bedoeld in de artikelen 90 en 92.

– *Aangenomen.*

Artikel 73

§ 1. De personeelsformatie van een centrum bestaat uit een basisformatie als bedoeld in artikel

Voorzitter

74 en in voorkomend geval uit een aanvullende formatie. Ze wordt uitsluitend samengesteld uit de volgende wervingsambten :

- 1° arts ;
- 2° consulent ;
- 3° psycho-pedagogische consulent ;
- 4° administratief werker ;
- 5° maatschappelijk werker ;
- 6° paramedisch werker ;
- 7° psycho-pedagogisch werker ;
- 8° medewerker

en uit het bevorderingsambt van directeur dat bij mandaat wordt toegewezen.

§ 2. De wervingsambten bedoeld in § 1, 1°, 2°, 3°, 5°, 6° en 7°, en het bevorderingsambt van directeur behoren tot de personeelscategorie van het technisch personeel.

De wervingsambten bedoeld in § 1, 4° en 8°, behoren tot de personeelscategorie van het administratief personeel.

– *Aangenomen.*

Artikel 74

De basisformatie bestaat uit volgende mandaten en wervingsambten :

- 1° 1 volledige betrekking van arts ;
- 2° 1 volledige betrekking van directeur ;
- 3° 2 volledige betrekkingen van maatschappelijk werker ;
- 4° 2 volledige betrekkingen van paramedisch werker ;
- 5° 2 volledige betrekkingen van psycho-pedagogisch consulent ;
- 6° 1 volledige betrekking van administratief werker of van medewerker.

– *Aangenomen.*

Artikel 75

De aanvullende formatie kan alle wervingsambten bevatten.

– *Aangenomen.*

Artikel 76

Een personeelslid kan een coördinatiefunctie krijgen. Het omkaderingsgewicht voor een coördinatiefunctie is 0,2. Als een directeur of arts wordt belast met coördinatie, wordt het omkaderingsgewicht voor de coördinatiefunctie niet toegepast.

– *Aangenomen.*

Artikel 77

Het omkaderingsgewicht per ambt is :

1° arts	1,6
2° directeur	1,6
3° consulent	1,3
4° psycho-pedagogische consulent	1,3
5° administratief werker	1
6° maatschappelijk werker	1
7° paramedisch werker	1
8° psycho-pedagogisch werker	1
9° medewerker	0,7.

– *Aangenomen.*

Artikel 78

§ 1. Elke betrekking kan worden georganiseerd voor 50 %, 60 %, 80 % of 100 %. Het mandaat van directeur wordt georganiseerd voor 100 %.

De arbeidstijd voor een voltijdse betrekking bedraagt 38 uur per week.

Indien een betrekking deeltijds wordt georganiseerd, wordt het omkaderingsgewicht van de betrekking vermenigvuldigd met de breuk van de arbeidstijd.

§ 2. In afwijking van § 1, kan een betrekking in een centrum worden georganiseerd voor minder dan 50 % op voorwaarde dat het betrokken personeelslid tewerkgesteld is in twee centra, of in een centrum en in het onderwijs, en voor zover het aldus

Voorzitter

een totale tewerkstellingstijd bereikt van tenminste 50 %.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden de regionale ondersteuningscellen en de permanente ondersteuningscel als een centrum beschouwd.

§ 3. In afwijking van de §§ 1 en 2, kan een personeelslid als tijdelijk vervanger van een titularis, worden tewerkgesteld voor een tewerkstellingstijd kleiner dan 50 %.

– *Aangenomen.*

AFDELING 6

Personeel voor rekening van het werkingsbudget

Artikel 79

Het bestuur kan voor rekening van het werkingsbudget, bedoeld in artikel 50, of met andere inkomsten personeel in dienst nemen.

Het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zijn op deze personeelsleden niet van toepassing.

– *Aangenomen.*

AFDELING 7

Vakantie van het personeel van de centra

Artikel 80

Het personeel van de centra is met vakantie op de dagen dat het centrum gesloten is.

– *Aangenomen.*

Artikel 81

Onverminderd artikel 80, heeft het personeel recht op 23 werkdagen vakantie.

Deze vakantiedagen moeten worden opgenomen tijdens de schoolvakanties, met uitzondering van zeven werkdagen die buiten de schoolvakanties, behalve in de maand juni, kunnen worden opgenomen.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement van mevrouw Vanderpoorten en de heren Van Dijck en Sannen tot invoeging van een nieuw artikel 81bis dat luidt als volgt :

" AFDELING 8

Artikel 81bis

De Vlaamse regering werkt, naar analogie met de in uitvoering van het decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs voorziene uitstapregeling voor het personeel, een specifieke uitstapregeling uit voor de personeelsformatie van de centra. "

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
52 leden hebben ja geantwoord ;
63 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel

Voorzitter

De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Dehandschutter Lieven
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter

De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dufaux Peter
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 81bis is niet aangenomen.

Voorzitter

HOOFDSTUK IX

Tijdelijke projecten

Artikel 82

De regering kan tijdelijke projecten aanbieden waarop centra van alle centrumnetten kunnen ingaan.

Ze omschrijft deze projecten, bepaalt de tijdsduur ervan en bepaalt onder welke voorwaarden centra kunnen deelnemen aan de projecten.

– *Aangenomen.*

Artikel 83

§ 1. Afhankelijk van de beschikbare begrotingskredieten kunnen aan centra die deelnemen aan de projecten een aanvullend omkaderingsgewicht en/of extra middelen worden toegekend.

§ 2. Het aanvullend omkaderingsgewicht en/of extra middelen worden toegekend binnen een schooljaar en dienen aangewend te worden zoals door de regering bepaald.

§ 3. De personeelsleden die fungeren op basis van het aanvullend omkaderingsgewicht worden tijdelijk aangesteld, nl. voor de duur van het project.

Deze personeelsleden kunnen ook ingezet worden om vastbenoemden of andere tijdelijken te vervangen, indien de laatstgenoemden het project uitvoeren.

Het bestuur kan in geen geval personeelsleden een vaste aanstelling geven op basis van het aanvullend omkaderingsgewicht

– *Aangenomen.*

Artikel 84

§ 1. De inspectie evalueert ten minste jaarlijks de lopende projecten en formuleert de resultaten daarvan in een advies aan de regering. De regering beslist op basis van het advies over de voortgang of beëindiging van de projecten.

§ 2. De verlenging van een tijdelijk project dat reeds drie jaar duurt kan alleen gebeuren na een gemotiveerde mededeling aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Samenwerking

AFDELING 1

Regionale ondersteuningscel

Artikel 85

Om specifieke deskundigheid maximaal aan te wenden, kunnen twee of meer centra een regionale ondersteuningscel oprichten.

– *Aangenomen.*

Artikel 86

§ 1. Maximaal tien procent van het omkaderingsgewicht van de betrokken centra bedoeld in de artikelen 70 en 71, kunnen worden toegewezen aan een regionale ondersteuningscel. De personeelsleden die fungeren in een regionale ondersteuningscel blijven administratief verbonden aan hun centrum. Jaarlijks meldt ieder centrum op de door de regering te bepalen wijze welke personeelsleden zijn toegewezen aan welke regionale ondersteuningscel.

Elk centrum kan eveneens het overeenstemmende werkingsbudget geheel of gedeeltelijk overdragen aan de regionale ondersteuningscel.

§ 2. De toepassing van § 1 mag er niet toe leiden dat een centrum zijn basisformatie bedoeld in artikel 74 niet meer kan realiseren.

– *Aangenomen.*

Artikel 87

De regering maakt jaarlijks de lijst van alle regionale ondersteuningscellen bekend. Bij de doorlich-

Voorzitter

ting van een centrum wordt ook de regionale ondersteuningscel die het mee heeft opgericht, betrokken.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Net- en discipline-overstijgende wetenschappelijke samenwerking

Artikel 88

De regering stelt jaarlijks maximaal 20 miljoen frank ter beschikking voor wetenschappelijke en netoverstijgende samenwerking. Met netoverstijgend wordt bedoeld dat de drie netten, bedoeld in artikel 2, 6° samenwerken.

Minimum 40 percent van dit bedrag wordt gereserveerd voor permanente en multidisciplinaire ondersteuning van de centra. De regering stelt deze middelen via convenanten ter beschikking van de samenwerkende contractanten.

De regering stelt minimum 40 percent van dit bedrag ter beschikking voor andere netoverstijgende en multidisciplinaire projecten.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Netgebonden permanente ondersteuning

Artikel 89

De gefinancierde centra, de gesubsidieerde officiële centra en de gesubsidieerde vrije centra richten ieder een permanente ondersteuningscel op, voor de netgebonden ondersteuning.

Deze permanente ondersteuningcellen krijgen hiertoe respectievelijk drie, één en vier omkaderingsgewichten.

Met ingang van 1 september 2003, wordt het omkaderingsgewicht van de permanente ondersteu-

ningscellen uitgebreid met de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 202.

– *Aangenomen.*

Artikel 90

§ 1. Elk centrum kan, na onderhandeling in het lokaal comité, driejaarlijks maximum 0,5 omkaderingsgewichten van het omkaderingsgewicht bedoeld in artikel 70, overdragen aan het permanent ondersteuningscentrum. In deze overgedragen omkaderingsgewichten is geen vaste benoeming mogelijk.

Elk centrum mag eveneens het overeenstemmende werkingsbudget geheel of gedeeltelijk overdragen.

§ 2. De toepassing van § 1 mag er niet toe leiden dat een centrum zijn basisformatie bedoeld in artikel 74 niet meer kan realiseren.

– *Aangenomen.*

Artikel 91

Met de omkaderingsgewichten bedoeld in de artikelen 89 en 90, kunnen tijdelijke betrekkingen in alle ambten inclusief de coördinatiefunctie bedoeld in artikel 76, gefinancierd of gesubsidieerd worden. Vastbenoemde personeelsleden kunnen worden toegewezen aan de permanente ondersteuningscel en worden in hun centrum tijdelijk vervangen op basis van de toegekende en niet overgedragen omkaderingsgewichten.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Overdracht van omkaderingsgewichten tussen centra

Artikel 92

§ 1. Een centrum kan, na onderhandeling in het lokaal comité, aan één of meer andere centra jaarlijks omkaderingsgewichten overdragen.

§ 2. De volgende omkaderingsgewichten zijn overdraagbaar :

Voorzitter

- 1° de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 71 toegekend ter compensatie van de taakbelasting ;
- 2° maximum 5 percent van het omkaderingsgewicht bedoeld in artikel 70, toegekend op basis van het gewogen leerlingenaantal.

Elk centrum mag eveneens het overeenstemmende werkingsbudget geheel of gedeeltelijk overdragen.

§ 3. De overdracht van omkaderingsgewichten mag niet tot gevolg hebben dat de basisformatie bedoeld in artikel 74 niet meer kan worden gerealiseerd.

§ 4. Een centrum kan geen personeelsleden benoemen op basis van door een ander centrum overgedragen omkaderingsgewichten.

– *Aangenomen.*

Artikel 93

Na onderhandeling in het daartoe bevoegde orgaan, wordt maximum 1% van het totale omkaderingsgewicht van de gefinancierde centra, toegewezen aan en herverdeeld door het centrale bestuursorgaan van het Gemeenschapsonderwijs.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI

Kwaliteitszorg

Artikel 94

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :

- 1° de cliënt : de leerling, de ouders of de school ;
- 2° kwaliteitszorg : dat deel van de managementaanpak van het centrum dat de kwaliteit van de werking bewaakt ;
- 3° kwaliteitsbeleid : de expliciete en operationele definiëring van de kwaliteitsdoelstellingen die door het centrum zelf zijn bepaald of door de

regering zijn opgelegd en die het centrum geacht wordt te bereiken ;

- 4° kwaliteitssysteem : de organisatiestructuur, procedures, processen, evaluaties en middelen die nodig zijn om het kwaliteitsbeleid te implementeren ;
- 5° kwaliteitshandboek : document waarin de visie van het kwaliteitsbeleid en de kwaliteitsdoelstellingen zijn vastgelegd en waarin het kwaliteitssysteem is beschreven ;
- 6° kwaliteitsplan : document dat de specifieke praktijken, middelen en processen, die relevant zijn voor de kwaliteitsverbetering voor een bepaalde dienstverlening, stap voor stap uiteenzet ;
- 7° kwaliteitsindicator : gestandaardiseerde meetfactor die een aanwijzing geeft, enerzijds van de wijze waarop de processen verlopen om de kwaliteitsdoelstellingen te bereiken, anderzijds van het bereikte resultaat van de dienstverlening in functie van die doelstellingen.

De kwaliteitszorg, bedoeld in het eerste lid, 2°, is de verantwoordelijkheid van alle personeelsleden van het centrum die streven naar het bereiken van de strategische doelstellingen en dit op een kwaliteitsvolle wijze, zodat voor de cliënt en de personeelsleden op korte en lange termijn een maximale tevredenheid, evenals een meerwaarde voor de Gemeenschap wordt bereikt.

– *Aangenomen.*

Artikel 95

In het kader van zijn opdracht dient een centrum een kwaliteitsbeleid te ontwikkelen dat gericht is op :

- 1° een verantwoorde dienstverlening aan de cliënt, rekening houdend met de doeltreffendheid, de doelmatigheid, de continuïteit en de maatschappelijke aanvaardbaarheid van de dienstverlening ;
- 2° een respectvolle begeleiding van de cliënt met als elementen het persoonlijk onthaal, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de informatie en de inspraak van de cliënt en de behandeling van eventuele klachten.

Voorzitter

Dat kwaliteitsbeleid vereist minimaal een voortdurende voortgangsbewaking, beheersing en verbetering van de processen, gericht op het realiseren van de elementen, bedoeld in het eerste lid.

– *Aangenomen.*

Artikel 96

§ 1. De thema's waarop het kwaliteitsbeleid van het centrum zich richt, worden vastgelegd in het kwaliteitshandboek.

§ 2. Het centrum bepaalt de eigen thema's waarop het kwaliteitsbeleid zich richt. Die thema's hebben betrekking op één van beide elementen, genoemd in artikel 95, eerste lid.

§ 3. De regering kan zelf een aantal thema's bepalen. Zij doet dit, al naargelang van het thema, na advies van de Vlaamse Gezondheidsraad en/of de Vlaamse Onderwijsraad.

§ 4. De regering geeft aan welke van de door haar opgegeven thema's verplicht deel uitmaken van het kwaliteitsbeleid van elk centrum. De regering kan voor de verplichte thema's kwaliteitsindicatoren bepalen.

– *Aangenomen.*

Artikel 97

Het kwaliteitshandboek wordt geoperationaliseerd in een kwaliteitsplan, aan de hand waarvan het centrum aantoot dat het zijn processen beheerst en voortdurend verbetert.

Het kwaliteitsplan omvat minimaal :

- 1° een omschrijving van de bestaande situatie en van de geformuleerde concrete kwaliteitsdoelstellingen binnen thema's die in het kwaliteitswerkplan zijn vermeld ;
- 2° de termijnen waarbinnen het centrum zijn kwaliteitsdoelstellingen wil bereiken, alsook de periodiciteit waarmee het kwaliteitsniveau wordt geëvalueerd ;

3° de meetinstrumenten en procedures waarmee de vorderingen inzake kwaliteit zullen worden getoetst ;

4° de meetinstrumenten en procedures waarmee de tevredenheid van de cliënt zal worden getoetst en de periodiciteit waarmee de vorderingen inzake de tevredenheid van de cliënt zullen worden getoetst ;

5° de gebeurlijke samenwerkingsprotocollen die het centrum sluit met externe organisaties waarin de wijze van samenwerking of de wijze van doorverwijzen, het overleg en de follow-up wordt beschreven.

De regering legt op welke rubrieken een samenwerkingsprotocol minimaal moet bevatten.

– *Aangenomen.*

Artikel 98

Voor de uitvoering van zijn kwaliteitsbeleid wijst het centrum onder zijn personeelsleden een contactpersoon inzake kwaliteitszorg aan, die over voldoende expertise beschikt.

De regering kan bepalen wat wordt verstaan onder voldoende expertise.

– *Aangenomen.*

Artikel 99

De inspectie gaat na of het kwaliteitshandboek en het kwaliteitsplan van de centra voldoen aan de voorwaarden bedoeld in artikel 97.

– *Aangenomen.*

Artikel 100

Voor zover het thema's betreft bedoeld in artikel 96, § 3 en 4, registreert elk centrum op een wijze die de regering bepaalt, de gegevens die met zijn kwaliteitsbeleid, kwaliteitshandboek en kwaliteitsplan verband houden en die noodzakelijk zijn voor het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit hoofdstuk en van de besluiten die ter uitvoering van dit hoofdstuk worden genomen. Het stelt die gegevens ter beschikking van de regering.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 101

De regering legt om de zes jaar een rapport voor aan het Vlaams Parlement. In dat rapport wordt de evolutie van de kwaliteitszorg binnen de centra aangetoond.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XII

Terugvorderingen, inhoudingen en sancties

AFDELING 1

Terugvorderingen

Artikel 102

§ 1. Elke ten onrechte uitbetaalde financiering of subsidiëring wordt teruggevorderd van het bestuur. Een ten onrechte uitbetaald salaris of salarisgedeelte wordt evenwel teruggevorderd van het betrokken personeelslid als het bestuur niet verantwoordelijk is voor dat ten onrechte uitbetaalde salaris.

§ 2. De ten onrechte uitbetaalde financiering of subsidiëring aan of voor rekening van het bestuur kan ook worden teruggevorderd door inhouding op het nog uit te betalen werkingsbudget.

– *Aangenomen.*

Artikel 103

§ 1. De mogelijkheid tot terugvordering van ten onrechte uitbetaalde financiering of subsidiëring verjaart na verloop van één jaar, te rekenen vanaf de eerste januari volgend op de betalingsdatum, tenzij de terugbetaling binnen die termijn werd gevraagd.

§ 2. In afwijking van § 1 is de verjaringstermijn dertig jaar als valse verklaringen de berekening van de financiering of subsidiëring beïnvloed hebben.

§ 3. Om geldig te zijn moet de vraag tot terugbetaling ter kennis van de schuldenaar gebracht worden bij een ter post aangetekend schrijven met vermelding van :

1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen ;

2° de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan.

Te rekenen vanaf de afgifte van de aangetekende brief kan het onverschuldigde bedrag gedurende dertig jaar worden teruggevorderd.

– *Aangenomen.*

Artikel 104

De regering legt een terugvorderingsprocedure vast. Daarbij worden de rechten van de verdediging gewaarborgd.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Administratieve sancties

Artikel 105

§ 1. Onverminderd artikel 102 leiden de volgende overtredingen, na aanmaning, tot sancties :

1° misbruik van werkingsbudgetten en investeringsmiddelen ;

2° misbruik bij de aanwending van de personeelsformatie.

§ 2. Het bestuur in overtreding kan gestraft worden met een gedeeltelijke terugbetaling van het werkingsbudget, zonder dat de terugvordering of inhouding méér kan bedragen dan 10 % van het werkingsbudget van het centrum waarin de overtreding is vastgesteld.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 106

Het niet-naleven van de verplichtingen inzake :

- 1° het meewerken aan door de regering opgelegde acties of onderzoeksverrichtingen, bedoeld in artikel 21 ;
- 2° het voeren van een boekhouding overeenkomstig de regels die de regering bepaalt ;
- 3° het invullen en tijdig doorsturen van de voorgescreven formulieren of gevraagde gegevens voor elementen waar de directeur niet afhankelijk is van derden,

kan, na aanmaning, leiden tot tijdelijke inhouding van betaling van het voorschot of het saldo op de werkingsbudgetten van de gesubsidieerde centra of tijdelijke inhouding van de betaling van de werkingsbudgetten aan het gemeenschapsonderwijs ten belope van dat deel van de schijven dat redelijkerwijze geacht mag worden toe te komen aan het betrokken centrum.

– *Aangenomen.*

Artikel 107

De regering bepaalt de verdere regels voor de vaststelling van de overtredingen en voor de toepassing van de sancties. Het besluit waarborgt de rechten van verdediging.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Strafsancties

Artikel 108

De directeur van de school die niet meewerkt aan de organisatie van de algemene en gerichte consulten of aan het nemen van profylactische maatregelen, als bedoeld in artikel 9, § 2, en artikel 18 wordt met een geldboete van zesentwintig tot tweehon-

derd frank en met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden of met één van die straffen alleen gestraft.

– *Aangenomen.*

Artikel 109

Bij herhaling binnen twee jaar na een veroordeling overeenkomstig artikel 108 kunnen de straffen, genoemd in hetzelfde artikel, verdubbeld worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 110

Boek I van het Strafwetboek is van toepassing op de misdrijven, genoemd in artikel 108.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XIII

Wijzigingsbepalingen

AFDELING 1

Wijzigingen aan de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving

Artikel 111

In artikel 13, § 1, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 112

In artikel 16 van dezelfde wet worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 113

In artikel 17, § 1, van dezelfde wet worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 114

Aan artikel 6quater, eerste lid, van dezelfde wet wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

"Bovendien moeten de instellingen voor gewoon en buitengewoon voltijds secundair onderwijs en voor de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs, een beleidscontract of beleidsplan hebben met een centrum voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Wijzigingen aan de wet van 1 april 1960
betreffende de psycho-medisch-sociale centra

Artikel 115

In artikel 2 § 1 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra wordt 5° vervangen door wat volgt :

"5° Voor de berekening van de personeelsomkering van de psycho-medisch-sociale centra gelden de leerlingenaantallen op basis waarvan de lestijden of het pakket uren-leraar van de bediende onderwijsinstelling vastgelegd worden.

Voor de kleuters geldt een omrekeningspercentage van 88,48 %."

– *Aangenomen.*

Artikel 116

Aan artikel 4quater van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra,

ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX, wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Dergelijk samenwerkingsverband wordt voor de toepassing van artikel 71 ,2° van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, beschouwd als één PMS-centrum."

– *Aangenomen.*

Artikel 117

In dezelfde wet wordt een artikel 4quinquies ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 4quinquies

In afwijking van artikel 4quater, kan een PMS-centrum met het oog op de begeleiding van een scholengemeenschap in het secundair onderwijs, met andere PMS-centra een samenwerkingsprotocol sluiten. Voor elke scholengemeenschap kan een dergelijk samenwerkingsprotocol worden afgesloten. Het samenwerkingsprotocol bevat minstens de afspraken over de gezamenlijke leerlingenbegeleiding binnen de scholengemeenschap. Het samenwerkingsprotocol wordt gevoegd bij het jaarprogramma van de betrokken PMS-centra.

Dergelijk samenwerkingsprotocol wordt voor de toepassing van artikel 71 ,2° van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, beschouwd als één PMS-centrum."

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Wijzigingen aan het decreet van 27 maart 1991
betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs

Artikel 118

§ 1. In artikel 2 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde perso-

Voorzitter

neelsleden van het gemeenschapsonderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° het dertiende streepje wordt vervangen door :
"– de centra voor leerlingenbegeleiding en in voorkomend geval hun permanente ondersteuningscel, verder aangeduid als CLB" ;
- 2° het veertiende en het zestiende streepje worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 119

§ 1. In artikel 3, 3° van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden "de PMS-centra en de PMS-centra voor buitengewoon onderwijs" worden geschrapt ;
- 2° het woord "PMS-vormingscentra" wordt vervangen door de woorden "CLB's" ;

§ 2. Hetzelfde artikel, 4°, wordt gewijzigd als volgt :

- 1° tussen de woorden "onderwijs" en "evenals" worden de woorden "en voor de CLB's" ingevoegd ;
- 2° de woorden "en het dienstjaar voor de PMS-centra" worden geschrapt.

§ 3. Aan hetzelfde artikel worden een 15°, 16° en 17° toegevoegd, die luiden als volgt :

- "15° contractueel personeelslid : personeelslid dat werd aangenomen met een arbeidsovereenkomst zoals bedoeld in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten ;
- 16° lokaal comité : het inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsaangelegenheden bevoegde lokaal overlegorgaan of onderhandelingsorgaan ;
- 17° vacature : elke volledige of onvolledige betrekking die, ofwel definitief vacant is, ofwel tijdelijk vacant is, voor een periode van tenminste tien werkdagen."

§ 4. Aan hetzelfde artikel wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Voor de toepassing van dit decreet dienen de woorden "centrale raad", "de lokale bestuursorganen" en "bestuur" gelezen te worden als : "het bestuursorgaan of de bestuursorganen die ten aanzien van de instellingen de bestuurshandelingen verrichten overeenkomstig de door of krachtens de wet, het decreet en inzonderheid het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs toegewezen bevoegdheden".

– *Aangenomen.*

Artikel 120

§ 1. In artikel 4, § 1, a), van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° het woord "PMS-centra" wordt vervangen door het woord "CLB's" ;
- 2° na de woorden "van de centra" worden de woorden "de CLB's" ingevoegd.

§ 2. Aan hetzelfde artikel wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De regering bepaalt op welke wijze de volgende diensten mee in aanmerking worden genomen voor het berekenen van de dienstanciënniteit in de centra voor leerlingenbegeleiding in het gemeenschapsonderwijs :

- 1° contractueel personeelslid bij een PMS-centrum van het gemeenschapsonderwijs ;
- 2° contractueel personeelslid bij een equipe voor medisch schooltoezicht ;
- 3° klerk, gepresteerd vóór de overdracht naar het gemeenschapsonderwijs en tijdens de wettelijke vooropzegperiode na de overdracht met toepassing van artikel 201 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II ;
- 4° gesubsidieerd contractueel personeelslid."

– *Aangenomen.*

Artikel 121

In hetzelfde decreet wordt een artikel 21ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

Voorzitter

" Artikel 21ter

§ 1. In afwijking van artikel 21 geldt dit artikel voor de CLB's.

§ 2. Een bestuur stelt een tijdelijk personeelslid aan voor een bepaalde duur in vacante en/of niet-vacante betrekkingen.

§ 3. Een bestuur stelt een tijdelijk personeelslid aan voor doorlopende duur in vacante en/of niet-vacante betrekkingen. De tijdelijke aanstelling van doorlopende duur is een recht onder de voorwaarden van dit artikel.

§ 4. De bij een bestuur vastbenoemde personeelsleden die een betrekking met onvolledige prestaties in hoofdambt uitoefenen, komen bij hetzelfde bestuur prioritair in aanmerking voor een tijdelijke aanstelling op personeelsleden die nog geen vaste benoeming hebben.

§ 5. Een personeelslid heeft recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur indien het :

1° gespreid over tenminste drie schooljaren een dienstanciënniteit heeft van ten minste 720 dagen, waarvan 600 effectief gepresteerd ;

2° als laatste evaluatie geen evaluatie met de eindconclusie "onvoldoende" heeft verkregen.

Indien het personeelslid niet werd geëvalueerd, wordt deze voorwaarde geacht voldaan te zijn.

Dit recht geldt voor betrekkingen bij het bestuur waar het personeelslid het recht heeft verworven.

Het personeelslid dat een beroep wenst te doen op het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur moet, op straffe van verlies van zijn recht voor het volgend schooljaar, vóór 15 juli bij het bestuur, kandideren met een ter post aangetekende brief.

Het personeelslid voegt bij zijn kandidaatsstelling de nodige documenten met betrekking tot de vereiste dienstanciënniteit om zijn aanspraak op het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur te staven.

§ 6. In afwijking van § 5 verliest het personeelslid het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur bij een bestuur, wanneer het vijf

opeenvolgende schooljaren geen diensten heeft gepresteerd bij dit bestuur.

§ 7. In afwijking van § 5 verliest het personeelslid het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur bij een bestuur, wanneer het personeelslid door dit bestuur ontslagen werd wegens dringende redenen of wegens een beoordelings- of evaluatieverslag met eindconclusie "onvoldoende".

§ 8. In afwijking van § 5 verliest het vastbenoemde personeelslid het recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, wanneer het personeelslid, in toepassing van artikel 61, 5°, door dit bestuur bij tuchtmaatregel is teruggezet tot tijdelijke aanstelling.

§ 9. In afwijking van § 5 verliest het vastbenoemde personeelslid het recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, wanneer het personeelslid, in toepassing van artikel 61, 6°, door dit bestuur werd ontslagen.

§ 10. Een personeelslid kan het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laten gelden voor elke vacature die in de loop van het schooljaar ontstaat, op voorwaarde dat hij bij dit bestuur nog niet is aangesteld voor een voltijdse betrekking of geen voltijdse betrekking heeft waarvan hij titularis is.

§ 11. Het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur geldt voor het ambt waarin de in § 5 bedoelde anciënniteit is verworven, en voor het ambt waarvoor het personeelslid het vereiste bekwaamheidsbewijs bezit.

§ 12. Wanneer er bij een bestuur verscheidene vacatures zijn, moeten de betrekkingen die definitief vacant zijn bij voorrang worden toegewezen aan personeelsleden met een recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur.

§ 13. Het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur geldt niet voor een tijdelijke aanstelling ter vervanging van een personeelslid met loopbaanonderbreking, behalve indien het personeelslid voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan de vervanger van een loopbaanonderbreker.

§ 14. Personeelsleden met recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur die op het ogenblik van hun aanstelling hun betrekking niet effectief kunnen opnemen door ziekte, een arbeidsongeval, moederschapsrust of borstvoedingsverlof,

Voorzitter

hebben het recht na hun afwezigheid deze betrekking effectief op te nemen.

§ 15. Behoudens andersluidende overeenkomst met het bestuur en op straffe van verlies van zijn recht op de aangeboden betrekking, moet het personeelslid dat zijn recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur doet gelden bij het bestuur, die betrekking in haar geheel aanvaarden, zoals ze wordt aangeboden.

Die bepaling is niet van toepassing op de personeelsleden die bij het bestuur een niet-voltijdse betrekking uitoefenen en deze opdracht willen uitbreiden.

§ 16. Indien een personeelslid met recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur de aanstelling van een ander personeelslid betwist, geeft het bestuur inzage van de in § 5 bedoelde documenten van het personeelslid waarvan hij de aanstelling betwist.

§ 17. Het bestuur moet de beëindiging van een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur conform dit decreet steeds schriftelijk motiveren en meedelen aan het personeelslid.

Artikel 23, § 1, e en § 2, en artikel 24 gelden niet voor personeelsleden aangesteld voor doorlopende duur.

§ 18. De anciënniteit bedoeld in § 5 wordt vastgesteld op 30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarin het personeelslid zijn recht op de tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laat gelden.

Voor de toepassing van dit artikel wordt de anciënniteit, in afwijking van artikel 4, berekend op basis van prestaties in een CLB van het Gemeenschaps-onderwijs.

Ook prestaties geleverd vóór 1 september 2000 komen voor de berekening van deze anciënniteit in aanmerking."

– *Aangenomen.*

Artikel 122

Artikel 23, § 1, j), van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "artikel 21bis" en "bedoelde"

de woorden "en voor de CLB's artikel 21ter" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 123

Artikel 24, § 2, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

"noch voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 124

In hetzelfde decreet wordt een artikel 28ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 28ter

§ 1. In afwijking van artikel 28, §§ 1 tot en met 5 geldt dit artikel voor de CLB's.

§ 2. Ieder jaar, in de loop van de maand februari, stelt het bestuur een lijst op van alle vacante betrekkingen in wervingsambten.

§ 3. Het bestuur brengt advies uit over :

1° het bestaan van een vacante betrekking in de betrokken CLB's op 1 februari voorafgaand aan de oproep ; betrekkingen die tussen 1 februari en 1 september vacant worden ten gevolge van de pensionering van de titularis kunnen eveneens vacant worden verklaard ;

2° de stabiliteit van de betrekking na 1 september volgend op de oproep, rekening houdend met de geldende rationalisatie- en omkaderingsnormen.

§ 4. De lijst van vacante betrekkingen wordt aan de centrale raad gezonden.

§ 5. De centrale raad legt de definitieve lijst van de vacante betrekkingen vast en houdt rekening met het advies van de het bestuur.

§ 6. Deze lijst bevat een nauwkeurige omschrijving van de vacant verklaarde betrekkingen en de vorm en de termijn waarbinnen de kandidaturen moeten worden ingediend. De centrale raad bepaalt de

Voorzitter

wijze waarop deze lijst aan de belanghebbenden wordt bekend gemaakt."

– *Aangenomen.*

Artikel 125

In hetzelfde decreet worden een artikel 36quater en artikel 36quinquies ingevoegd die luiden als volgt :

"Artikel 36quater

§ 1. In afwijking van artikel 36 geldt voor de CLB's dit artikel.

§ 2. Niemand kan in vast verband benoemd worden indien hij op het ogenblik van de vaste benoeming niet voldoet aan de in artikel 17, met uitzondering van § 1, 7°, bepaalde voorwaarden, en daarenboven :

- 1° op 31 augustus voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat niet ten minste 720 dagen dienstanciënniteit telt, waarvan 360 dagen in het betrokken ambt ;
- 2° zich kandidaat heeft gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten ;
- 3° lichamenlijk geschikt is overeenkomstig de reglementering inzake controle die geldt voor de ambtenaren van de diensten van de Vlaamse regering ;
- 4° op 31 december voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur aangesteld zijn. Deze bepaling is niet van toepassing op de personeelsleden die werden aangesteld bij wijze van reffectatie of wedertewerkstelling ;
- 5° als laatste evaluatie geen evaluatie met de eindconclusie "onvoldoende" verkregen hebben. Indien het personeelslid niet werd geëvalueerd, wordt deze voorwaarde geacht voldaan te zijn.

De benoeming is slechts mogelijk indien de betrekking in hoofdamt wordt uitgeoefend.

§ 3. Wanneer het personeelslid na uitputting van de procedure bedoeld in § 1, 3°, definitief ontoelaatbaar wordt verklaard, wordt het ontslagen met een

opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld naar gelang van het aantal arbeidsdagen die nodig zijn om aanspraak te hebben op de uitkeringen in de werkloosheids- en de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering. Tijdens de opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijke te zijn aangesteld en geniet het de bruto-wedde van het ambt waarin het vast benoemd werd.

Artikel 36quinquies

§ 1. Dit artikel geldt voor de CLB's.

§ 2. De vastbenoemde personeelsleden die een betrekking met onvolledige prestaties in hoofdambt uitoefenen, hebben, met het oog op de uitbreiding van hun vaste benoeming voorrang op alle tijdelijke personeelsleden voor vacant verklaarde betrekkingen, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs voor de aangeboden prestaties en zij daarenboven bij hetzelfde bestuur vast benoemd werden voor hetzelfde ambt.

§ 3. Bij de uitbreiding van de vaste benoeming geldt artikel 92 in zoverre de personeelsleden die voldoen aan artikel 92 reeds over een vaste benoeming in een instelling van hetzelfde bestuur beschikken."

– *Aangenomen.*

Artikel 126

In artikel 37, § 2, van hetzelfde decreet, worden tussen de woorden "36bis" en "gestelde" de woorden "en voor de CLB's de in artikel 36quater" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 127

Artikel 37bis, § 1, van hetzelfde decreet, wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 128

Artikel 40, § 1, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 129

Artikel 55quater van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en vanaf 1 september 2000 eveneens voor de CLB's, met uitzondering van de permanente ondersteuningscel".

– *Aangenomen.*

Artikel 130

§ 1. In artikel 55quinquies, § 1, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "1999" en "toegewezen", de woorden "en voor de CLB's 1 september 2000" ingevoegd.

§ 2. Hetzelfde artikel, § 3, wordt als volgt gewijzigd :

1° tussen de woorden "januari 1999" en "of", worden de woorden "en voor de CLB's 1 januari 2000" ingevoegd ;

2° tussen de woorden "augustus 1999" en "of", worden de woorden "en voor de CLB's 31 augustus 2000" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 131

In artikel 56, § 5, tweede lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "onderwijs" en "die", de woorden "en voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 132

In artikel 59bis van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "onderwijs" en "die" de woorden "en voor de CLB's" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 133

In artikel 60bis van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "onderwijs" en "die" de woorden "en voor de CLB's" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 134

Artikel 73bis van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 135

Artikel 73quater van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 73quater

§ 1. Dit hoofdstuk geldt voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs en voor de CLB's.

– *Aangenomen.*

Artikel 136

In artikel 88bis van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "onderwijs" en "blijft" de woorden "en in de CLB's" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 137

In artikel 90bis van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "onderwijs" en "dit" de woorden "en voor de CLB's" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 138

In artikel 91bis, § 1, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "onderwijs" en "dit" de woorden "en voor de CLB's" ingevoegd.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 139

§ 1. Artikel 100bis, § 1, van hetzelfde decreet worden aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

§ 2. Aan hetzelfde artikel wordt een § 6 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 6. In afwijking van § 2, moet voor de CLB's "1 september 1999" gelezen worden als "1 september 2000".

In afwijking van § 3, moet voor de CLB's "1 september 2004" gelezen worden als "1 september 2005" en "1 september 2006" als "1 september 2007".

– *Aangenomen.*

Artikel 140

In hetzelfde decreet wordt een artikel 100novies ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 100novies

De artikelen 100ter tot en met 100octies zijn niet van toepassing op de PMS-centra en op de CLB's".

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Wijzigingen aan het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra

Artikel 141

Het opschrift van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra wordt vervangen door wat volgt : "Decreet betreffende de rechtspositie van sommige perso-

neelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 142

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van titel I vervangen door wat volgt : "Paritaire comités voor het gesubsidieerd vrij onderwijs en de gesubsidieerde vrije centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 143

In artikel 2, § 1, van hetzelfde decreet worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" drie-maal vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 144

In artikel 4, § 1, a, van hetzelfde decreet wordt het laatste streepje vervangen door wat volgt :

"– de centra voor leerlingenbegeleiding en in voorkomend geval hun permanente ondersteuningscellen, verder CLB's genoemd".

– *Aangenomen.*

Artikel 145

§ 1. In artikel 5, 2°, van hetzelfde decreet worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra, psycho-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs" vervangen door de woorden "CLB's".

§ 2. In hetzelfde artikel, 6°, wordt het woord "PMS-centra" vervangen door de woorden "CLB's".

§ 3. Aan hetzelfde artikel van hetzelfde decreet worden een 16°, 17° en 18° toegevoegd, die luiden als volgt :

"16° contractueel personeelslid : personeelslid dat werd aangenomen met een arbeidsovereenkomst zoals bedoeld in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten of vastbenoemd of tijdelijk personeelslid dat een

Voorzitter**"Artikel 23ter**

gesubsidieerde betrekking uitoefent bij equipe voor medisch schooltoezicht van een lokaal bestuur ;

17° lokaal comité : het inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsaangelegenheden bevoegde lokaal overlegorgaan of onderhandelingsorgaan ;

18° vacature : elke volledige of onvolledige betrekking die, ofwel definitief vacant is, ofwel tijdelijk vacant is, voor een periode van tenminste tien werkdagen.".

– *Aangenomen.*

Artikel 146

§ 1. Aan artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De regering bepaalt op welke wijze de volgende diensten mee in aanmerking worden genomen voor het berekenen van de dienstanciënniteit in de CLB's in het gesubsidieerd onderwijs :

1° contractueel personeelslid bij een PMS-centrum ;

2° contractueel personeelslid bij een equipe voor medisch schooltoezicht ;

3° gesubsidieerde contractueel ;

4° personeelslid bij een consultatiebureau voor gehandicapten.".

– *Aangenomen.*

Artikel 147

In artikel 21, § 1, i), van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "§ 5" en "voorrang" de woorden "en 23ter" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 148

In hetzelfde decreet wordt een artikel 23ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

§ 1. In afwijking van artikel 23 geldt dit artikel voor de CLB's.

§ 2. De inrichtende macht stelt een tijdelijk personeelslid aan voor een bepaalde duur in vacante en/of niet-vacante betrekkingen.

§ 3. De inrichtende macht stelt een tijdelijk personeelslid aan voor een doorlopende duur in vacante en/of niet-vacante betrekkingen. De tijdelijke aanstelling van doorlopende duur is een recht onder de voorwaarden van dit artikel.

§ 4. De bij een inrichtende macht vastbenoemde personeelsleden die een betrekking met onvolledige prestaties in hoofdambt uitoefenen in de CLB's van deze inrichtende macht, komen voor een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur prioritair in aanmerking op personeelsleden die in deze CLB's nog geen vaste benoeming hebben.

§ 5. Een personeelslid heeft recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur indien het :

1° gespreid over tenminste drie schooljaren een dienstanciënniteit heeft van ten minste 720 dagen, waarvan 600 effectief gepresteerd ;

2° als laatste evaluatie geen evaluatie met de eindconclusie "onvoldoende" heeft verkregen.

Indien het personeelslid niet geëvalueerd werd, wordt deze voorwaarde geacht voldaan te zijn.

Dit recht geldt voor betrekkingen in alle CLB's van de inrichtende macht waar het personeelslid het recht heeft verworven.

Het personeelslid dat een beroep wenst te doen op het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur moet, op straffe van verlies van zijn recht voor het volgend schooljaar, vóór 15 juli bij de inrichtende macht, kandideren met een ter post aangetekende brief.

Het personeelslid voegt bij zijn kandidatuurstelling de nodige documenten met betrekking tot de vereiste dienstanciënniteit om zijn aanspraak op het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur te staven.

§ 6. In afwijking van § 5 verliest het personeelslid het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in alle CLB's van de inrichtende macht, wanneer het vijf opeenvolgende schooljaren

Voorzitter

geen diensten heeft gepresteerd in de CLB's van deze inrichtende macht.

§ 7. In afwijking van § 5 verliest het personeelslid het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in alle CLB's van de inrichtende macht, wanneer het personeelslid werd ontslagen wegens dringende redenen of wegens een evaluatieverslag met de eindconclusie "onvoldoende".

§ 8. In afwijking van § 5 verliest het vastbenoemde personeelslid het recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, wanneer het personeelslid, in toepassing van artikel 64, 5°, bij tuchtmaatregel is teruggezet tot tijdelijke aanstelling.

§ 9. In afwijking van § 5 verliest het vastbenoemde personeelslid het recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, wanneer het personeelslid, in toepassing van artikel 64, 6°, werd ontslagen.

§ 10. Een personeelslid kan het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laten gelden voor elke vacature die in de loop van het schooljaar ontstaat, op voorwaarde dat hij nog niet is aangesteld voor een voltijdse betrekking of geen voltijdse betrekking heeft waarvan hij titularis is.

§ 11. Het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur geldt voor het ambt waarin de in § 5 bedoelde anciënniteit is verworven, en voor het ambt waarvoor het personeelslid het vereiste bekwaamheidsbewijs bezit.

§ 12. Wanneer een inrichtende macht op datum van toewijzing over verscheidene vacatures beschikt, moet zij bij voorrang betrekkingen die definitief vacant zijn, toewijzen aan personeelsleden met een recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur.

§ 13. Het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur geldt niet voor een tijdelijke aanstelling ter vervanging van een personeelslid met loopbaanonderbreking, behalve indien het personeelslid voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan de vervanger van een loopbaanonderbreker.

§ 14. Personeelsleden met recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur die op het ogenblik van hun aanstelling hun betrekking niet effectief kunnen opnemen door ziekte, een arbeidsongeval, moederschapsrust of borstvoedingsverlof, hebben het recht na hun afwezigheid deze betrekking effectief op te nemen.

§ 15. Behoudens andersluidende overeenkomst met de inrichtende macht en op straffe van verlies van zijn recht op de aangeboden betrekking, moet het personeelslid dat zijn recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur doet gelden in een CLB of in de CLB's van de betrokken inrichtende macht, die betrekking in haar geheel aanvaardt, zoals ze wordt aangeboden.

Die bepaling is niet van toepassing op de personeelsleden die bij de betrokken inrichtende macht, een niet-voltijdse betrekking uitoefenen en deze opdracht willen uitbreiden.

§ 16. Indien een personeelslid met recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur de aanstelling van een ander personeelslid betwist, geeft de inrichtende macht inzage van de in § 5 bedoelde documenten van het personeelslid waarvan hij de aanstelling betwist.

§ 17. De inrichtende macht moet de beëindiging van een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur conform dit decreet steeds schriftelijk motiveren en meedelen aan het personeelslid.

Artikel 21, § 1, f, en artikel 25 gelden niet voor personeelsleden aangesteld voor doorlopende duur.

§ 18. De anciënniteit bedoeld in § 5 wordt vastgesteld op 30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarin het personeelslid zijn recht op de tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laat gelden.

Voor de toepassing van dit artikel wordt, in afwijking van artikel 6, de anciënniteit berekend op basis van prestaties in één of meer CLB's van één bepaalde inrichtende macht behoren.

Ook de prestaties geleverd vóór 1 september 2000 komen voor de berekening van deze anciënniteit in aanmerking."

– *Aangenomen.*

Artikel 149

In hetzelfde decreet wordt een artikel 31ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 31ter

§ 1. In afwijking van artikel 31 geldt voor de CLB's dit artikel.

Voorzitter

§ 2. Niemand kan vast benoemd worden in een wervingsambt indien hij op het ogenblik van de benoeming niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 19 en daarenboven :

1° op 31 augustus voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat niet ten minste 720 dagen dienstanciënniteit heeft waarvan 360 dagen in het bedoelde ambt. Deze anciënniteit moet hij hebben bereikt :

- ofwel bij de betrokken inrichtende macht ;
- ofwel bij een andere inrichtende macht wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 36 ;
- ofwel bij een andere inrichtende macht wanneer het een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid betreft, tenzij het personeelslid ter beschikking gesteld werd wegens ontstentenis van betrekking in een CLB van een ander net.

2° zich kandidaat heeft gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten ;

3° lichamenlijk geschikt is, zoals bedoeld in artikel 28, 4°, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

4° op 31 december voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur aangesteld zijn. Deze bepaling is niet van toepassing op de personeelsleden die werden aangesteld bij wijze van reffectatie of wedertewerkstelling ;

5° als laatste evaluatie geen evaluatie met de eindconclusie "onvoldoende" verkregen hebben. Indien het personeelslid niet werd geëvalueerd, wordt deze voorwaarde geacht voldaan te zijn.

De benoeming is slechts mogelijk indien de betrekking in hoofdamt wordt uitgeoefend.

§ 3. In de gesubsidieerde vrije CLB's wordt elke benoeming in een wervingsambt en elke wijziging ervan schriftelijk vastgesteld. De overeenkomst vermeldt ten minste :

1° de benaming en het adres van de inrichtende macht en van het CLB waarin het personeelslid tewerkgesteld wordt ;

2° de identiteit van het personeelslid ;

3° het uit te oefenen ambt en de omvang van de opdracht ;

4° in voorkomend geval, de aanvullende verplichtingen en onverenigbaarheden.

De overeenkomst van benoeming wordt opgemaakt in ten minste twee exemplaren, waarvan één bestemd voor het personeelslid.

§ 4. In de gesubsidieerde officiële CLB's wordt elke benoeming in een wervingsambt en elke wijziging ervan vastgesteld bij besluit van de inrichtende macht. Het besluit vermeldt ten minste :

1° de benaming en het adres van de inrichtende macht en van het CLB waarin het personeelslid tewerkgesteld wordt ;

2° de identiteit van het personeelslid ;

3° het uit te oefenen ambt en de omvang van de opdracht ;

4° in voorkomend geval, de aanvullende verplichtingen en onverenigbaarheden.

Een afschrift van dit besluit wordt meegedeeld aan het betrokken personeelslid.

§ 5. Bij ontstentenis van hetzij de schriftelijke overeenkomst bedoeld in § 3, hetzij het besluit bedoeld in § 4, wordt het personeelslid geacht vast benoemd te zijn voor het ambt, voor de opdracht en in de betrekking die het werkelijk uitoefent.

§ 6. Wanneer het personeelslid na uitputting van de procedure definitief ontoelaatbaar wordt verklaard, wordt hij ontslagen met een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld naargelang van het aantal arbeidsdagen die nodig zijn om aanspraak te hebben op de uitkeringen in de werkloosheids- en de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Tijdens de opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijke te zijn aangesteld en geniet het de bruto-wedde van het ambt waarin het vast benoemd werd.

§ 7. Het personeelslid wordt benoemd bij een inrichtende macht en geaffecteerd aan een CLB van deze inrichtende macht.

Voorzitter

§ 8. Bij het vaststellen van de in § 2, 1°, bedoelde anciënniteit kan de inrichtende macht ook rekening houden met de diensten gepresteerd bij een andere inrichtende macht

§ 9. De Vlaamse regering bepaalt de regels volgens welke de vaste benoeming wordt medegedeeld aan het departement onderwijs opdat zij zou uitwerking hebben ten aanzien van de overheid.

In afwachting van deze maatregel blijft de bestaande reglementering gelden.

§ 10. De Vlaamse regering bepaalt de gevolgen van een nieuwe vaste benoeming ten aanzien van de door het betrokken personeelslid voorheen reeds verkregen vaste benoeming, met dien verstaande dat een personeelslid slechts vast benoemd kan zijn ten belope van maximaal één voltijdse betrekking in hoofdamt. Het voltijds karakter wordt bepaald in functie van de prestaties vereist voor een voltijdse betrekking in het ambt van de nieuwe benoeming."

– *Aangenomen.*

Artikel 150

In hetzelfde decreet wordt een artikel 32ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 32ter

§ 1. In afwijking van artikel 32 geldt voor de CLB's dit artikel.

§ 2. Onverminderd de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en reffectatie geldt de draagwijdte van de vaste benoeming binnen dezelfde categorie en binnen eenzelfde soort ambt voor het ambt en het volume van de betrekking waarvoor het personeelslid vast benoemd is.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel worden als vereiste bekwaamheidsbewijzen beschouwd, zowel de door organieke bepalingen als door overgangsbepalingen erkende bekwaamheidsbewijzen."

– *Aangenomen.*

Artikel 151

Artikel 35bis, § 1, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 152

In hetzelfde decreet wordt een artikel 44ter decies ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 44ter decies

De bepalingen van hoofdstuk IVter zijn vanaf 1 september 2000 van toepassing op de CLB's, met uitzondering van de permanente ondersteuningseenheden."

– *Aangenomen.*

Artikel 153

Artikel 47bis van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 154

Artikel 47quater van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 155

In artikel 69, § 1, van hetzelfde decreet worden in de punten 3° en 4°, de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door het woord "CLB's".

– *Aangenomen.*

Artikel 156

§ 1. Artikel 84bis, § 1, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de woorden "en voor de CLB's".

Voorzitter

§ 2. Aan hetzelfde artikel wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. In afwijking van § 2, moet voor de CLB's "1 september 1999" gelezen worden als "1 september 2000".

In afwijking van § 3, moet voor de CLB's "1 september 2004" gelezen worden als "1 september 2005" en "1 september 2006" als "1 september 2007".

– *Aangenomen.*

Artikel 157

In hetzelfde decreet wordt een artikel 84novies ingevoegd dat luidt als volgt :

" Artikel 84novies

De artikelen 84ter tot en met 84octies zijn van toepassing op de PMS-centra en op de CLB's".

– *Aangenomen.*

AFDELING 5

Wijzigingen aan het decreet van 17 juli 1991
betreffende inspectie en pedagogische
begeleidingsdiensten

Artikel 158

In artikel 2, § 2, van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten worden de woorden "de psycho-medisch-sociale centra en de psycho-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs" vervangen door de woorden "de centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 159

§ 1. In artikel 4, tweede en derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "PMS-inspectie" vervangen door de woorden "inspectie van de centra".

§ 2. In hetzelfde artikel, tweede lid, wordt het woord "PMS-centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 160

Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 6

§ 1. De inspectie van de centra is bevoegd voor :

- 1° Het leveren van advies over de financierings- of subsidiëringsvoorwaarden bedoeld in artikel 41, 1° tot en met 11°, van het decreet van [...] betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;
- 2° de controle op de uitvoering van de decretale en reglementaire bepalingen die de centra voor leerlingenbegeleiding moeten naleven ;
- 3° nagaan of het beleidsplan of het beleidscontract alle elementen bevat die in artikel 39 van het decreet van [...] betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding worden vermeld ;
- 4° het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving, de hygiëne en de bewoonbaarheid van de lokalen en de kwaliteit van de uitrusting ;
- 5° nagaan of het kwaliteitsbeleid voldoet aan de voorwaarden bedoeld in artikel 97 van het decreet van [...] betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;
- 6° het uitbrengen van beleidsadviezen over de werking van de centra voor leerlingenbegeleiding ;
- 7° de voorbereiding en de voortgangscontrole van de doorlichting door de visitatiecommissie ;
- 8° het onderzoek van klachten van externen op verzoek van de regering ;
- 9° de controle of de contractueel aanvullende opdrachten die het centrum voor leerlingenbegeleiding aanneemt voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 26 van het decreet

Voorzitter

van [...] betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;

10° alle andere opdrachten die worden toegekend door of krachtens wetten en decreten.

§ 2. De centra voor leerlingenbegeleiding worden periodiek doorgelicht door een visitatiecommissie. De visitatiecommissie is belast met de controle op de uitvoering van het beleidsplan of het beleidscontract en de controle op het kwaliteitsbeleid.

Van de visitatiecommissie maakt de inspectie deel uit, aangevuld door externen. Daarbij wordt erover gewaakt dat haar leden de psycho-pedagogische, de medische, de paramedische en de sociale discipline vertegenwoordigen.

Bij elke doorlichting worden ook de scholen die tot het werkgebied van het centrum voor leerlingenbegeleiding behoren, betrokken. Hierover worden afspraken gemaakt met de onderwijsinspectie. Na de beëindiging van de procedure voor de doorlichting van een centrum voor leerlingenbegeleiding, ontvangt elke betrokken school een mededeling van de bevindingen die betrekking hebben op haar werking en uitvoering van het beleidsplan of beleidscontract. Deze bevindingen worden op dat ogenblik ook medegedeeld aan de onderwijsinspectie. Het verslag van de doorlichting van een centrum voor leerlingenbegeleiding wordt medegedeeld aan het bestuur van het centrum voor leerlingenbegeleiding en aan de overheid, maar niet aan de betrokken scholen en de onderwijsinspectie.

De regering wijst de externe leden van de visitatiecommissie aan, onder wie minstens één personeelslid van de administratie gezondheidszorg ; ze bepaalt tevens de duur van hun aanstelling en hun vergoeding. De regering bepaalt de nadere regels van de werking van de visitatiecommissie en de minimumfrequentie van de doorlichtingen.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van §§ 1 en 2, verleent de inspectie van de centra haar medewerking aan beleidsvoorbereidende en beleidsevaluerende opdrachten op verzoek van de regering. "

– *Aangenomen.*

Artikel 161

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. Van de inspectie van de centra voor leerlingenbegeleiding kunnen deel uitmaken :

1° de personeelsleden van de vrije en officiële centra voor leerlingenbegeleiding en van de centra voor leerlingenbegeleiding van het gemeenschapsonderwijs, die één van de volgende ambten uitoefenen :

- a) directeur, voorzover hij houder is van het diploma dat toegang verleent tot het ambt van arts of psycho-pedagogisch consulent ;
- b) arts ;
- c) psycho-pedagogisch consulent ;
- d) paramedisch werker ;
- e) maatschappelijk werker ;

2° de personeelsleden van de begeleidingsdiensten van het gemeenschapsonderwijs en van de gesubsidieerde vrije en officiële centra. "

– *Aangenomen.*

Artikel 162

In artikel 20, § 1, van hetzelfde decreet wordt 6° vervangen door wat volgt :

"6° inspecteur van de centra".

– *Aangenomen.*

Artikel 163

In artikel 37, 4°, van hetzelfde decreet worden de woorden "inspecteur PMS" driemaal vervangen door de woorden "inspecteur van de centra".

– *Aangenomen.*

Artikel 164

In artikel 93 van hetzelfde decreet worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 165

Artikel 90, § 2, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een punt 15° dat luidt als volgt :

"15° om deel uit te maken van de permanente ondersteuningscellen, de regionale ondersteuningscellen, de pedagogische begeleidingsdiensten en de stuurgroep bedoeld in het decreet van [...] betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, op basis van omkaderingsgewichten of met toepassing van de overdrachtsregeling."

– *Aangenomen.*

Artikel 166

In artikel 94, § 1, 2°, van hetzelfde decreet worden de woorden "betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

AFDELING 6

Wijzigingen aan het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs.

Artikel 167

Aan artikel 29, § 2, eerste lid, van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs, wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"5° de vaststelling en de wijziging van het beleidsplan of het beleidscontract dat de samenwerking regelt tussen de school en het centrum voor leerlingenbegeleiding."

– *Aangenomen.*

AFDELING 7

Wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs

Artikel 168

In artikel 2, 1°, van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs, worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

AFDELING 8

Wijzigingen aan het decreet van 25 februari 1997 basisonderwijs

Artikel 169

Aan artikel 62 van het decreet van 25 februari 1997 basisonderwijs wordt een 10° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"10° een beleidscontract of beleidsplan heeft met een centrum voor leerlingenbegeleiding."

– *Aangenomen.*

AFDELING 9

Wijzigingen aan het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs – III

Artikel 170

In artikel 2, § 1 ; artikel 4, § 1, 1°, b ; artikel 5, § 4 ; artikel 16, §§ 1, 2 en 3 ; artikel 19, § 1, van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs – III, wordt in de verwijzing naar het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 171

In artikel 4, § 1, 1°, van hetzelfde decreet, worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 172

In artikel 5, § 1, van hetzelfde decreet worden de woorden "het psycho-medisch-sociaal centrum, het psychomedisch-sociaal centrum voor buitengewoon onderwijs" vervangen door de woorden "het centrum voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 173

In artikel 7, laatste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "psycho-medisch-sociale centra" vervangen door de woorden "centra voor leerlingenbegeleiding".

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XIV

Opheffingsbepalingen

Artikel 174

§ 1. De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° de wet van 1 april 1960 betreffende psycho-medisch-sociale centra, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986 en bij de decreten van 5 juli 1989, 21 december 1990, 27 maart 1991, 9 april 1992, 28 april 1993, 15 december 1993, 21 december 1994 en 8 juli 1996 ;
- 2° de wet van 21 maart 1964 op het medisch schooltoezicht, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1988 ;
- 3° artikel 196 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II.

§ 2. In afwachting van het inwerking treden van de besluiten in uitvoering van dit decreet, blijft de terzake geldende regelgeving, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet van kracht is, van toepassing.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XV

Overgangsbepalingen

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 175

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :

PMS-centra : de psycho-medisch-sociale centra, de psycho-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs en het vormingscentrum voor de psycho-medisch-sociale centra van het gemeenschapsonderwijs, bedoeld in de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra.

MST-equipés : de gesubsidieerde équipés voor medisch schooltoezicht, bedoeld in de wet van 21 maart 1964.

– *Aangenomen.*

Artikel 176

De gesubsidieerde MST-equipés worden voor de toepassing van dit hoofdstuk gerangschikt bij een van de volgende onderwijsnetten :

- 1° het gesubsidieerd officieel onderwijs als ze georganiseerd worden door een openbaar bestuur ;
- 2° het gesubsidieerd vrij onderwijs als ze georganiseerd worden door een privaatrechtelijke rechtspersoon.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 180

AFDELING 2

Oprichting van de centra

Artikel 177

Onverminderd de toepassing van de artikelen 63 en 64, geldt voor een centrum dat wordt opgericht op 1 september 2000 door een bestuur, of de rechtsopvolger ervan, dat in het schooljaar 1999-2000 inrichtende macht was van een PMS-centrum of een MST-equipe, in afwijking van artikel 62 een oprichtingsnorm van 12.000 gewogen leerlingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 178

In afwijking van artikel 38 kan een centrum tussen 1 september 1999 en 1 januari 2000 met één of meer scholen een voorlopige overeenkomst sluiten, die de essentiële werkafspraken bepaalt. Deze voorlopige overeenkomst geldt tot 31 augustus 2003.

– *Aangenomen.*

Artikel 179

Het centrum bezorgt het departement uiterlijk op 15 januari 2000 de voorlopige overeenkomsten die het heeft gesloten.

– *Aangenomen.*

In afwijking van artikel 68 wordt het omkaderingsgewicht van het centrum voor de schooljaren 2000-2001, 2001-2002 en 2002-2003 bepaald op basis van het aantal leerlingen van het werkgebied, geteld op 1 februari 1999. Het departement deelt het omkaderingsgewicht uiterlijk op 15 februari 2000 mee aan elk centrum.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Personeelsformatie

Artikel 181

Het bestuur stelt voor elk van zijn centra een personeelsformatie vast en deelt die uiterlijk op 1 maart 2000 mee aan het departement.

– *Aangenomen.*

Artikel 182

De personeelsleden die op 31 augustus 2000 in een betrekking benoemd of aangesteld zijn in één van de vacante of niet-vacante ambten of tewerkgesteld zijn in één van de functies uit de linkerkolom, worden op 1 september 2000 geconcordeerd naar het overeenstemmende ambt van de rechterkolom :

Voorzitter

AMBT OF FUNCTIE OP 31 AUGUSTUS 2000	AMBT VANAF 1 SEPTEMBER 2000
Directeur	Psycho-pedagogisch consulent
Directeur van het vormingscentrum	Psycho-pedagogisch consulent
Coördinerend geneesheer	Arts
Geneesheer	Arts
Arts	Arts
Psycho-pedagogisch consulent	Psycho-pedagogisch consulent
Werkleider voor de psycho-pedagogische discipline	Psycho-pedagogisch consulent
Paramedisch werker	Paramedisch werker
Werkleider voor de paramedische discipline	Paramedisch werker
Personeelslid, belast met verpleegkundige en sociaal-verpleegkundige taken	Paramedisch werker
Psycho-pedagogisch werker	Psycho-pedagogisch werker
Werkleider voor informatie en documentatie	Psycho-pedagogisch werker
Maatschappelijk werker	Maatschappelijk werker
Werkleider voor de sociale discipline	Maatschappelijk werker
Klerk	Medewerker
Opsteller	Medewerker
Interculturele medewerker	Medewerker
Personeelslid belast met administratieve taken	Medewerker of administratief werker naar gelang van het diploma
Intercultureel bemiddelaar	Medewerker
Personeelslid geworven met toepassing van het koninklijk besluit van 5 februari 1997 houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerstelling in de non-profit sector	Administratief werker of paramedisch werker of medewerker

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 183

§ 1. Tot en met 31 augustus 2003 kan het ambt van paramedisch werker enkel worden uitgeoefend door personeelsleden die op 1 september 2000 werden geconcordeerd naar het ambt van paramedisch werker of door na 1 september 2000 aangestelde personeelsleden in het bezit van een diploma van geïnduceerde verpleegkundige.

§ 2. Tot en met 31 augustus 2003 worden geen ambten van consulent en van psycho-pedagogisch werker ingenomen.

§ 3. In afwijking van § 2 kunnen ambten van psycho-pedagogisch werker wel worden ingenomen door personeelsleden die op 1 september 2000 werden geconcordeerd naar het ambt van psycho-pedagogisch werker. Titularissen, of hun tijdelijke vervangers, die het ambt van psycho-pedagogisch werker uitoefenen, kunnen tot en met 31 augustus 2003 onder dezelfde aanwervingsvoorwaarden vervangen worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 184

§ 1. Als het centrum een directeur aanstelt die voordien niet belast was met de leiding van een PMS-centrum, een vormingscentrum of een MST-equipe, respectievelijk als directeur of als coördinerend arts, worden de vastbenoemde directeurs van PMS-centra die zijn overgedragen naar het centrum, op de personeelsformatie aangerekend als titularissen van een ambt met omkaderingsgewicht 1,6.

§ 2. Personeelsleden die overeenkomstig artikel 182 werden geconcordeerd van het ambt van directeur of van directeur van het vormingscentrum naar het ambt van psycho-pedagogisch consulent, kunnen geen aanspraak maken op het omkaderingsgewicht van 0,2, bedoeld in artikel 76.

– *Aangenomen.*

Artikel 185

In afwijking van artikel 48, § 2 kan tot 31 augustus 2003 het centrum een directeur aanstellen of in dienst houden die geen door de regering erkende opleiding leidinggeven heeft genoten.

– *Aangenomen.*

Artikel 186

§ 1. Elk gesubsidieerd PMS-centrum heeft vanaf 1 september 1999 recht op een halftijdse betrekking van opsteller.

§ 2. Elk gesubsidieerd of gefinancierd PMS-centrum dat in het schooljaar 1998-1999 beschikte over een halftijdse of voltijdse interculturele medewerker, met het statuut van gesubsidieerde contractuele binnen de conventie 8285 van 22 juli 1993 betreffende de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen in het onderwijs binnen de volgende projecten :

- 1° binnen het gemeenschapsonderwijs, project I.8, "ontwikkelen van werkmethodes en werkmiddelen die tegemoet komen aan gedifferentieerde noden inzake PMS-begeleiding van migrantenkinderen" ;
- 2° binnen het gesubsidieerd vrij onderwijs, project III.3, "ontwikkelen van van werkmethodes en werkmiddelen die tegemoet komen aan gedifferentieerde noden inzake PMS-begeleiding van migrantenkinderen" ;

heeft vanaf 1 september 1999 recht op een betrekking van intercultureel medewerker voor hetzelfde volume.

§ 3. De gesubsidieerde contractuelen die op 1 februari 1999 ten minste één jaar dienstanciënniteit hebben in functie van opsteller of intercultureel medewerker ingevolge conventie 8285 van 22 juli 1993 betreffende de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen in het onderwijs, binnen de projecten bedoeld in § 2 en binnen de volgende projecten :

- 1° binnen het gesubsidieerd officieel onderwijs, project II.2, "bedienden in de PMS-centra" ;
- 2° binnen het gesubsidieerd vrij onderwijs, project III.4, "bedienden in de PMS-centra" ;

Voorzitter

dienen op 1 september 1999 als tijdelijk personeelslid te worden beschouwd in het ambt van opsteller of intercultureel medewerker.

§ 4. Het PMS-centrum dat de personeelsleden bedoeld in § 3 niet tijdelijk aanstelt op 1 september 1999, verliest het recht op de betrekking van opsteller en/of intercultureel medewerker.

§ 5. De personeelsleden bedoeld in § 3 die op 1 februari 1999 ten minste twee ononderbroken schooljaren als gesubsidieerde contractueel in de betrokken ambten en de betrokken centra in dienst zijn, worden op hun verzoek vastbenoemd op 1 januari 2000 op voorwaarde dat zij aangesteld zijn in een vacante betrekking.

– *Aangenomen.*

Artikel 187

§ 1. De vastbenoemde personeelsleden van de gefinancierde centra die het ambt van klerk uitoefenen op 31 augustus 2000, worden gerangschikt in afdalende volgorde volgens leeftijd.

§ 2. De eerste 24 gerangschikte klerken worden beschouwd als boventallig.

§ 3. Het centrale bestuursorgaan van de gefinancierde centra wijst deze personeelsleden toe aan de gefinancierde centra.

§ 4. Deze personeelsleden kunnen enkel tijdelijk worden vervangen onder de door de regering te bepalen voorwaarden.

§ 5. De afdeling 4 van dit hoofdstuk is niet van toepassing op deze personeelsleden.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Overdracht van de personeelsleden

Artikel 188

De regering bepaalt de wijze waarop de personeelsleden van de PMS-centra, met inbegrip van de

gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld bij een PMS-centrum, en de MST-equipes, benoemd, aangesteld of aangeworven, op 31 augustus 2000, op 1 september 2000 kunnen worden overgedragen naar de centra.

De regering kan hierbij rekening houden met :

1° de anciënniteit en de leeftijd van de betrokken personeelsleden ;

2° de statutaire toestand van de betrokken personeelsleden ;

3° de relatie tussen de PMS-centra en de MST-equipes enerzijds en de centra en de permanente ondersteuningscellen anderzijds ;

4° de personeelsformatie van de centra.

In de overdrachtsregeling dienen de personeelsleden van de PMS-centra en de MST-equipes op een gelijke wijze te worden behandeld. Hiertoe kan de regering afwijken van de geldende regels inzake :

1° terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie en wedertewerkstelling ;

2° de voorrangsregelingen voor tijdelijken ;

3° mutatie ;

4° affectatie en toewijzing.

De overdrachtsregeling kan bepalen dat :

1° bepaalde personeelsleden die niet naar een centrum kunnen worden overgedragen, tijdelijk kunnen worden toegevoegd aan de stuurgroep bedoeld in artikel 199 ;

2° bepaalde personeelsleden die na uitputting van alle mogelijkheden inzake overdracht, reffectatie en wedertewerkstelling niet kunnen worden tewerkgesteld bij een centrum, de stuurgroep of een permanente ondersteuningscel, kunnen worden wedertewerkgesteld in een project. Dergelijk project wordt middels een convenant gesloten tussen één of meer permanente ondersteuningscellen en de regering.

In de overdrachtsregeling wordt bepaald op welke wijze twee betrekkingen, één in het ambt van paramedisch werker en één in het ambt van maatschappelijk werker, worden toegekend aan een gefinancierd centrum voor de begeleiding van scholen van

Voorzitter

het gemeenschapsonderwijs die in Duitsland gelegen zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 189

De regering richt vóór 1 januari 2000 overdrachtscommissies op, die instaan voor en toezien op de toepassing van de overdrachtsregeling bedoeld in artikel 188.

Per centrumnet wordt één overdrachtscommissie opgericht. Er kan een overkoepelende overdrachtscommissie worden opgericht.

De overdrachtscommissies zijn paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de bestuursorganen van het gemeenschapsonderwijs of de representatieve verenigingen van de besturen van de gesubsidieerde centra enerzijds, en de representatieve vakorganisaties anderzijds. De regering kan daarenboven ambtenaren aanduiden om te zetelen in deze overdrachtscommissies.

Tegen de beslissingen van deze overdrachtscommissies kan bezwaar worden ingediend. De regering bepaalt de modaliteiten inzake de bezwaarschriften en de nadere werking van de overdrachtscommissies.

– *Aangenomen.*

Artikel 190

§ 1. De personeelsleden van de MST-equipen die worden overgedragen aan een centrum, zijn met ingang van 1 september 2000 tijdelijke personeelsleden op wie het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs of het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychosociale centra van toepassing is.

§ 2. De regering bepaalt de voorwaarden waaronder dienstanciënniteit van de personeelsleden bedoeld in § 1 in aanmerking kan worden genomen voor de mogelijke vaste benoeming van deze personeelsleden op 1 januari 2001. Zij kan daarbij

afwijken van de regels inzake vacantverklaring en kandidatuurstelling, opgenomen in de decreten bedoeld in § 1.

§ 3. In afwijking van § 1 kunnen de personeelsleden van de gesubsidieerde MST-equipen afzien van de inschakeling in de decreten bedoeld in § 1. In dat geval tonen zij op 1 september 2000 aan dat zij uiterlijk op 31 augustus 2003 voldoen aan voorwaarden gesteld in de collectieve arbeidsovereenkomst inzake brugpensioen die op hen toepasselijk is. Zij worden overgedragen naar het centrum en blijven verder betaald lastens het werkingsbudget. Het werkingsbudget van het centrum wordt in voorkomend geval verhoogd met de loonkost voor deze personeelsleden en het omkaderingsgewicht wordt evenredig verminderd.

– *Aangenomen.*

Artikel 191

§ 1. In afwijking van de artikelen 48, § 1, en 49, genieten de personeelsleden van de PMS-centra en de MST-equipen die op 1 september 2000 worden overgedragen met toepassing van artikel 188, overgangsmatregelen inzake het vereiste bekwaamheidsbewijs voor hun nieuwe ambt zoals bepaald in artikel 182.

De personeelsleden bedoeld in het eerste lid, behouden in hun nieuwe ambt de vroegere salarisschaal, tenzij de sanarisschaal in hun nieuwe ambt hoger is en zij over het hiertoe vereiste bekwaamheidsbewijs beschikken.

§ 2. In afwijking van artikel 48, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, kunnen de personeelsleden die uiterlijk op 1 januari 2000 tot de proeftijd zijn toegelaten in een selectie- of bevorderingsambt, worden vastbenoemd op 1 september 2000.

– *Aangenomen.*

Artikel 192

De personeelsleden van de PMS-centra en de MST-equipen worden op 1 september 2000 overgedragen met behoud van hun geldelijke anciënniteit.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 193

De tewerkstellingstijd van deeltijdse personeelsleden wordt op 1 september 2000 afgerond naar het eerst hogere of het eerst lagere vermelde aantal uren, bedoeld in artikel 78.

Dit gebeurt in overleg met het betrokken personeelslid.

– *Aangenomen.*

Artikel 194

In afwijking van artikel 78, § 1, kunnen personeelsleden van MST-equipes die worden overgedragen naar een centrum, tot uiterlijk 31 augustus 2003 tewerkgesteld worden met een tewerkstellingstijd van 30 of 40 %.

– *Aangenomen.*

Artikel 195

De aanvullende vergoeding en andere werkgeversbijdragen bedoeld in de regelgeving betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen blijven voor rekening van de Gemeenschap, op voorwaarde dat genoemde vergoeding en werkgeversbijdragen uiterlijk vanaf 31 augustus 2003 verschuldigd zijn.

– *Aangenomen.*

AFDELING 5

Overdracht naar de inspectie

Artikel 196

§ 1. In afwijking van artikel 7, § 2, 8, § 3, en 22 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, maken ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die op 31 augustus 1999 als arts, hoofddeskundige of deskundige belast zijn met de inspectie van de equipen voor medisch schooltoezicht, op 1 september 2000 deel uit van de inspectie van de centra op voorwaarde dat :

1° zij tegen 1 september 1999 schriftelijk hun kandidatuur stellen voor de inspectie ;

2° er op 1 september 2000 betrekkingen vacant zijn.

§ 2. Indien zich meer dan één kandidaat aanbiedt voor slechts één vacante betrekking, beslist een door de Vlaamse regering samengestelde commissie. Zij leggen hiertoe een proef af die bestaat uit een mondeling en een schriftelijk gedeelte en die beoordeeld wordt door deze commissie. De commissie draagt, bij een met redenen omklede beslissing, twee kandidaten voor per vacature in de volgorde van hun bekwaamheid. De commissie beslist collegiaal. Bij staking van stemmen beslist de voorzitter.

De commissie wijst in functie van de vacature de pariteitsgroep, bedoeld in artikel 8, § 1 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, aan tot dewelke de inspecteur bedoeld in § 1, behoort.

In afwijking van de artikelen 29 tot en met 34 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten vervullen deze kandidaten geen proeftijd. Zij worden onmiddellijk met ingang van 1 september 2000 vastbenoemd.

– *Aangenomen.*

AFDELING 6

Werkingsbudget

Artikel 197

In afwijking van artikel 53 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psycho-medisch-sociale centra, wordt het saldo van de werkingstoelagen voor het dienstjaar 1999-2000 vereffend in de maand juli 2000.

– *Aangenomen.*

Artikel 198

In afwijking van artikel 74, 1°, kunnen tot uiterlijk 31 augustus 2003 zelfstandige artsen, die op 31 augustus 2000 een overeenkomst hadden met een PMS-centrum of een MST-equipe, in plaats van

Voorzitter

aangesteld te worden op de personeelsformatie met een omkaderingsgewicht van 1,6 voor een voltijdse betrekking, betaald worden met het werkingsbudget. Het werkingsbudget van het centrum wordt in voorkomend geval verhoogd voor de betaling van de erelonen van deze arts en het omkaderingsgewicht wordt evenredig verminderd.

De regering bepaalt hiervoor de nadere regels.

– *Aangenomen.*

AFDELING 7

Tijdelijke stuurgroep

Artikel 199

De regering richt tijdelijk een stuurgroep op die de omvorming van de PMS-centra en de MST-equipes tot centra voor leerlingenbegeleiding ondersteunt.

De stuurgroep wordt opgeheven op 31 augustus 2003. De omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 202, § 1, worden vanaf 1 september 2003 toegevoegd aan de permanente ondersteuningscellen of aan de pedagogische begeleidingsdiensten a rato van de omkaderingsgewichten bedoeld in artikel 67.

– *Aangenomen.*

Artikel 200

§ 1. De stuurgroep bestaat uit :

- 1° een voorzitter : de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs ;
- 2° een vice-voorzitter : de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid ;
- 3° 5 leden, voorgedragen door de representatieve groeperingen van besturen van :
 - a) de equipes voor medisch schooltoezicht ;
 - b) de psycho-medisch-sociale centra en het vormingscentrum van de psycho-medisch-sociale centra van het gemeenschapsonderwijs.

§ 2. De representatieve vakverenigingen kunnen ieder een vertegenwoordiger als waarnemer afvaardigen naar de stuurgroep.

– *Aangenomen.*

Artikel 201

De stuurgroep ondersteunt centraal de centra en de pedagogische begeleidingsdiensten bij het ontwerpen van een kwaliteitsbeleid voor de centra en bij het opstellen van beleidscontracten en beleidsplannen en heeft een algemene informatieopdracht.

– *Aangenomen.*

Artikel 202

§ 1. De stuurgroep wordt aangevuld met 10 personeelsleden. Vier personeelsleden worden voorgedragen door het Gemeenschapsonderwijs en de representatieve groeperingen van besturen van de gesubsidieerde officieel PMS-centra en MST-equipes en zes door de representatieve verenigingen van besturen van de gesubsidieerde vrije PMS-centra en MST-equipes. De personeelsleden bedoeld in deze paragraaf vertegenwoordigen samen met de personeelsleden bedoeld in artikel 200, § 1, 3° maximum 18 omkaderingsgewichten, waarvan 10,8 omkaderingsgewichten voor de representatieve verenigingen van de besturen van de gesubsidieerde vrije centra en 7,2 omkaderingsgewichten voor het gemeenschapsonderwijs en de representatieve verenigingen van de besturen van de gesubsidieerde officiële centra samen.

§ 2. Deze personeelsleden coördineren vanuit de pedagogische begeleidingsdiensten of vanuit de permanente ondersteuningscellen de oprichting en implementatie van de centra voor leerlingenbegeleiding.

– *Aangenomen.*

Artikel 203

De regering bepaalt de nadere regels van de samenstelling en de werking van de stuurgroep. Daarbij wordt erover gewaakt dat haar leden de psycho-pedagogische, de medische, de paramedische en de sociale discipline vertegenwoordigen.

Voorzitter

Voor de toepassing van artikel 90, § 2, 15°, van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, worden tijdelijke personeelsleden beschouwd als vastbenoemd.

– *Aangenomen.*

Artikel 204

De stuurgroep wordt ondersteund door het departement Onderwijs en het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ze kan een beroep doen op externe deskundigen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XVII

Inwerkingtreding

Artikel 205

Dit decreet treedt in werking op 1 september 2000, met uitzondering van :

- 1° artikel 115 dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1997 ;
- 2° de artikelen 140 en 157, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1998 ;
- 3° de artikelen 2, 165 en 199 tot en met 204, die in werking treden op 1 januari 1999 ;
- 4° de artikelen 57 tot en met 59, 116, 117, 119, 120, 145, 146, 175 tot en met 198, die in werking treden op 1 september 1999 ;
- 5° de artikelen 72 tot en met 78, die in werking treden op 1 januari 2000 ;
- 6° de artikelen 21 en 25, § 2, die in werking treden op 1 september 2001 ;
- 7° de artikelen 39, 41, 9° en 10°, 61, 65, 66 en 94 tot en met 101, die in werking treden op 1 september 2003.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
69 leden hebben ja geantwoord ;
46 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Dehandschutter Lieven
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dufaux Peter
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel

Voorzitter

Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques

MOTIE van mevrouw Yolande Avontroodt en de heer Chris Vandenbroeke betreffende een belangenconflict
 – 1205 (1998-1999) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van mevrouw Avontroodt en de heer Vandenbroeke betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden ;
64 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Dehandschutter Lieven
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dufaux Peter
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc

Voorzitter

Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Karel De Gucht en Jean-Marie Bogaert tot besluit van de op 29 oktober 1998 door de heer Karel De Gucht in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het dossier van de scheepskredieten en de inzagemoogelijkheid van een aantal documenten uit dit dossier door het Parlement – 1216 (1998-1999) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Gucht en Bogaert tot besluit van de op 29 oktober 1998 door de heer De Gucht in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het dossier van de scheepskredieten en de inzagemoogelijkheid van een aantal documenten uit dit dossier door het Parlement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 51 leden hebben ja geantwoord ;
 60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Dehandschutter Lieven
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Voorzitter

Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dufaux Peter
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleecx Jef
 Suykerbuyk Herman

Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen dinsdag 24 november 1998 om 14.30 uur opnieuw bijeen voor het wekelijkse vragenuur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.03 uur.*
